

589

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

7

1 9 6 2

74

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A COMITETULUI DE STAT PENTRU CULTURĂ ȘI ARTA

ANUL XV
nr. 7

Redacția: str. C. Mille, 5-7, București — Telefon 13.94.04

IULIE
1962

SUMARUL

Constituirea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă 1

CENTENARUL BIBLIOTECII DE STAT A U.R.S.S. „V. I. LENIN”

Angela POPESCU-BREDICENI: Centenarul Bibliotecii de Stat a
U.R.S.S. „V. I. Lenin”. 4
Sub semnul prieteniei veșnice. 9
Un centenar glorios. 11

BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

Nicolae RAUȘ: Orizonturi noi. 19
Iuliu FLORESCU: La o bibliotecă fruntașă. 21

REALIZĂRI ALE BIBLIOTECILOR ÎN CONCURSUL BIENAL

Elena PETCU: În sprijinul colectivităților. 24
Didina BEJENARU: Îndrumarea lecturii cititorilor. 25
Barbara HALASZ: Cifrele arată calitate. 26
Eva GUTFREUND: Acțiuni variate cu cartea. 26
Bibliotecarii colaborează și învață. 27
★
Știri din activitatea bibliotecilor în concurs. 28
Cornelia TĂUTU: Din activitatea bibliotecii noastre. 30

VĂ PREZENTĂM... VĂ RECOMANDĂM...

M. GAFIȚA: V. Em. Galan (Bibliografie). 32
Lucrări despre problemele politicii internaționale. 36
Corneliu IENCIU: Afișul, în activitatea bibliotecilor. 40
Eugen AGRIGOROAIEI: Vii și morți (recenzie). 42
Fișier bibliografic 44

TRIBUNA BIBLIOTECARULUI

Constantin GÎLEA: Activitatea editorială în discuția cititorilor. 45
Al. C. OPROESCU: „Fișierul pe brigăzi” și „Colțul colectivistului”,
mijloace importante de îndrumare a lecturii cititorilor. 46

FIȘA SATIRICĂ

George PĂTRAȘCU: Cărțile între ele. 48
★
Corespondenții ne scriu Cop. III
★
Poșta redacției Cop. IV

Constituirea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă

În sala de marmură a „Casei Școlii” a avut loc vineri 15 iunie 1962 ședința de constituire a Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

La ședință au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnăraș, Leonte Răutu, Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, membri ai C.C. al P.M.R., activiști de partid și de stat.

În deschiderea ședinței a luat cuvântul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Române.

Secretarul general al Consiliului de Miniștri, tovarășul Ion Drăgan, a dat citire Hotărârii Consiliului de Miniștri al R.P. Române privind componența Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă din care fac parte 201 de persoane — scriitori,

oameni de știință, compozitori, artiști plastici, oameni de teatru, cineaști, ingineri, tehnicieni, profesori și învățători, redactori ai unor publicații cultural-artistice, conducători și activiști ai unor instituții de cultură și artă, reprezentanți ai organizațiilor de masă și obștești.

După constituirea Comitetului, tovarășa Constanța Crăciun a făcut o expunere cu privire la problemele actuale și sarcinile ce stau în fața Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Au urmat apoi dezbateri.

Au fost stabilite măsurile cu privire la activitatea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, la organizarea consiliilor sale, precum și a Comitetelor de cultură și artă regionale, orașenești și raionale.

Cuvântul tovarășului Ion Gheorghe Maurer

Tovarăși,

La inițiativa Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat al Republicii Populare Române a hotărât înființarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, căruia îi revine sarcina de a realiza politica guvernului, stabilită pe baza directivelor partidului, în domeniul culturii și artei.

Această măsură corespunde pe deplin etapei actuale de dezvoltare a vieții culturale din țara noastră.

Avântul fără precedent al întregii economii naționale, victoriile istorice obținute de poporul nostru sub conducerea partidului în construcția socialistă în toate domeniile de activitate, descătu-

șarea inepuizabilelor energii creatoare ale maselor populare au asigurat condiții dintre cele mai prielnice înfloririi vieții culturale și artistice, pătrunderii culturii noastre socialiste în masele largi ale oamenilor muncii. Datorită politicii juste și clarvăzătoare a partidului, îndrumării atente, înțelepte a creației, literatura și arta noastră au înregistrat o continuă creștere calitativă, bucurându-se de prețuirea maselor populare și dobândind în același timp și un bine meritat prestigiu internațional. Avem astăzi 42 de teatre dramatice, față de 16 în 1938; au luat ființă în regiuni numeroase orchestre simfonice, teatre dramatice și muzicale, ansambluri de cîntece și dansuri. Numărul cinemato-

grafelor a fost în 1960 de 10 ori mai mare decît în 1938; a fost creată o industrie proprie cinematografică care produce anual 12 filme artistice de lung metraj și 160 de filme documentare și științifice; tirajul cărților a ajuns în 1961 la peste 50 milioane de exemplare, în ultimii 10 ani tipărindu-se aproape o jumătate de miliard de cărți și broșuri.

Acest tablou măreț al răspîndirii bucuriilor culturii și artei în masele celor ce muncesc va fi și mai cuprinzător dacă vom aminti activitatea echipelor artistice de amatori, însumînd sute de mii de membri, a căminelor culturale și caselor de citit, a caselor raionale de cultură, cluburilor, colțurilor roșii sindicale.

Sarcinile mari și importante puse de partid în fața culturii și artei, dezvoltarea impetuoasă a vieții noastre culturale și artistice au creat necesitatea unei mai bune organizări a conducerii și îndrumării de stat în aceste sectoare. Ministerul Învățămîntului și Culturii căruia îi revenea sarcina conducerii și îndrumării pe linie de stat a învățămîntului de toate gradele, a muncii culturale de masă, a activității artistice (teatre, muzică, artă plastică), editoriale și a cinematografiei, a industriei poligrafice, precum și realizarea unui însemnat volum de relații cu străinătatea — nu putea asigura cuprinderea acestor sarcini atît de complexe și de vaste.

A devenit necesară înființarea unui organ care să corespundă noilor cerințe și nivelului de dezvoltare a culturii și artei, care să aibă în sfera lui de preocupări toate domeniile activității de stat pe tărîmul culturii și artei și a cărui muncă să se bazeze pe o largă participare a celor mai bune forțe ale culturii și artei la conducerea și rezolvarea problemelor din acest domeniu. Înființarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, precum și a Comitetelor de cultură și artă regionale și raionale reflectă

grija și preocuparea partidului nostru de a perfecționa încontinuu formele organizatorice, potrivit noilor condiții și cerințe ale vieții.

Comitetul ca și consiliile pe care el le constituie sînt alcătuite din intelectuali de înaltă valoare, scriitori, oameni de știință, compozitori, artiști plastici, oameni de teatru, cinești, ingineri, tehnicieni, profesori și învățători, redactori ai unor publicații cultural-artistice, conducători și activiști ai unor instituții de cultură și artă, reprezentanți ai organizațiilor de masă și obștești.

Componenta, modul de organizare, metodele de muncă vor da acestui organ posibilitatea de a asigura examinarea multilaterală a problemelor artei și culturii și de a stabili, pe baza confruntării experienței și a dezbaterilor colective, măsurile menite să determine continua dezvoltare a culturii și artei noastre socialiste, ridicarea permanentă a nivelului lor ideologic și artistic. Prin munca lor de fiecare zi, membrii Comitetului și consiliilor sînt direct legați de viața instituțiilor de cultură, cunoscînd aproape creația artistică și pot aduce un aport prețios în rezolvarea competentă a problemelor de cultură și artă. În același timp, crearea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă asigură o conducere mai eficientă și o mai bună coordonare a tuturor domeniilor activității de stat pe acest tărîm.

Prin stilul și metodele sale de lucru, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă este chemat să asigure dezbaterile principială și la un înalt nivel al problemelor actuale ale culturii, un larg și deschis schimb de opinii, care să ducă la elaborarea celor mai eficiente și mai realiste hotărîri, a celor mai bune măsuri ce trebuie luate pentru aplicarea în viață a liniei partidului. Realizînd o legătură strînsă între conducerea activității culturale și practica muncii de creație, Comitetul va putea îndruma și sprijini instituțiile de cultură pe baza experienței concrete a oamenilor care

lucrează efectiv în aceste instituții, va putea da un ajutor prețios Uniunilor de creație și altor organizații obștești care desfășoară activitate culturală.

Pentru examinarea problemelor pe ramuri și elaborarea măsurilor corespunzătoare, după cum vă este cunoscut, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă își va constitui următoarele consilii alcătuite din membri ai Comitetului precum și din alți oameni de cultură din domeniile respective: Consiliului teatrelor, Consiliul muzicii, Consiliul artelor plastice, Consiliul așezămintelor culturale, Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice, Consiliul cinematografiei, Consiliul editurilor și al difuzării cărții.

Consiliile analizează principalele probleme din domeniul lor de specialitate, elaborează și propun măsuri de realizare a sarcinilor din aceste domenii, întocmesc studii și propuneri cu privire la dezvoltarea în perspectivă a sectoarelor lor.

Astăzi, instituțiile de artă și cultură din țara noastră nu mai sînt concentrate, ca în trecut, aproape exclusiv în Capitală și în cîteva orașe mari. Dezvoltarea pe care viața culturală a luat-o în fiecare regiune, oraș sau raion pune în fața organelor locale răspunderi deosebite. După cum se arată în Decretul Consiliului de Stat, pentru organizarea muncii cultural-artistice din comune și orașe se constituie Comitetele de cultură și artă ale comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și ale orașelor București și Constanța, raionale, orașenești și de raion orășenesc, întemeiate pe aceleași principii ca și Comitetul de Stat. Ele vor avea în atribuția lor îndrumarea și rezolvarea problemelor de artă și cultură în cadrul competenței sfaturilor populare, cărora le sînt subordonate.

Aceste comitete vor fi formate din scriitori, oameni de știință și cultură, muzicieni, oameni de teatru, profesori, învățători și alți intelectuali, conducă-

tori ai instituțiilor de cultură și artă și ai organizațiilor obștești.

O dată cu înființarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, activitatea de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice în mase a trecut în atribuțiile acestuia. A fost necesară această măsură deoarece în afară de S.R.S.C. aveau atribuții similare și alte organizații de stat sau obștești, ivindu-se astfel paralelisme care împiedecau buna coordonare și îngreunau controlul asupra conținutului acestei munci. Activitatea de răspîndire a cunoștințelor politice, științifice, culturale se va desfășura pe baze obștești, prin antrenarea largă a intelectualității de la orașe și sate.

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, a cărui constituire are loc în ședința noastră de astăzi, cuprinde un număr de 201 membri, dintre cei mai de vază oameni de cultură din țara noastră. Avem în mijlocul nostru personalități de mare prestigiu, care se bucură de întreaga prețuire și încredere a partidului și poporului.

Succesele deosebite ale politicii partidului și statului nostru în toate ramurile economiei și culturii au determinat creșterea puternică a unității moral-politice a poporului nostru, a atașamentului oamenilor de cultură și artă față de partid și a dorinței lor de a contribui activ la îndeplinirea acestei politici înțelepte, profund patriotice.

Tovarăși,

Decretul privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă prevede ca, pentru exercitarea atribuțiilor Comitetului, între ședințele acestuia și aducerea la îndeplinire a hotărîrilor luate, Comitetul să aibă un Birou executiv.

Prin Decret al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, în funcția de președinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă a fost numită tovarășa Constanța Crăciun.

Din Biroul executiv fac parte încă 16 persoane și anume: 3 vicepreședinți și 13 membri.

Conducerea partidului și guvernului își exprimă convingerea că noua formă de organizare a conducerii și îndrumării activității cultural-artistice va duce la rezolvarea cu succes a sarcinilor puse de partid în acest domeniu și va da un nou avânt întregii vieți culturale din țara noastră.

★

După cum s-a anunțat, președinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă este tovarășa Constanța Crăciun.

Vicepreședinți ai Comitetului au fost numiți tovarășii Virgil Florea, Ion Moraru, Dumitru Popescu.

Ca membri ai Biroului executiv au fost numiți tovarășii: Radu Beligan, ar-

tist al poporului, președinte al Consiliului teatrelor, Dumitru Boriga, președinte al Consiliului așezămintelor culturale, Demostene Botez, președinte al Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice, Boris Caragea, artist al poporului, președinte al Consiliului artelor plastice, George Georgescu, artist al poporului, președinte al Consiliului muzicii, Mihnea Gheorghiu, președinte al Consiliului cinematografiei, Aurel Mihaile, președinte al Consiliului editurilor și difuzării cărții, Mihai Alexandru, răspunde de problemele economico-financiare ale Comitetului, Ion Bănică, șeful corpului de control al Comitetului, ing. Constantin Ciurea, director general al trustului industriei poligrafice, Paul Cornea, director general al Centrului de producție cinematografică București, Vasile Florea, răspunde de relațiile cu străinătatea ale Comitetului, Dumitru Trancă, director general al Centralei editurilor și difuzării cărții.

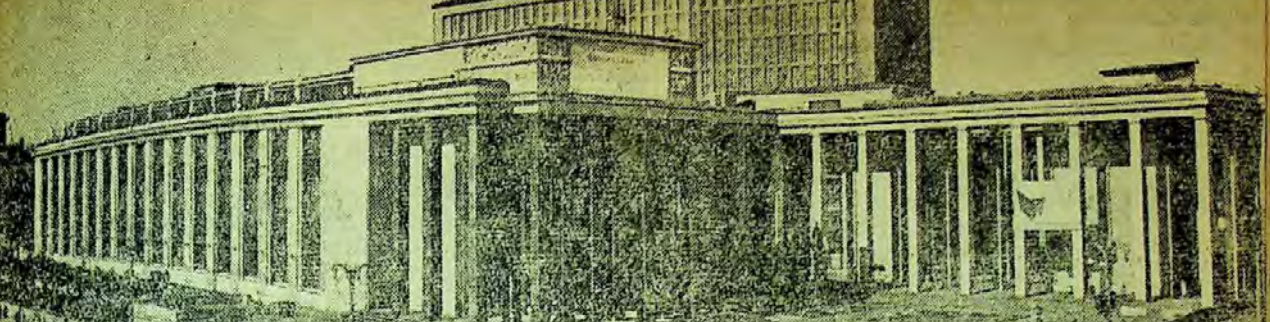
„Arta aparține poporului. Prin rădăcinile ei cele mai adânci, ea trebuie să pătrundă în adîncurile maselor largi ale oamenilor muncii. Ea trebuie să fie pe înțelesul acestor mase și apreciată de ele să unească sentimentele, gîndirea și voința acestor mase, să le ridice. Ea are menirea să trezească în ele simțul artistic și să-l dezvolte”

(Lenin despre cultură și artă. Buc. E.S.P.I.S.P., 1957. p. 240).

„Trăim epoca cea mai bogată în înfăptuiri din istoria țării noastre. În toate domeniile vieții sociale au loc profunde transformări revoluționare. Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea își consacră în întregime energia și capacitatea lor de creație grandioasei opere de desăvîrșire a construcției socialiste și de creare a condițiilor în vederea trecerii treptate la comunism.

În această etapă istorică de dezvoltare a societății noastre, literaturii îi revine misiunea de mare răspundere de a contribui prin toată forța ei de înrîurire la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste, la făurirea omului nou, a moralei socialiste, a atitudinii noi față de muncă și societate, la înlăturarea din conștiința oamenilor a influențelor ideologiei și educației burgheze. Creația literară are menirea de a reflecta puternicul avînt al construcției economiei și culturii socialiste, schimbările în modul de viață al poporului, de a zugrăvi chipul luminos al muncitorului, al țaranului colectivizat, al intelectualului, de a cultiva în inimile oamenilor mindria patriotică, îndemnîndu-i la noi fapte eroice, pentru triumful celor mai înaintate idei ale timpului nostru, ideile comunismului”.

(Din Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința pe țară a scriitorilor).

Centenarul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. LENIN”

027 54 (3)

Între 1 și 6 iulie 1962 s-a sărbătorit în Uniunea Sovietică centenarul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „Vladimir Ilici Lenin”. Centenarul a constituit o minunată împrejurare de a demonstra întregii lumi bibliotecare ce adincă semnificație socială are activitatea celei mai mari biblioteci a primului stat socialist din lume.

Pentru noi, bibliotecarii din țările socialiste, centenarul este un nou prilej de a releva aportul pe care l-a adus această instituție de cultură pe tărîmul muncii ideologice în epoca marilor prefaceri prin care a trecut poporul sovietic, de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și pînă la evenimentul de însemnătate mondială, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

Sărbătorirea veacului de existență a Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” are loc în momentul în care întreaga viață politică și ideologică contemporană, sînt puternic influențate de ideile Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., de noul program al P.C.U.S., care au trasat căile de dezvoltare continuă a societății sovietice spre culmile luminoase ale comunismului.

Istoricul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” se împletește strîns cu istoria țării sale. Creată în iulie 1862, în vechea Rusie țaristă, ca Bibliotecă a Muzeului public „Rumeanțev”, devine după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Biblioteca Centrală a Capitalei Sovietice, iar la 6 februarie 1925 — în urma unei hotărîri a guvernului sovietic — este transformată în Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin”.

Constituită mai mult din donații, dintre care merită să cităm colecțiile cu caracter universal ca de pildă cele donate de N. P. Rumeanțev și Norov sau ale bibliotecii Poltrockij — cea mai repre-

zentativă colecție de publicații ruse, — Biblioteca a totalizat la începutul activității sale un fond de 110.000 volume. Totodată, încă din primul an al existenței sale s-a bucurat de dreptul de depozit legal, potrivit căruia primea cîte un exemplar din tot ce se tipărea, grava sau litografia în Rusia.

În perioada țarismului, timp de 55 de ani nu a existat în bugetul bibliotecii nici un capitol privitor la cumpărarea de cărți. Creșterile înregistrate de bibliotecă (1.100.000 de volume în preajma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie) s-au datorat fie diferitelor donații, fie fondului realizat din vânzarea dubletelor, fie creșterilor prin depozitul legal, nicidecum sprijinului acordat de guvernul țarist.

Este demn de relevat faptul că Biblioteca a adunat și a păstrat cu grijă — în ciuda cenzurii țariste — lucrări marxiste: *Manifestul Comunist*, *Capitalul*, precum și toate operele cu caracter științific apărute înainte de Revoluție, toată presa, — constituind în felul acesta unul din cele mai valoroase fonduri, pe care le-a folosit destul de larg punindu-le mai ales la dispoziția cititorilor din rîndul intelectualilor.

Aci a studiat V. I. Lenin între anii 1893 și 1897, și tot aci au figurat ca cititori: L. N. Tolstoi, D. I. Mendeleev, K. A. Timiriazev, I. E. Repin și alți scriitori, savanți și artiști care întruchipează gloria gândirii și culturii ruse.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, vechea Bibliotecă publică „Rumeanțev” a devenit Biblioteca Centrală a Capitalei Sovietice, bucurîndu-se de o excepțională atenție din partea partidului, guvernului și personal a lui V. I. Lenin. Făgașul nou, pe care avea să se îndrepte de acum înainte acti-

vitarea acestei biblioteci, — potrivit propunerilor și hotărârilor luate de V. I. Lenin — urmarea largă circulație a cărților în rândurile poporului, înarmarea maselor cu cunoștințe.

Decretul pentru naționalizarea cărților avea să aducă bibliotecii un fond care-i sporea de două ori colecțiile, iar sumele alocate pentru achiziționarea publicațiilor ruse și străine începeau de acum să fie tot mai mari. Din anul 1922, numărul exemplarelor legale a crescut la 2, pentru ca în anul 1945 să se ridice la 3. Paralel cu creșterea fondurilor, s-a mărit și personalul bibliotecii.

În răstimpul celor 45 de ani, citi s-au scurs de la Revoluție, progresele făcute de bibliotecă în creșterea și organizarea fondurilor, în activitatea sa științifică, în munca de îndrumare a celorlalte biblioteci sau de coordonare a unor serii întregi de activități cu caracter unional, sînt uimitoare.

În anul 1941, fondurile bibliotecii atinseseră cifra de 10.500.000 volume, iar în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, activitatea bibliotecii nu s-a întrerupt nici măcar o singură zi. Dimpotrivă în luna mai 1942, Biblioteca deschidea o nouă sală de lectură pentru copii și tineret și trecea la întocmirea bibliografiilor de recomandare. Pentru munca plină de abnegație desfășurată, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a conferit bibliotecii „Ordinul Lenin”, în primăvara anului 1945, cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a reorganizării bibliotecii.

În anii ce au urmat războiului, activitatea bibliotecii a căpătat o amploare și mai mare. Legînd în mod indisolubil întreaga sa activitate de problemele construcției economiei naționale din perioada postbelică, de creșterea nivelului muncii ideologice, de întărirea legăturilor culturale internaționale, Biblioteca a cunoscut un ritm de dezvoltare nemaiîntîlnit în istoria nici unei alte biblioteci. Astfel, la nici 10 ani de la terminarea războiului, în anul 1954, fondurile bibliotecii se cifrau la 17.500.000 unități, numărul locurilor în sălile de lectură crescuse la 1800 (față de 630 cite avea în anul 1940 sau numai 20 în 1864). Frecvența înregistrată în același an se ridica la 1.700.000 cititori (326.000 în anul 1940), iar numărul informațiilor bibliografice atinseseră impresionanta cifră de 125.000.

Dacă la acestea adăugăm faptul că tirajul materialului bibliografic și metodic, editat de Bibliotecă la acea vreme, depășea 1.000.000 exemplare pe an, că începînd din acel an Biblioteca a primit

sarcina de a da ajutor metodic și bibliotecilor din alte republici unionale, că pentru prima oară se crea catalogul centralizat al cărților rusești editate între anii 1708—1947 sau că secția de igienă și restaurare a cărții desfășura o vastă activitate științifică privind păstrarea și restaurarea fondurilor de publicații, — ne vom putea face o idee despre munca uriașă desfășurată de Bibliotecă în acești ani.

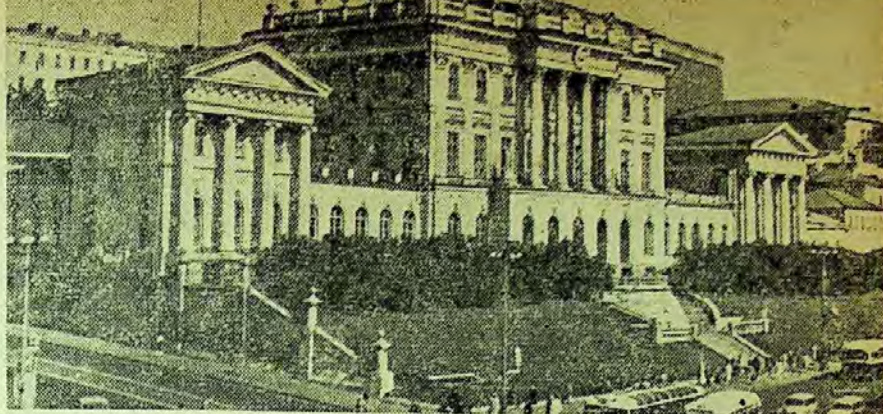
Astăzi, la împlinirea centenarului său, Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „Vladimir Ilici Lenin”, cu toate că este mai tinără decît alte mari biblioteci naționale din lume, ocupă primul loc pe glob prin amploarea activității sale.

Și dacă biblioteca poartă cu cinste numele lui Lenin, aceasta se datorește desigur în primul rînd faptului că în întreaga ei activitate transpune în viață indicațiile leniniste ale organizării muncii de bibliotecă, constituind principalul for de promovare a acestor principii care stau la baza biblioteconomiei socialiste, fiind totodată un adevărat model de bibliotecă națională de tip socialist.

În centrul activității bibliotecii stau stărcinji de mare răspundere: propaganda marxism-leninismului, a politicii P.C.U.S., sprijinirea oamenilor sovietici, a instituțiilor și organizațiilor în îndeplinirea mărețelor sarcini ale construirii societății comuniste, propaganda celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, răspîndirea experienței înaintate. În acest scop, biblioteca se îngrijește în mod deosebit să ușureze și să lărgească posibilitățile de utilizare a bogatelor sale fonduri, să le apropie mai mult de cititori, să intensifice ajutorul acordat cititorilor sub formă de informații și consultații bibliografice, să sporească ajutorul acordat bibliotecilor din alte rețele, să întărească colaborarea cu marile biblioteci și să desfășoare o cît mai largă activitate de coordonare a diferitelor acțiuni bibliotecărești. Astăzi, cînd biblioteca dispune de un fond de aproape 22.000.000 unități bibliografice, cuprinzînd tipărituri începînd din secolul al XV-lea în 173 de limbi ale popoarelor din întreaga lume, manuscrise valoroase datînd din secolul al XI-lea, incunabule etc., cînd în impresionanta clădire a bibliotecii sînt organizate 22 de săli de lectură cu 2400 locuri, 460 de cataloage și fișiere diferite, iar numărul salariaților depășește cifra de 2400, visurile cele mai îndrăznețe se împlinesc.

Dacă ar fi să desprindem doar cîteva date din darea de seamă a activității pe anul 1960, socotim că ele ar ilustra de la sine afirmația de mai sus. De pildă:

fondurile bibliotecii au crescut cu 508.804 cărți, 478.494 numere de reviste și 1.600.700 numere de ziare; numărul cititorilor înscrși a fost de 182.301, iar frecvența înregistrată de 2.282.199; numărul publicațiilor servite în sălile de lectură ale bibliotecii a fost de 11.820.631, iar al celor împrumutate

de 434.473. (Spre a putea ilustra cât de uriaș este volumul acestei activități, menționăm că în anul 1955, frecvența cititorilor în Biblioteca Congresului din S.U.A. a fost de 750.000, iar numărul volumelor consultate de 2.400.000; iar în Biblioteca Națională din Paris s-a înregistrat o frecvență a cititorilor de 208.000 și un număr de 900.000 volume consultate).

S-a lărgit într-o măsură însemnată accesul liber al cititorilor la fondurile de referință — peste 250.000 în anul 1962, — au fost deschise noi săli de lectură și s-au îmbunătățit condițiile de funcționare a sălii de lectură a Secției metodico-științifice de biblioteconomie și bibliografie și a Secției de microfilme.

Darea în folosință a unui nou depozit — alăturat sălilor de lectură, — sau crearea noilor secții de cartografie și note muzicale, exprimă grija bibliotecii pentru lărgirea posibilităților de utilizare a fondurilor sale atât de bogate, pentru îmbunătățirea servirii cititorilor, pentru apropierea fondurilor de aceștia. Ca urmare a acestei preocupări, a fost intensificat ajutorul acordat cititorilor sub forma de informații și consultații bibliografice, al căror număr, sporit față de anii precedenți, a atins în anul 1960, cifra de 135.493; s-a îmbunătățit de asemenea propaganda cunoștințelor bibliografice în rindul cititorilor pentru a le forma deprinderea în munca bibliografică.

În același timp, trebuie relevată o formă nouă utilizată de bibliotecă în scopul informării bibliografice operative a bibliotecilor, presei, radio-televiziunii precum și a organelor de partid și de stat asupra celor mai interesante cărți noi apărute. Este vorba de *Informarea rapidă* despre cărțile noi, editată la fiecare zece zile și trimisă imediat instituțiilor interesate. Pentru prima dată, biblioteca a realizat o serie de prezentări bibliografice în ajutorul propagandiștilor

Clădirea veche a bibliotecii, creație a marelui arhitect din sec. al XVIII-lea V. I. Bcjanov.

din Moscova, favorabil apreciate de Comitetul orașenesc al P.C.U.S. din Moscova sau de diferitele comitete regionale ale partidului. Se strânge din ce în ce mai mult legătura dintre bibliotecă și întreprinderile din Moscova. Astfel, din cele 114 prezentări bibliografice înscrise în darea de seamă pe anul 1960, 35 au avut loc în afara bibliotecii, iar din cele 793 expoziții organizate în același an, o bună parte a funcționat într-o serie întreagă de instituții științifice, întreprinderi industriale și organizații de partid din Moscova.

«Aceeși grijă, manifestată de bibliotecă în servirea cu cartea — prin împrumut — a noilor întreprinderi industriale, a noilor orase în construcție sau a consiliilor economiei naționale, a instituțiilor guvernamentale sau a organizațiilor centrale de partid, o întărim și pe tărîmul informării bibliografice. De altfel, întreaga activitate științifică a bibliotecii este subordonată sarcinilor concrete ale economiei naționale, sarcinilor muncii ideologice în actuala etapă a construirii comunismului. Indicînd căile și mijloacele pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor, Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1959 „Despre starea și măsuri de îmbunătățire a muncii bibliotecilor din țară” a trasat sarcina prefacerii bibliotecilor în adevărate centre ale propagandei de masă a cunoștințelor politice, de cultură generală, tehnico-științifice, agricole și profesionale, în puncte de sprijin ale organizațiilor de partid în educarea comunistă a oamenilor muncii. Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” îi revine sarcina de mare răspundere de a asigura ajutor metodic tuturor bibliotecilor din U.R.S.S. (cu excepția celor tehnice). Astfel, ea este nu numai cea mai mare bibliotecă

a țării, ci și centrul metodic, centrul bibliografiei de recomandare pentru bibliotecile tuturor departamentelor cu excepția celor tehnice, centrul de cercetare în domeniul biblioteconomiei și bibliografiei.

Întreaga activitate desfășurată de Biblioteca de Stat „V. I. Lenin” pe tărîmul muncii metodico-științifice și bibliografice este orientată în momentul de față spre ajutorarea concretă și multilaterală a celorlalte biblioteci din țară în vederea participării lor active la transpunerea în viață a programului construcției comuniste. Semnalarea numai a citorva din preocupările științifice ale bibliotecii demonstrează cât de strîns sînt ele legate de viață. De pildă: culegerea de materiale bibliografice și metodice pentru popularizarea hotărîrilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.; lucrări privitoare la cele mai importante și actuale probleme teoretice de biblioteconomie și bibliografie cum ar fi *Lenin despre biblioteci*; bibliografii destinate popularizării cunoștințelor politice și științifice, diferențiate în funcție de categoriile de cititori cărora le sînt adresate, cum ar fi noile bibliografii alcătuite în vederea popularizării operelor lui V. I. Lenin sau lucrările legate de lupta pentru îndeplinirea grandiosului plan septenal de dezvoltare a economiei sovietice, ca de pildă cele din seria: *Să îndeplinim septenahul înainte de termen. Chimia în agricultură, Gazul — sursă de energie și de materie primă*; convorbiri despre cărți apărute în serii, ca de pildă: *Cărți despre natură și legile ei, În sprijinul organizatorilor producției agricole*; indici bibliografici în sprijinul cercetărilor științifice; cele două fascicule editate în ultimii ani ale bibliografiei: *Istoria societății sovietice în amintirile contemporanilor*, volumul întâi din *Catalogul colectiv al cărții ruse din secolul al XVIII-lea*, bibliografia în ajutorul colectivului de autori a celui de-al 6-lea volum al *Istoriei P.C.U.S.*; îndreptare metodice și manuale pentru diferite tipuri de biblioteci: *Biblioteca satească, Biblioteca pentru copii* sau manuale practice închinatelor diferitelor sectoare de activitate ale bibliotecilor regionale, cum ar fi: *Activitatea metodică a bibliotecii regionale, Activitatea bibliotecii regionale în domeniul bibliografiei regionale, Sistemul cataloagelor bibliotecii regionale*, fără a pierde din vedere listele de recomandare pe subiecte ca: istoria P.C.U.S., economie politică, filozofie, economie concretă, istoria U.R.S.S.; teme ca *Rolul activului obștesc în munca bibliotecilor*;

planuri de învățămînt și programe pentru diferite cursuri, seminarii etc.

Un rol deosebit de important îl joacă Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” în desfășurarea consfătuirilor bibliotecarilor pe plan unional, interrepublican și regional. Ea este aceea care editează materiale privitoare la aceste consfătuiri. Este de ajuns să amintim aci că numai în anul 1961 s-au ținut două consfătuiri la nivel unional interdepartamental, dedicate dezbaterii problemelor ce le ridică bibliografia de recomandare și informare sau că, în vederea popularizării experienței bibliotecilor republicane, Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” pregătește pentru tipar, în strînsă colaborare cu aceste biblioteci, culegerea *Bibliotecile de Stat ale Republicilor Unionale*.

Rod al colaborării Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” cu celelalte biblioteci și institute de cultură îl constituie elaborarea unor documente deosebit de importante pentru desfășurarea activității bibliotecilor sovietice ca: *Principii de bază ale organizării și reglementării rețelei bibliotecilor de masă și tehnice din R.S.F.S.R., Condiții model de deschidere și regulamentul de activitate a bibliotecilor, Cerințele unice de calificare pentru lucrătorii de bibliotecă*. De asemenea, tot în comun a fost elaborat un plan de perspectivă a muncii metodico-științifice și bibliografice ce urmează să fie desfășurată de marile biblioteci și Institutul de biblioteconomie din U.R.S.S. În cadrul acestui plan comun se pregătește publicarea unor materiale pentru toate rețelele de biblioteci, editarea de ghiduri de biblioteci în scopul stimulării împrumutului interbibliotecar.

Putem spune pe bună dreptate că nu există latură sau problemă teoretică sau practică a biblioteconomiei sovietice în care să nu se facă simțit aportul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin”, — fie că este vorba de sprijinirea activității celorlalte biblioteci, fie de contribuția adusă în pregătirea și perfecționarea cadrelor de bibliotecari, fie de promovare a biblioteconomiei noi socialiste.

Salutul tovărășesc cu urările de noi succese în slujba construcției comuniste, pe care bibliotecarii din țara noastră le adresează lucrătorilor Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” cu ocazia centenarului, sînt însoțite de sentimentele unei calde prețuiri față de tot ceea ce noi am preluat din biblioteconomia sovietică în reorganizarea pe baze socia-

liste a activității bibliotecare din țara noastră.

Cînd în anul 1955, s-a pornit la crearea tinerii noastre biblioteci naționale — Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. — Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” a constituit pentru noi ghidul de căpetenie al organizării bibliotecii și stabilirii funcțiunilor sale de bază, adaptînd bineînțeles acest prețios model condițiilor și sarcinilor concrete ale construcției economice-culturale din țara noastră. A enumera sectoarele de activitate în care ne-am folosit de bogata experiență teoretică și practică a Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” ar însemna de fapt să parcurgem toate laturile organizării activității Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R.

Cercetările biblioteconomice, întreprinse la cabinetul bibliologic sau în Cercul de comunicări științifice, din cadrul Bibliotecii Centrale de Stat, găsesc întotdeauna un prețios punct de orientare în publicații de înaltă ținută ca *Trudi Gosudarstvennoi biblioteki SSSR imeni V. I. Lenina* sau *Bibliotekovedeniia i bibliografiia za rubejom*.

Un rol important în completarea fondurilor noastre de cărți îl constituie

schimbul de publicații cu Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” de la care numai în anul 1961 am primit 4573 de volume, printre care ediția a V-a a *Operele complete* ale lui Lenin, lucrări fundamentale în multe volume ca *Istoria Marelui Război pentru Apărarea Patriei*, *Istoria filozofiei*, *Istoria universală*, *Istoria artei*, *enciclopedia sovietice de valoare a Marii enciclopedii medicale*, *Enciclopediei istorice*, *Enciclopediei geografice* etc., opere complete ale scriitorilor ruși și sovietici. Trebuie să relevăm de asemenea promptitudinea și solitudinea cu care Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” răspunde cererilor noastre de împrumuturi de publicații și microfilme.

În virtutea aceluiași strînse relații de colaborare, se desfășoară de asemenea între bibliotecile noastre și un susținut schimb de informări bibliografice.

Cu prilejul centenarului Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” urăm din toată inima tovarășilor noștri din Moscova noi și noi succese în nobila misiune de răspîndire a ideilor comunismului și de sprijinire activă a transpunerii în viață a acestor mărețe idei atotbiruitoare.

Angela POPESCU-BREDICENI

SUB SEMNUL PRIETENIEI VEȘNICE

La 1 iulie, 1962, Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” a împlinit 100 de ani de existență. Sărbătorim, alături de bibliotecarii sovietici, acest eveniment cultural de mare importanță. La Biblioteca Centrală /Universitară „M. Eminescu” din Iași va avea loc o sesiune științifică în cadrul căreia vor fi prezentate o serie de comunicări științifice în legătură cu organizarea și activitatea Bibliotecii „V. I. Lenin” din Moscova. Știm că această instituție este cea mai mare și mai modernă bibliotecă din lume. Cunoaștem din colecția *Trudi și Bibliotekii S.S.S.R.* munca științifică pe care o desfășoară lucrătorii ei. În revista „Călăuza bibliotecarului” și în alte publicații, oamenii noștri de știință care au vizitat U.R.S.S. ne-au împărtășit impresiile lor cu privire la acest mare centru de cultură. Mulți dintre lucrătorii, colaboratorii și cititorii noștri au fost cititori ai Bibliotecii „V. I. Lenin” în anii de studiu. Ei vor împărtăși cu plăcere cunoștințele lor despre realizările mare-

lui colectiv de la Biblioteca „V. I. Lenin” din Moscova, păstrătoarea și popularizatoarea celui mai mare tezaur de tipărituri din lume.

Sărbătorirea Bibliotecii „V. I. Lenin” se înscrie în marea tradiție a relațiilor Iașului cu lumea tiparului și a cărții rusești. În condițiile grele ale luptei popoului nostru împotriva imperiului otoman, cultura cărții din țara noastră a primit un sprijin continuu din partea Moscovei și a Kievului. Prima tipografie a lui Macarie, care a scos la Tîrgoviște, în 1508, *Liturgierul*. n-a rezistat condițiilor istorice vitrege. Tiparul românesc s-a refăcut abia cu peste 130 de ani mai târziu, ajutat fiind de moldoveanul Petre Movilă, care ajunsese mitropolit al Kievului. Din acea perioadă datează și corespondența lui Varlaam adresată statului rus pentru a-i cere ajutor în domeniul tipăriturii. Ca răspuns, în 1643 sînt aduse tiparnițele și apare *Cazania lui Varlaam*. În 1646, a ieșit la lumină *Pravila lui Vasile Lupu*. Un moment impor-

tant în acea perioadă de început a tiparului este colaborarea dintre Dosoftei, care în 1673 a tălmăcit în versuri *Psal-tirea*, și patriarhul Ioachim al Moscovei, care l-a ajutat să o tipărească. Remarcabilă, ca document al acestei colaborări, este corespondența purtată cu Nicolae Milescu spătarul, care se afla la Moscova în anul 1679 și stăruia pe lângă curtea rusească să ajute Moldova. Ca mulțumire, Dosoftei a închinat versuri de laudă ră-mase celebre pentru proslăvirea prieteniei cu Răsăritul:

*Ca și de la Moscva lucește lucoare
Intinzind lungi raze i bun nume subt
soare*

Cam din aceeași perioadă datează înființarea primei biblioteci la Iași. Ea a fost continuată de Biblioteca domnească a lui Dimitrie Cantemir, marele prieten al lui Petru I, sub a cărui oblăduire a creat, la începutul secolului al XVIII-lea, lucrări de valoare științifică universală. Minunată pagină a colaborării culturale româno-ruse este această epocă a marii prietenii dintre Dimitrie Cantemir și Petru I. Antioh, fiul lui Dimitrie Cantemir, pune bazele versificației în literatura rusă. Între 1690 și 1716, și-a desfășurat bogata activitate tipografică și Antim Ivireanu, care a răspîdit cartea și tiparul în Balcani, în Asia Mică și în Gruzia, influențînd și Kievul în tipărirea cărților în roșu și negru. Din această perioadă bibliotecile moldovenești adună scrieri în slava veche, scrieri bizantine și latinești, un adevărat tezaur, care avea să înfrunte vremurile grele, războaiele, și pustuirile, unele din aceste cărți ajungînd pînă la noi.

Biblioteca noastră a luat ființă în 1839, pe lângă Academia Mihăileană, școală superioară a vremii. Ea a preluat vechea tradiție a relațiilor cu Rusia, dovadă numeroasele cărți rusești păstrate în fondul ei. În ciuda numeroaselor greutăți și piedici, biblioteca s-a dezvoltat sub conducerea unor mari oameni de cultură și litere, cum au fost Bogdan Petriceicu Hașdeu (1859—1863) și Mihai Eminescu (1874—1875). De la ei au rămas manuscrise și notații, o îngrijită colecție de cărți românești vechi. Mai tîrziu, s-au adăugat importante achiziții pe linia progresistă a „Vieții Românești”. Biblioteca a căpătat caracterul unui centru de documentare în domeniile: filologie, istorie, geografie. Dezvoltarea ei era însă încetă.

În timpul celui de-al doilea război mondial, comorile acumulate aici au trecut prin momente grele. Ca un simbol al începutului de eră nouă, se păstrează

pe unul din pereții depozitului de cărți inscripția *Min net 22.8.1944 lt. Stepanov*, făcută cu cărbunele de unul din vajnici eliberatori sovietici, care au izgonit hoarele fasciste. Deși, în biblioteca noastră, există manuscrise și inscripții vechi, unele datînd din secolele IX—XI, noi considerăm această inscripție ca pe cel mai de preț document al prieteniei. O placă de cristal ferește de patina vremii cele câteva rînduri ale ostașului sovietic.

După Eliberare, biblioteca s-a dezvoltat și s-a lărgit considerabil. Numărul cititorilor a crescut de 17 ori, iar fondul de cărți s-a mărit de 5 ori. În însușirea culturii socialiste, cartea sovietică ne-a dat un ajutor prețios. O parte însemnată din fondurile noi sînt tipărituri sovietice sau traduceri din limba rusă. Sistemul de lucru al Bibliotecii „V. I. Lenin”, noua pedagogie a instituției culturale sovietice ne-au fost un exemplu și un imbold în muncă.

În afară de ajutorul teoretic, de exemplu grăitor, noi am primit un sprijin direct și efectiv din partea Bibliotecii „V. I. Lenin” cu care purtăm corespondență, avem schimb de publicații și reviste. De mare folos ne sînt periodicele *Russkaia literatura*, *Muzikalnaia jizn* și *Hudojnik*, care ne sînt trimise în cadrul schimbului de publicații. Numai în anul trecut am primit ca donație 34 periodice și 3 microfilme. Nu putem uita generozitatea cu care Biblioteca „V. I. Lenin” ne-a donat ediția *Operele complete* ale lui L. N. Tolstoi din 1927—1957, care cuprinde mai mult de 90 de volume.

Mulți dintre cititorii noștri se folosesc de cărțile de specialitate de la Biblioteca „V. I. Lenin” din Moscova, fie prin împrumut, fie prin donațiile primite de acolo.

La rîndul nostru, sîntem bucuroși să trimitem prietenilor noștri publicațiile universitare și academice. Sîntem convinși că schimburile prietenești vor crește, ducînd la o mai bună cunoaștere reciprocă. Aniversarea Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” este pentru noi un prilej de sărbătoare, de cunoaștere și prețuire profundă a marii opere culturale pe care o săvîrșește poporul sovietic.

Fie ca rodnică noastră colaborare să aducă și pe viitor o contribuție cît mai însemnată în dezvoltarea prieteniei, cunoașterea reciprocă și efortul comun în slujba construcției pașnice a socialismului și comunismului.

*(Din partea colectivului
Bibliotecii Centrale Universitare
„M. Eminescu”—Iași)*

UN CENTENAR GLORIOS

Țara noastră a pășit în perioada construcției desfășurate a societății comuniste.TRANSPUNIND în viață hotărârile istorice ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., poporul sovietic luptă pentru crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, pentru un belșug de bunuri materiale și spirituale.

Bibliotecile dau un ajutor substanțial organizațiilor de partid, de stat și obștești, în realizarea acestor sarcini desfășurând o muncă amplă și importantă pe linia propagandei cărții și răspîndirii ei în masele largi ale oamenilor muncii. Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1959 „Despre situația și măsurile de îmbunătățire a activității bibliotecilor din țară” (*Partiinaia jizn*, 1959 nr. 20, p. 25—29) cheamă pe bibliotecarii sovietici să propage și mai larg cartea, să pună la dispoziția oamenilor muncii și să utilizeze mai bine tezaurul de cărți ale bibliotecilor, să sporească circulația fondurilor bibliotecilor, să le facă accesibile în cel mai înalt grad pentru fiecare om sovietic.

Cea mai mare dintre bibliotecile sovietice — Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” care își sărbătorește anul acesta centenarul, — se bucură în întreaga lume de un renume bine meritat și de un larg prestigiu.

Intemeiată în 1862 ca o parte a Muzeului public „Rumeanțev”, în primele decenii ale existenței sale, cu toate uriașele greutăți și cu lipsa aproape totală de mijloace bănești, Biblioteca a ocupat al doilea loc printre bibliotecile din Rusia, atît prin mărimea fondului, cît și prin numărul cititorilor ce o frecventau și al cărților date în circulație. Bugetul Muzeului nu prevedea mijloace pentru completarea bibliotecii, care dispunea doar de două surse: intrările curente prin Departamentul cenzurii pe baza legii depozitului legal și nenumăratele donații personale din care au devenit cunoscute larg cîteva zeci de importante colecții de cărți. I. V. Gotie, care a condus Biblioteca din 1909, scria: „Istoria muzeului în cei 50 de ani de existență, este în esență istoria unor dificultăți fără ieșire, istoria unei lupte grele pentru condiții cît de cît multumitoare de activitate”. Dar, cu toată

atitudinea guvernului țarist, Biblioteca devenea din ce în ce mai populară; ea creștea și se dezvoltă ca centrul cultural în jurul căruia se grupau tineretul studentesc și intelectualitatea înaintată rusă: profesori, ziariști, medici, scriitori. Printre cititorii bibliotecii în perioada prerevoluționară, se pot numi mulți ale căror nume constituie în prezent mîndria culturii și științei ruse — L. N. Tolstoi, F. M. Dostoievski, A. P. Cehov, D. I. Mendeleev, K. A. Timiriazev. Cititor al bibliotecii a fost și V. I. Lenin care în ultimul deceniu al secolului trecut a adunat aici materiale pentru lucrările sale teoretice, care au deschis o epocă nouă în concepția științifică despre lume a omenirii.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a modificat radical condițiile de existență ale instituțiilor științifice și culturale-educative ale țării. În fața poporului, care pînă mai ieri ținea arma în mînă, se deschisese larg porțile școlilor, universităților, teatrelor, muzeelor. Pentru prima dată păturile largi ale oamenilor muncii au căpătat accesul la bunurile culturale adunate în bibliotecile tinerii republici sovietice. În fața Bibliotecii s-au pus sarcini noi, principal deosebite, care cereau o rezolvare neîntîrziată: să se asigure necesitățile economiei, științei și culturii din țara noastră; să se îmbunătățească servirea afluentei în creștere a cititorilor; să se creeze cataloage care să dezvăluie mai deplin și multilateral bogățiile fondurilor sale de cărți; să se pună ordine în organizarea uriașelor sale fonduri; să se treacă la redactarea unor lucrări bibliografice de recomandare menite să propage cele mai bune cărți.

În 1922 Consiliul Comisarilor Poporului a acordat Bibliotecii „Rumeanțev” dreptul de a obține un al doilea exemplar legal; ea devenea în mod oficial Biblioteca de stat a U.R.S.S. În 1925 i-a fost acordat numele întemeietorului statului sovietic — Vladimir Ilici Lenin.

Dezvoltarea bibliotecii în anii puterii sovietice

În conformitate cu noile sarcini ce-i reveneau și cu extinderea nemaiîntîlnită a activității sale, structura organi-

zatorică a Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin“, a suferit modificări substanțiale. Creșterea furtunoasă a fondurilor de cărți și a frecvenței cititorilor și lărgirea servirii cu cartea și cu bibliografia, atât a instituțiilor cât și a maselor largi ale populației, au necesitat construirea unor corpuri noi de clădire, crearea unor secții speciale care să îndeplinească numeroasele funcții ale bibliotecii. Prima Bibliotecă a Uniunii Sovietice, a cărei creștere a ogândit dezvoltarea întregii țări, dispune în prezent de 22 de săli de lectură, în care lucrează simultan 2.400 de cititori. Biblioteca dispune de o tipografie proprie care editează anual aproximativ 250 de publicații, cu un tiraj total de 1.800.000 de exemplare; laboratoarele de cercetare științifică, în care se studiază problemele conservării, igienei și restaurării cărții, aparatură pentru microfilmare care permite să se înzestreze orice bibliotecă din țară și din străinătate cu microfilme și microcopii ale publicațiilor cerute. Activitatea sa multilaterală este în întregime pusă în slujba construirii comunismului. Biblioteca propagă învățătura marxist-leninistă, contribuie prin toate mijloacele ei la crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, la dezvoltarea științei sovietice, a tehnicii înaintate și a agriculturii, ajută la îndeplinirea sarcinilor educației omului nou, tratate de programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În anii puterii sovietice, fondurile bibliotecii au crescut de mai mult de 20 de ori, ajungând în 1962 la aproape 22 milioane de unități de evidență. În 1945 Biblioteca obține un al treilea exemplar legal din întreaga producție de tipar a țării. Anual în Bibliotecă intră aproximativ 1 milion de cărți, broșuri, reviste și pînă la 1,5 milioane numere de ziare.

În fondurile ei se află o mare colecție de ediții ale operelor întemeietorilor comunismului științific — Marx, Engels, Lenin — tipărite în 100 de limbi ale popoarelor lumii. Aci se păstrează cărți ruse și străine, reviste, ziare, disertații și hărți, manuscrise și note, microfilme și tipuri speciale de tipărituri tehnice. Cărțile sovietice și multe din cărțile dinainte de Revoluție sînt reprezentate în fondurile de bază ale bibliotecii în cîte 2—3 exemplare, iar numărul tipăriturilor, mult solicitate în toate sălile de lectură, atinge 10—15 și chiar mai multe exemplare.

Cel mai complet sînt reprezentate în Bibliotecă lucrările tipărite în țara noastră (în 89 de limbi ale popoarelor din

U.R.S.S.) și cele mai bune și valoroase tipărituri științifice și artistice ale țărilor străine (în 84 de limbi).

Colecții deosebit de bogate sînt adunate la Secția cărții rare, unde se păstrează peste 250.000 volume de cărți, numere de reviste, colecții anuale de ziare, peste jumătate milion de exemplare de material ilustrativ. Aici se află ediții rare și deosebit de prețioase ale clasicilor marxism-leninismului, lucrări privitoare la istoria P.C.U.S. și istoria mișcării revoluționare din Rusia. Printre ele, menționăm: primele ediții ale operelor lui Karl Marx și Friedrich Engels în limbi străine, precum și primele lor traduceri în limba rusă. Secția cărții rare păstrează cu grijă toate edițiile originale ale operelor lui V. I. Lenin, tipărite în Rusia prer evoluționară, în străinătate, precum și cele apărute după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

De o valoare excepțională este colecția de cărți cirilice, cuprinzînd tipărituri ruse, bieloruse și ucrainene din secolele XV—XVIII, precum și cărți tipărite în alfabet cirilic în străinătate. Aici menționăm rarități ca primele cărți tipărite în alfabet cirilic de Schweipolt la Cracovia în 1491, *Liturghierul* și *Evangheliul*, tipărite în slava veche la Tirgoviște de către Macarie în 1508 și 1512. Atenția cititorilor este atrasă și de prima traducere a *Bibliei* în limba romînă, apărută la București în 1681.

Perla acestei colecții o reprezintă tipăriturile întemeietorului tiparului rus Ivan Feodorov, care a deschis prima pagină din istoria cărții tipărite în Rusia. Cititorii manifestă un uriaș interes față de colecțiile de carte veche rusă și străină, printre care putem aminti una din cele mai depline colecții din lume a edițiilor originale ale operelor lui Giordano Bruno, o ediție originală a *Utopiei* lui Thomas Morus, una a *Cetății Soarelui* a lui Campanella, ediții rare ale operelor lui Copernic, Galilei, Bacon, Newton și ale multor altora.

Un mijloc eficace pentru popularizarea fondurilor Secției și a istoriei tiparului rus, o constituie expoziția permanentă de istorie a cărții ruse organizată în 1954. Aici sînt expuse cele mai bune cărți ruse începînd cu primele tipărituri și terminînd cu cele contemporane, care au jucat un rol important în dezvoltarea culturii noastre. O secție specială a expoziției oferă o imagine a tipăriturilor sovietice și a traducerilor sovietice, precum și a marilor tiraje în care se editează în țara noastră cele mai bune ope-

Sala de lectură pentru științe umanistice nr. 3

re ale literaturii clasice și contemporane străine. În U.R.S.S. în perioada 1946—1960 s-au tradus din limba română în limba rusă și în limbile popoarelor din U.R.S.S. 226 titluri de cărți și s-au tipărit în limba română 66 de cărți, reprezentând un tiraj total de 465.000 de exemplare.

În Secția de manuscrise a bibliotecii sînt adunate peste 30.000 de cărți manuscrise și mai mult de 20 milioane file materiale de arhivă, în care specialiștii în istorie și literatură pot găsi informații despre mișcarea decembriștilor, despre reprezentanții culturii ruse din secolul al XIX-lea și despre multe alte probleme ale istoriei țării în secolele al XVIII-XIX-lea. Secția cuprinde peste 360 fonduri de arhivă și aproximativ 80 colecții de cărți, manuscrise și documente. Un uriaș interes suscită arhivele marilor scriitori: Gogol, Nekrasov, Dostoievski, Ostrovski, Blok, Esenin, Koroленko, Cehov. Un loc deosebit în fondurile secției îl ocupă arhivele militanților mișcării revoluționare a decembriștilor, Pușkin, Batenkov, Volkonski, Șahovski, arhivele democraților revoluționari Belinski, Herțen, Ogariov.

Dintre materialele străine se păstrează aici unele dintre cele mai vechi manuscrise grecești și latine, scrisori ale personalităților de frunte ale culturii universale — Giordano Bruno, Copernic, Goethe, Dickens, Zola, Flaubert, fondul Romain Rolland (cuprinzînd *Jurnalul* anilor de război, de o importanță excepțională). Punîndu-și sarcina unei largi și multilaterale utilizări a acestui tezaur în interesul poporului, Biblioteca își completează neîncetat secția de manuscrise cu materiale noi care nu rămîn un depozit mort, ci sînt larg utilizate de cititori cu cea mai diferită calificare științifică, — de la academicieni și profesori pînă la aspiranți și studenți care își încep drumul în știință.

Organizarea fondurilor

O mare parte a fondurilor bibliotecii este accesibilă cititorului, în mod nemijlocit prin fonduri de referință special create pe lângă sălile de lectură, fonduri organizate pe baza principiului accesului liber la raft. Fiecare din aceste fonduri reprezintă o bibliotecă bine completată și specializată în conformitate cu domeniile de cunoștințe corespunzătoare profilului sălii respective. În 1962 aceste fonduri se cifrează la 450.000, dintre care cu acces liber la raft aproximativ 250.000. Cu ajutorul bibliotecilor de referință și a unor serii de măsuri luate în vederea scurtării timpului de servire a cărții, Biblioteca a obținut ca în anul trecut 81,5% adică 9.700.000 de cereri de cărți să fie satisfăcute în 3—10 minute.

Fondurile Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin” se reflectă într-un sistem încheiat de cataloage și fișiere care constituie unul din cele mai importante mijloace de dezvoltare ale uriașelor ei bogăți, 460 cataloage și fișiere (peste 35 milioane fișe), completîndu-se unul pe altul reciproc, asigură reflectarea multilaterală a tipăriturilor ce se află în fondurile bibliotecii.

Catalogul general alfabetic și catalogul sistematic, cuprinzînd milioane de fișe în 173 de limbi, oglindește fiecare carte ce se păstrează în Bibliotecă, fiecare titlu de revistă și ziar, fiecare hartă geografică, standardele, disertațiile și microfilmele. În afară de cele două cataloage generale, în Bibliotecă există un sistem de cataloage dispuse în imediata apropiere unde lucrează cititorii. Există cataloage speciale pentru tipăriturile în limbile popoarelor U.R.S.S., ale popoarelor din Orient (în afară de Orientul sovietic) și pentru alte cîteva fonduri (de pildă cataloagele de manuscrise, cataloagele de note). Pentru comoditatea utilizării lucrărilor din țările socialiste frățești, acestea sînt oglindite în cataloage speciale, detașate din catalogul general al cărților în limbi

tere voluminoasă a numărului cititorilor, a frecvenței și cărților servite. Mai mult de jumătate din cititori sînt cercetători științifici și specialiști practicieni cu studii superioare, numărul lor ridicîndu-se în prezent la aproape 90.000.

Acest fapt este lesne de înțeles, dacă ținem seama de rapiditatea cu care se dezvoltă în țara noastră știința și tehnica, proporțiile grandioase pe care le-au atins!

Accesul liber la raft la fondul auxiliar al sălii de lectură nr. 2 pentru cercetătorii științifici.

străine. Trebuie să remarcăm că producția de tipar a Republicii Populare Romîne este reprezentată destul de complet într-unul din aceste cataloage. Cititorului sovietic îi sînt bine cunoscute operele classicilor romîni Ion Creangă, M. Kogălniceanu, M. Sadoveanu, minunata lirică a lui Eminescu, poezia lui Emil Gîrleanu, Vasile Alecsandri, Tudor Arghezi, savuroasele comedii ale lui Ion Luca Caragiale și romanele lui Liviu Rebreanu. Numai în 1961, biblioteca a primit din Republica Populară Romînă 2607 cărți, 4787 numere de revistă, 10.586 numere de ziare, 8111 microfilme. Un sistem întreg de măsuri, — începînd cu informația vizuală despre structura și posibilitățile cataloagelor și pînă la ghidul special editat și activitatea consultanților calificați de serviciu la fișiere — este îndreptat spre servirea în cele mai bune condițiuni a cititorilor.

Cu toate că în fiecare întreprindere sovietică funcționează biblioteci tehnice și sindicale care satisfac necesitățile propriilor muncitori, ingineri și tehnicieni, — fondurile bogate și sprijinul acordat prin bibliografii și consultații atrag în sălile de lectură ale Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin” pe fruntașii în producție, pe membrii brigăzilor muncii comuniste, pe raționalizatori și inventatori. Aproape 7.000 de muncitori sînt în prezent cititori ai bibliotecii. Este interesant să comparăm această cifră cu datele Bibliotecii publice din Moscova înainte de Revoluție: muncitorii au apărut printre cititorii ei pentru prima dată după revoluția din 1905, iar în 1916 numărul muncitorilor înscrși în bibliotecă era doar de 9.

Mulți dintre cititorii bibliotecii noastre sînt veniți din diferite orașe ale țării. Crește anual numărul cititorilor din străinătate. În 1961, de pildă, au fost înscrși aproximativ 3500 de oameni din 55 de țări străine, printre care 2500 din țările lagărului socialist.

Creșterea numărului cititorilor și a cărților servite

Cel mai bun indice al largii accesibilități și popularității a Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin” este creșterea neîncetată a frecvenței cititorilor și a numărului de cărți servite. În 1961, biblioteca a fost frecventată de aproape 2.400.000 de oameni, adică cu 370.000 mai mult decît în primii 50 de ani de activitate în total. Numărul cărților, revistelor, ziarelor și altor materiale servite cititorilor în anul trecut a depășit cifra de 12.000.000. În comparație cu cifra de 400.000 înregistrată în 1913, a crescut deci de 30 de ori!

Anii puterii sovietice au fost pentru bibliotecă nu numai o perioadă de creș-

Servirea diferențiată a cititorilor

Servind diferențiat diferitele categorii de cititori, pe măsura dării în funcțiune a noilor clădiri, Biblioteca a creat de-a lungul anilor săli de lectură specializate pe domenii pentru cercetătorii științifici și practicienii din disciplinele tehnice, fizico-matematice, medicale, agricole, geografice și umanistice. În alte săli sînt date în folosință colecții și fonduri speciale. De asemenea săli dispun secțiile cărții rare, manuscriselor, publicațiilor muzicale, de cartografie, de literatură pentru copii și tineret, secția tehnico-științifică de biblioteconomie și bibliografie etc.

Astfel, servirea diferențiată a cititorilor în Biblioteca de Stat „V. I. Lenin“ se dezvoltă în trei direcții: servirea după ramuri de cunoștință, servirea pe fonduri diferite și genuri de tipărituri și în sfârșit servirea în funcție de particularitățile de vîrstă ale cititorilor. Această metodă ridică în mod substanțial calitatea servirii numeroșilor cititori ai bibliotecii. În anul întemeierii Bibliotecii Muzeului „Rumeanțev“, cititorii aveau la dispoziție o sală cu 20 de locuri. Astăzi, așa cum s-a arătat mai sus, zilnic de la 9 dimineața pînă la 11 seara se deschid ușile celor 22 săli de lectură în care pot să studieze simultan 2400 de oameni.

Activitatea bibliotecii nu se limitează doar la servirea cititorilor în sălile de lectură, fondurile ei fiind larg folosite de instituțiile, organizațiile și întreprinderile din întreaga țară. Prin împrumutul interbibliotecar se servesc anual sute de mii de cărți, reviste și microfilme. Secția de împrumut leagă Biblioteca de Stat „V. I. Lenin“ de mii de biblioteci din U.R.S.S. și de milioane de cititori.

Cu deosebită atenție se asigură servirea cu carte a noilor întreprinderi industriale, a noilor orașe în construcție, a consiliilor economiei naționale. Se trimite în mod sistematic materialul necesar bibliotecilor instituțiilor guvernamentale și ale organizațiilor centrale de partid, instituțiilor de cercetare științifică și de învățămînt superior, precum și unui mare număr de biblioteci din străinătate. În prezent, întrețin relații de împrumut cu Biblioteca de Stat „V. I. Lenin“ 4872 de biblioteci, dintre care 4640 din țara noastră și 232 de biblioteci din 30 de țări. 11 mari biblioteci din R.P. Romîna, ca Biblioteca Academiei de Științe, Bibliotecile Universităților din Iași și Cluj și altele, primesc cărți pentru cititorii lor, prin împrumut bibliotecar de la Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin“.

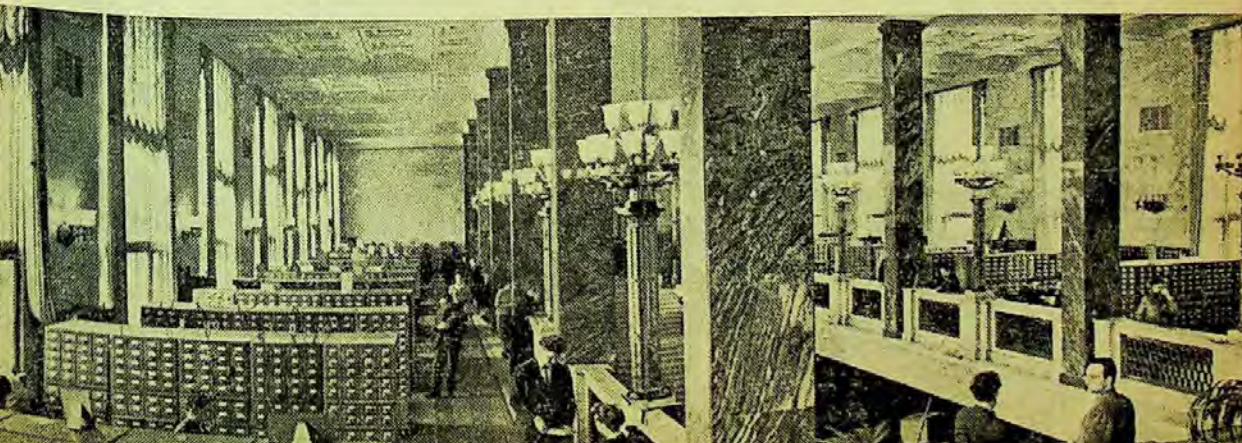
Sala de lectură nr. 2 pentru cercetătorii științifici.

Organizarea muncii de informare bibliografică

În biblioteca ce poartă numele marelui Lenin au fost îndeplinite în întregime indicațiile leniniste cu privire la acordarea unui larg sprijin de informare bibliografică instituțiilor, organizațiilor și diferiților cetățeni ai patriei noastre. Biblioteca acordă o atenție serioasă problemelor organizării muncii de informare bibliografică din țară, contribuind activ la dezvoltarea coordonării și cooperării în activitatea bibliotecilor din diferite sisteme și departamente. Un rol important în această direcție îl joacă *Indicele de informare asupra listelor și fișelor bibliografice alcătuite de bibliotecile Uniunii Sovietice*, editat de secția specială a bibliotecii. Peste 300 de biblioteci mari din țară trimet cu regularitate informații asupra bibliografiilor pe care le elaborează, în vederea includerii lor în indice.

Activitatea secției de informare bibliografică este deosebit de complexă și multilaterală. Zilnic zeci de instituții, organe de partid și guvernamentale, redacții de ziare și reviste, institute științifice, de

Sala catalogelor sălilor de lectură pentru cercetătorii științifici.

învățămînt superior și întreprinderi se adresează bibliotecii noastre cu cele mai variate solicitări de informare bibliografică. În decursul anului 1961, verbal, prin poștă sau telefon au fost date peste 136.000 de informații. Multe din acestea reprezintă liste bibliografice de mari proporții, cuprinzînd sute de titluri.

Aparatul de informare al bibliotecii este cu adevărat uriaș. Pentru efectuarea muncii de informare se utilizează întreg sistemul numeroaselor cataloage și fișiere. O mare parte a solicitărilor cititorilor și instituțiilor este satisfăcută cu ajutorul fondurilor bibliotecii centrale de informare, — cea mai completă adunare de izvoare bibliografice și surse de referință de care dispune Biblioteca de Stat „V. I. Lenin”. Biblioteca centrală de informare este cea mai mare din țara noastră și reprezintă o colecție unică prin caracterul ei complet de enciclopedii, dicționare, indici bibliografici, cataloage tipărite și alte lucrări de informare. Ea cuprinde aproximativ 200.000 volume. Acest fond este larg utilizat atât de colaboratorii bibliotecii cît și nemijlocit de cititori, la dispoziția cărora se află o sală specială.

Pentru a ajuta pe cititori să utilizeze cît mai bine izvoarele bibliografice din diferite domenii de cunoștințe, specialiști bibliografi efectuează cu regularitate seminarii și treceri în revistă tematice ale fondurilor bibliotecii centrale de informare, lecții și referate pentru cititori, prezentări bibliografice. Asemenea măsuri se desfășoară nu numai între zidurile bibliotecii. Colaboratorii ei pot fi văzuți în atelierele uzinelor și fabricilor, în instituții, institute de învățămînt superior și de cercetări științifice unde desfășoară o largă propagandă a cărții.

Biblioteca are o activitate importantă în domeniul elaborării și editării indicilor bibliografici în sprijinul muncii științifice. Numai în ultimii ani au fost editate două fascicule ale bibliografiei *Istoria societății sovietice în amintirile contemporanilor*. Recent a ieșit de sub tipar primul volum din *Catalogul colectiv al cărții ruse din sec. al XVIII-lea* lucrare în 5 volume, pregătită pentru tipar în cooperare cu marile biblioteci din țară. A fost alcătuită o largă bibliografie în ajutorul colectivului de autori a celui de al 6-lea volum al lucrării în mai multe volume de *Istorie a P.C.U.S.*

Propagandei active a Hotărîrilor partidului și guvernului, a celor mai bune lucrări referitoare la problemele deosebit de actuale, îi servește organizarea anuală pentru cititori a unor expoziții

de cărți și material ilustrativ pe diferite teme. Peste 800 expoziții consacrate nou-tăților științelor tehnice, evenimentelor vieții sociale, comemorărilor și aniversărilor, se împăspătează neîncetat în bibliotecă. Una din ultimele mari expoziții a fost dedicată celei de-a 150-a aniversări a revoluționarului democrat Al. Ivanovici Herzen. Printre altele în această expoziție, au fost larg prezentate traduceri în limba romînă a operelor filozofice alese ale lui Herzen *Trecute și gîdite*, romanul *Cine-i vinovat?* apărut în colecția populară „Biblioteca pentru toți” și în ediții separate. Un loc central în organizarea expozițiilor îl ocupă în prezent temele legate de propaganda și realizarea Hotărîrilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

De o atenție deosebită se bucură din partea cititorilor expoziția permanentă a cărților nou intrate — sovietice și străine, — care se expun într-o sală specială și se schimbă săptămînal. Sînt aici prezentate în permanență 1000—1200 de tipărituri. Oricare din ele pot fi primite pe loc pentru consultare.

Ajutorul multilateral acordat rețelei de biblioteci sovietice

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. despre situația și măsurile de îmbunătățire a activității bibliotecilor din țară a trasat Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin” sarcina de răspundere de a acorda ajutor metodic și consultativ întregii rețele uriașe de biblioteci a U.R.S.S. Cea mai mare bibliotecă a țării este în același timp centru metodic și centru al bibliografiei de recomandare pentru bibliotecile tuturor departamentelor, cu excepția celor tehnice. O influență deosebit de mare asupra orientării întregii activități metodice și bibliografice a bibliotecii au avut-o Hotărîrile istoricului Congres al XXII-lea al P.C.U.S., Hotărîrile plenarelor C.C. al P.C.U.S. din ianuarie 1961 și martie 1962.

Biblioteca consideră drept sarcina ei principală să acorde un ajutor multilateral bibliotecilor din țară în activitatea lor de largă popularizare a programului P.C.U.S., a rapoartelor lui N. S. Hrușciiov și a altor materiale ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., ale Plenarelor C.C. al P.C.U.S.

Întreaga activitate metodic-științifică, bibliografică și operativă a bibliotecii, după Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., este îndreptată în direcția sprijinirii bibliotecilor în vederea participării lor active la transpunerea în viață a pro-

gramului de materiale bibliografice și metodice pentru popularizarea Hotărârilor Congresului al XXII-lea al partidului. A început editarea unor convorbiri despre cărți în ajutorul celor ce studiază aceste hotărâri. Apare *Informarea rapidă* despre noile cărți, editată la fiecare 10 zile. Biblioteca publică în tiraje de masă liste de recomandare a lucrărilor de istorie a P.C.U.S., economie politică, filozofie, economie concretă, istoria U.R.S.S. Se acordă o atenție însemnată editării seriilor de bibliografii destinate popularizării cunoștințelor politice și științifice, ca de pildă seriile de convorbiri despre cărți: *Planul septenal — planul construcției desfășurate a comunismului, Cărți despre natură și despre legile ei, În sprijinul organizatorilor producției agricole* etc.

Căluzindu-se după Hotărârea C.C. al P.C.U.S. *Despre sarcinile propagandei de partid în condițiile actuale* și după alte Hotărâri ale partidului în problemele ideologice, — Biblioteca se străduiește să organizeze asigurarea diferențiată a bibliotecilor de masă din U.R.S.S. cu bibliografii de recomandare, elaborează și editează diferite forme de lucrări bibliografice pentru diferite grupuri de cititori (*Planuri de lectură, Convorbiri despre cărți, Biblioteca studiului individual și altele*).

Un mare rol în ridicarea nivelului profesional al bibliotecarilor și în avântul general al activității bibliotecilor, îl joacă îndreptarele metodice și manualele metodice pentru diferite tipuri de biblioteci. În 1958 a apărut a doua ediție a manualului practic *Biblioteca satească* și a manualului *Biblioteca pentru copii*, se pregătește pentru tipar manualul practic *Biblioteca raională*. Dat fiind caracterul complex și multilateral al activității bibliotecilor regionale, manualul practic pentru acest tip de bibliotecă a fost pregătit în mai multe fascicule dedicate diferitelor sectoare ale muncii de bibliotecă: *Activitatea metodică a bibliotecii regionale, Activitatea bibliotecii regionale în domeniul etnografic, Sistemul cataloagelor bibliotecii regionale, Tehnica muncii bibliotecii regionale*.

Sprrijinirea ridicării calificării bibliotecarilor

Un loc important în activitatea editorială a bibliotecii îl joacă materialele în sprijinul ridicării calificării bibliotecarilor: planuri de învățământ și programe pentru diferite cursuri, seminarii, pentru practică.

Temele de cercetare științifică în domeniul biblioteconomiei și bibliografiei de recomandare, de care se ocupă colectivul Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin“, sînt orientate spre rezolvarea sarcinilor concrete ale activității bibliotecilor sovietice, spre dezvoltarea continuă și ridicarea nivelului biblioteconomiei. O orientare nouă în activitatea metodico-științifică a bibliotecii o constituie elaborarea uneia din aceste teme — *Rolul activului obștesc în munca bibliotecilor*. Importanța acestei teme este determinată de cerința *Programului P.C.U.S.* care subliniază necesitatea atragerii cât mai largi a organizațiilor obștești la conducerea instituțiilor de cultură. În ajutorul bibliotecarilor voluntari a apărut un număr special al buletinului *Novoe v bibliotekonome dele* („Noutăți în biblioteconomie“), trei agende pe aceeași temă, se pregătesc consultații și o culegere din experiența activității bibliotecilor din țară.

Cea mai bună metodă de studiere a practicii, a condițiilor concrete ale activității bibliotecilor de masă, de stabilire a unor strînse legături cu ele, de propagandă a experienței înaintate, o constituie contactul nemijlocit cu bibliotecarul pe teren. De aceea, deplasările pe teren reprezintă o parte importantă a muncii metodice operative. Numai în decursul anului 1961, colaboratorii bibliotecii au efectuat 146 de deplasări în republici, ținuturi și regiuni.

În sistemul de sprijinire a bibliotecilor țării, un loc important îl ocupă organizarea de către Biblioteca de Stat „V. I. Lenin“ a unor consfătuiri unionale, republicane, interregionale și regionale, consacrate problemelor actuale ale activității bibliotecilor, organizarea seminariilor pentru diferite categorii de bibliotecari.

Aceluiași scop de studiere, generalizare și extindere a experienței înaintate îi servește culegerea *Biblioteki S.S.S.R. Opit raboti* („Bibliotecile din U.R.S.S. Experiența activității lor“) care apare de 3 ori pe an și expoziția metodică permanentă *Biblioteconomia sovietică*.

În decursul ultimilor ani s-a intensificat ajutorul acordat bibliotecilor în proiectarea, construirea și reconstruirea localurilor de bibliotecă. Secția de arhitectură a elaborat programul proiectelor-tip de bibliotecă regională, cu fond de 500.000 și de 300.000 de volume. Au căpătat o largă răspîndire albumele de utilaj de bibliotecă satească, raională și pentru copii, editate de Biblioteca de Stat „V. I. Lenin“.

Se editează anual culegerile *Biblioteconomia și bibliografia în străinătate*, care constituie singura publicație tipărită, special consacrată problemelor teoretice și practice ale biblioteconomiei și bibliografiei de peste hotare. Această publicație dă un ajutor serios bibliotecarilor în studierea critică a experienței bibliotecilor din străinătate. Se studiază cu deosebită atenție experiența bibliotecilor țărilor socialiste frățești. Printre altele și-au găsit locul în paginile culegerii și articolele dedicate dezvoltării biblioteconomiei și bibliografiei în Republica Populară Română.

Dezvoltarea legăturilor cu bibliotecile de peste hotare

Se dezvoltă și se întăresc legăturile cu străinătatea ale Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin”, ca cea mai importantă instituție cultural-educativă a Uniunii Sovietice. Crește an de an schimbul internațional de cărți, prin dezvoltarea căruia Biblioteca își aduce aportul în colaborarea culturală dintre state. În prezent schimbul de publicații se efectuează cu 2688 de instituții străine, din 81 de țări. În 1961 au fost trimise în străinătate prin schimb, aproximativ 250.000 exemplare de cărți, reviste și ziare sovietice, primindu-se în schimb 212.000 publicații străine.

Un loc deosebit în schimbul internațional de cărți îl ocupă schimbul de publicații cu țările lagărului socialist. Crește în fiecare an numărul partenerilor de schimb. Din Republica Populară Română, 22 de instituții participă în prezent la schimbul de publicații cu Biblioteca de Stat „V. I. Lenin”. Este locul să amintim aici de Biblioteca Centrală de Stat a R. P. R., Biblioteca Academiei R.P.R. și filialele ei din Cluj și Timișoara, Bibliotecile universitare din București, Iași, Cluj, Biblioteca Institutului de studii romîno-sovietic, bibliotecile institutelor de cercetări științifice, de matematică, de documentare tehnică, de fizică atomică și multe altele.

Se lărgeste considerabil schimbul de publicații cu Cuba revoluționară și țările care au sfărîmat jugul colonialismului. Legăturile bibliotecii devin tot mai multilaterale și active. Schimbul internațional de cărți cu țările străine contribuie la informarea reciprocă asupra cuceririlor științei și tehnicii, literaturii și artei, informează popoarele asupra muncii constructive a oamenilor sovietici.

Biblioteca de Stat „V. I. Lenin” urmărește cu atenție dezvoltarea bibliotecon-

omiei în țările străine. În acest scop, colaboratorii bibliotecii participă la conferințele internaționale și pleacă în străinătate, în cadrul delegațiilor sovietice, pentru a cunoaște experiența bibliotecilor și a centrelor de documentare. La rîndul lor, personalități ale vieții publice și specialiști în biblioteconomie din numeroase țări din lume iau cunoștință de activitatea celei mai mari biblioteci din U.R.S.S. Alături de alte instituții ale Uniunii Sovietice, Biblioteca de Stat „V. I. Lenin” participă la expozițiile internaționale, publică materiale în presa străină, elaborează secțiunile referitoare la bibliografia sovietică din domeniile științei, literaturii și tehnicii, în lucrările bibliografice internaționale.

★

În Biblioteca de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” lucrează un mare colectiv de colaboratori experimentați, calificați și atașați muncii lor. Se acordă o mare importanță selecționării, pregătirii și educării noilor cadre. Biblioteca seamănă cu un gigantic „combinat”, de pregătire a cadrelor. Bibliotecarii ce lucrează într-o anumită ramură a științei și care nu au o pregătire specială, învață suplimentar la cursurile superioare de biblioteconomie cu durată de un an. În bibliotecă funcționează un punct de consultații și activează grupele serale ale secției fără frecvență a Institutului de Biblioteconomie din Moscova. Cei care doresc să studieze limbi străine (inclusiv limba română) participă la cursuri cu durată de 3 ani. Pentru ridicarea nivelului politic și de cultură generală al colaboratorilor, se organizează seminariile și cercurile din rețeaua învățămîntului politic, se organizează lecții, referate și prezentări de lucrări. Pe lângă Biblioteca, s-a creat o secție a Societății pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, funcționează Universitatea populară de cultură, se organizează concerte și seri literar-muzicale, împreună cu Filarmonica.

În pragul gloriosului său jubileu, colectivul primei biblioteci a țării, distinsă încă în 1945 cu cea mai înaltă decorație a Statului Sovietic — Ordinul Lenin „Pentru succese remarcabile în adunarea și păstrarea fondurilor de cărți și servirea cu cărți a maselor largi ale populației”, — este însuflețit de dorința fierbinte de a aduce un aport cît mai mare în construirea cu succes a comunismului.

(Articol redactat pentru revista noastră de colectivul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin”)

BIBLIOTECA

ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

ORIZONTURI NOI

Ca și în alte rânduri, moș Dumitru Capasă tinerește pe clanța ușii bibliotecii și dădu binețe cu glas tare consătenilor adunați în fața cărților așezate pe masa circulară din sala de lectură. Bibliotecarul se aștepta ca cititorul cu părul alb să pună obișnuita întrebare: „Ce cărți bune ți-au mai sosit, copile?” și apoi să se așeze la citit sau să se ascundă îndărătul vreunui raft pe care încă nu l-a cercetat cu de-amănuntul. De astă dată, colectivistul Dumitru Tai-fas din comuna Peretu a rămas deoparte, petrecând totul cu ochii săi blinzi, aproape îngropați în cutele pe care șirul anilor i le-au înmulțit pe întreaga față. Aici, la lumina cuvintelor înțelepte așternute pe pagini de cărți se simțea înaripat, și în inima lui se năstău o cântare de bucurie. Trăia cu mândrie aceste clipe, căci filele proaspete ale cărților erau răsfoite de mâini harnice, de miinile, descătuseate ale celor care în trecutele vremi de obidă, nu aveau nici măcar puțința de a cunoaște litera scrisă și nici de a vedea o bibliotecă.

Oamenii îi observară transfigurarea și îl stîmîră la vorbă. Bătrînul unei bibliotecii, să citească. Mult a umblat moș Dumitru, dar n-a găsit o bibliotecă unde intrarea să fie îngăduită tuturor și nu „anumitor persoane”.

Dar vremurile de întunec și strîmbătate au fost îngropate în cele mai adînci străfunduri. Partidul a adus lumină pe întreaga cuprindere a patriei. Ușile bibliotecilor s-au dat în lături, făcînd larg loc tuturor celor ce doresc să învețe,

să-și pună în valoare talentele, să se înalțe pe piscurile științei și culturii.

În orașe și sate — peste tot unde lipseau — s-au deschis biblioteci, iar el — moș Dumitru — este pofțit în sala de lectură și înconjurat cu căldură și stimă. Cărțile îi sînt dragi, căci ele îi vorbesc și lui, îi dau atîtea și atîtea idei și frumuseți, îl sfătuiesc, îi arată țeluri clare, pe care lucrătorii din uzine, fabrici și ogoare — sub călăuzirea partidului — le înfăptuiesc cu pas sigur.

Colectiviștii tineri și vîrstnici intră în bibliotecă ca în propria casă, dezbate cărți, culeg înțelepciune de viață, învață să stăpînească mașinile pe care socialismul le-a adus pe ogoarele libere. Acesta este astăzi un lucru firesc și atît de minunat.

★

„La toate acestea mă gîndeam cînd, într-o dimineață vîrătecă de duminică, m-am aflat printre muncitorii tineri de la întreprinderile timișorene, care s-au înțeles să se întîlnească la biblioteca regională, pentru a vorbi despre cărți, despre citit. Într-o sală mare, sîrbătorească îmbrăcată, se aflau împreună tineri ce laudă munca și sînt lăudați pentru hărnicia lor la strung sau la mașina de țesut. Bibliotecarii i-au primit cu cinstirea cuvenită frunțașilor producției și discuția a căpătat repede semnele unei sfătuirii de muncă, așa ca la uzină sau pe șantier.

Graiul lor l-am constatat viguros și ales. Pomeneau atîtea nume de scrieri îndrăgite și judecățile despre ele mărturisau adîncimea gîndurilor și înflăcărarea lor de a întrece în voinicie și purtare eroii din literatura noastră nouă.

„Viața merge mereu înainte, tot înainte — spunea proiectantul Valentin Coșeru — iar noi vrem să pășim în ritm cu ea. Îmi place să văd cum se înfrun-

tă eroii cărților, cum biruie noul, cum își organizează viața și înaintează comunitățile din fabrici, de pe ogoarele înfrățite. De aceea, mult timp îl folosesc în bibliotecă. De la carte la carte simt că am câștigat ceva de preț, că am mai suit o treaptă“.

Lăcătușul Eugen Lungu, de 19 ani, îl urmează imediat: „Mă atrage orice carte bună; în fiecare aflu folos și noi frumuseți. Am verificat astfel că a sta în bibliotecă înseamnă a te pregăti pentru calitate. Aici trăiesc momente de încântare când descopesc ascunzișul unei formule sau dau peste un vers în care se află talent“.

Cită lumină desprinde gândul acestor tineri.

Socialismul le-a deschis orizonturi noi, le-a arătat drumul către măiestrie, către întregirea personalității. Între cărți sau la string, ei făuresc, caută și își însușesc noul, învață pentru nota cea mai mare.

Așa i-am cunoscut pe acești tineri, crescuți la școala uzinei socialiste. Voiața lor este de a nu se opri niciodată la ceea ce știu, de a afla tot ce știința și poezia au clădit mai bun. Aceasta este o caracteristică a omului nou, înfățișat la tot pasul în minunata noastră patrie socialistă.

...Iar la depărtare nu prea lungă de cel mai frumos oraș bănățean, în gospodăria colectivă „Hristo Botev“ din Vința, oamenii mărturisesc același scop, aceeași vreare. Pe ogoarele slobode și drepte, în care înfloresc bogăția, munca este cea mai veselă floare. Hărniciei i se adaugă priceperea, știința agronomiei, mașinile moderne, potrivite sporiții rodului. Stăruința însuflețită a colectivităților pentru mărirea avuției holdeilor înfățișează o conștiință nouă; ei se sfătuiesc cu agronomul și caută în cărți lămuriri și metode mai spornice pentru fiecare sector al gospodăriei. A citi cărți social-politice sau de agricultură, a urmări exemplele înaintate din *Drum deschis*, *Cu mâinile noastre* sau *Front fără tranșee* arată dorința de a întări gospodăria colectivă, de a întări rîndușelile noi din sat. Această dorință am văzut-o strălucind în privirea tuturor colectivităților și m-am gândit atunci că versul adevărat al Marelui Banuș i-a cuprins și pe ei:

*Sub policandre șiroesc lumini
Țăranii umplu sala. Rădăcini
Vinoase, negre, din pământ iscate
Par mâinile țăranilor, culcate
Pe mesele acestei săli somptuoase
Și rădăcini se mișcă. Noduroase
Condeiu string. Notează în carnete.
Și nădușesc. Și scriu. Atent. Incete.
Înaintează. Scriu despre pământ.
Iarovizare. Sol. Îngrășământ.*

Primul cu care am stat de vorbă a fost utemistul Ion Moise, îngrijitor la sectorul zootehnic. Dialogul nostru s-a purtat cu vorbă obișnuită, până ce tânărul frunțas m-a condus în meseria sa. Atunci se întâmplă o metamorfoză parcă; termeni de știință — altădată ieșiți numai din gura inginerilor — erau roștiți de colectivistul tânăr cu deprindere și siguranța cunoașterii.

— Ordinea din grajduri și curățenia arată mâini pricepute, am remarcat eu.

— Noi așa știm că trebuie să aplici totul ca la carte, altfel n-ai câștigat mare lucru, răspunde Ion Moise. Să vezi numai cită grijă au oamenii la pregătirea rației alimentare a animalelor. Ai impresia că se prepară medicamente. Gradul și procentul au cuvînt greu.

— Aș vrea să aflu, în două cuvinte, cum alcătuiți hrana animalelor.

— E simplu de tot. La fiecare tain, asigurăm unitățile nutritive prescrise, urmărind conținutul de fier, albumină și proteină al hranei servite animalelor.

— Toți îngrijitorii cunosc aceste reguli?

— Fără îndoială. Aici, la sector, avem un inginer foarte pregătit, iar în comună o bibliotecă bună. Așa învățăm. De fapt, noi ne-am dat seama aici, la muncă, de scopul cărților și le folosim împreună pentru pregătirea noastră.

— Dumneavoastră, de pildă, ce citiți în prezent?

— Pentru acasă, am împrumutat *Fond de bază mare — bogăție, bunăstare*, scrisă de B. Lucian, *Știința și superstițiile*, iar la sector, tovarăsa bibliotecară ne-a adus cărțile de trebuință pentru munca noastră. Veniți să le vedeți.

— De fapt — imi spunea dînsul în timp ce ne îndreptam către colțul brigadierului — aici avem un mic punct cultural, unde îngrijitorii citesc în pauze și iau parte la acțiuni colective cu caretea organizate de bibliotecă. Cu ajutorul

lor ne verificăm cunoștințele și ne clarificăm nedumeririle.

— La ce vă referiți anume?

— Acum, de pildă, am o problemă căreia încă nu i-am dat de capăt. După fătare, purceii merg frumos pînă la 4 săptămîni. Dar între 4 și 6 săptămîni, nu se mai dezvoltă tot așa. Apoi își revin. Să vedem unde-i bubă? M-aș gândi la felul cum facem noi aerisirea. Poate că tovarășa bibliotecară o să ne procure mai multe cărți despre construcția grajdurilor.

Brigadierul Ion Mészáros, un om întreprinzător și vesel, este de aceeași părere. El mi-a vorbit despre hotărîrea colectivștilor de a întrece realizările din trimestrul prim, care au fost mai mari cu 20 la sută decît își propuseseră la început oamenii.

Cum era și firesc, am ajuns de îndată și la cărți. Brigadierul mi-a descris

biblioteca sa personală, povestindu-mi cu amănunte procurarea celor mai îndrăgite cărți ale sale.

Dar biblioteca personală nu mai este o noutate în satul socialist. E ceva firesc, care se integrează în firescul zilelor noastre. Ar putea adevări aceasta și alți colectivști din Vinga, din Variaș, Biled și din cîte alte sate și comune.

...Într-un tîrziu, mă hotărîi anevoie să plec. Ne-am strîns mîinile de mai multe ori, despărțindu-ne cu greutate.

Ce fericită e munca acestor oameni și cîtă conștiință pun ei în tot ce fac. Socialismul i-a trezit la viață, le-a dat puteri și încredere în capacități, i-a învățat să privească înainte.

Iar lumina cărților străbate liberă în case și pe ogoare, aduce și ea noul și călăuzește.

Nicolae RAUȘ

LA O BIBLIOTECA FRUNTAȘĂ

De cum pășești pragul bibliotecii comunale din Iernut, te întâmpină ordinea, bunul gust și curățenia. Preocuparea pentru conținutul activității cu cartea include și grija pentru estetic și util.

În sala de lectură, cîțiva membri ai colectivului bibliotecii pregătesc cu minuțiozitate o manifestare de masă. Cititorii răsfoiesc presa sau consultă cataloagele, căutînd cărțile care-i interesează. Unii își aleg cărți și broșuri social-politice sau agrozootehnice direct dintr-un raft auxiliar, amenajat la îndemîna cititorilor, și apoi vin să ceară și cărțile de literatură beletristică. În jurul mesei de lucru a bibliotecarului, își așteaptă în liniște rîndul cei care și-au ales cărțile ce vor împrumuta. Bibliotecarul Iuliu Ponta operează atent în fișă, ori poartă discuții asupra celor mai potrivite cărți, în vederea satisfacerii cerințelor cititorilor.

— Îmi amintesc că ați citit mai de mult romanul *Tînăra gardă* și v-a plăcut. Acum am aici cărțile *Povestiri despre Doftana* de Mihai Novicov și *Fiecele lui Marx* de O. B. Vorobiova și I. M. Sinelnicova și cred că o să vă intereseze. *Fiecele lui Marx*, de pildă, prezintă pa-

gini emoționante din viața familiei Marx, lupta și contribuția ei la mișcarea muncitorească și socială a epocii respective.

...Și discuțiile continuă, bibliotecarul dezvăluind cu multă căldură, grijă și iscusință conținutul cărților pe care le consideră pe placul și în raport cu puterea de înțelegere și preocupările cititorului. Pe dinaintea lui se perindă colectivști tineri și vîrstnici: brigadierul Ioan Hamar de la sectorul zootehnic, Dudaș Andrei șef de echipă la sectorul construcții din G.A.C., tînăra colectivistă Ileana Bonta, Alexandru Bardi muncitor la șantierul T.C.M. și mulți alții. Ei vin aici cu deosebită plăcere, iar bibliotecarul lor, rareori se întâmplă să nu nimerească „drept la țintă“. Tovarășul Bonta lucrează ca bibliotecar de opt ani, îndrăgindu-și profesia încă de pe băncile școlii tehnice de activști culturali. Cunoaște bine pe fiecare cititor, specificul satului, planul și sarcinile G.A.C. Dragostea pentru carte, continuitatea în preocupări bibliotecărești susținute de hotărîrea fermă de a contribui la viața nouă a satului colectivizat, și-au arătat roadele din plin. Din cei 1800 locuitori ai comunei, 1300 au fost înscriși ca cititori la bibliotecă.

— Cum ați reușit să realizați această cifră ?

— Am pus un mare accent pe atragerea a cât mai mulți cititori, încă din primele luni ale anului, deoarece am socotit că întâi trebuie să ai cititori la bibliotecă și apoi să lucrezi cu ei.

— Ce metode ați folosit și ce ați urmărit în special ?

— În creșterea sistematică și ritmică a numărului cititorilor, m-a ajutat foarte mult urmărirea graficului și evidențelor bibliotecii, analizele periodice și antrenarea unui larg activ voluntar. Am folosit și harta comunei, pe care am marcat prin stegulețe fiecare casă unde sînt cititori, avînd astfel în atenție punctele în care trebuia să intensific munca de înscriere a cititorilor noi. Ce e drept, înscrierea unui număr mare de cititori, la începutul anului, a dus la scăderea indicelui de citire. Preocuparea mea actuală este îndrumarea lecturii și stimularea cititului.

În îndrumarea lecturii colectivităților, bibliotecarul din Iernut dovedește simț de răspundere. El folosește formele vizuale de popularizare a cărților și panoul cititorilor fruntași.

Astfel, în încăperea destinată imprumutului de cărți, a expus panoul *Jurnalul bibliotecii*, care popularizează cititorii fruntași (fotografiile lor, cărțile citite și rezultatele concrete obținute în producție). Pe același panou sînt recomandate cărțile noi sosite la bibliotecă. *Jurnalul bibliotecii* prezintă cu regularitate rubrica „Știați că?”, prin care in-

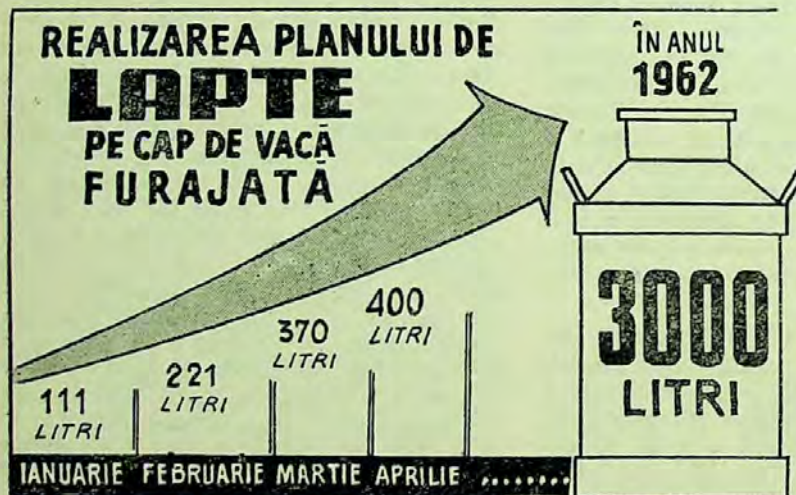
formează cititorii despre activitatea bibliotecii. Bine realizat din punct de vedere al prezentării grafice, panoul este urmărit zilnic cu interes.

La îndrumarea individuală a lecturii, tovarășul Bonta are în vedere locul de muncă al cititorului, pregătirea profesională anterioară, nivelul său cultural, preferințele pentru lucrări din anumite domenii. El urmărește în permanență îndeplinirea obiectivelor bibliotecii.

Biblioteca acordă o atenție deosebită popularizării cărților care vin în sprijinul realizării sarcinilor economice ale G.A.C. Această preocupare se concretizează prin agitația vizuală desfășurată atît în cadrul gospodăriei colective, la locul de muncă al cititorilor, cît și la sediul bibliotecii.

Un exemplu: colectivității din Iernut au chemat la întrecere toate gospodăriile colective din raion, pentru a obține anul acesta cel puțin 2500 litri lapte pe cap de vacă furajată. Pentru a sprijini îndeplinirea angajamentelor luate, bibliotecarul a organizat o expoziție de cărți pe această temă și care cuprinde: un panou cu extrase din raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al XI-lea Congres al P.M.R., referitoare la sarcinile trasate de partid agriculturii, un afiș figural care popularizează sarcina de a realiza cantitatea de 25.000—30.000 kg masă verde la ha și măsurile ce trebuie luate în acest scop; două grafice sugestive (vezi ilustrațiile din pag. 22, 23) care ilustrează creșterea efec-

tivului de bovine în anul 1962 și realizarea planului producției de lapte pe cap de vacă furajată. O bogată expoziție de cărți informează pe cititori asupra fondului bibliotecii, indicînd lucrările referitoare la obținerea producțiilor mari de lapte: *Creșterea bovinelor* (în l. maghiară) de T. Marin, *Sfaturi pentru creșterea animalelor*, *Creșterea și îngrijiri-*

rea vacilor, Furajarea, Prevenirea bolilor, Insilozarea ș.a. Expoziția popularizează pe crescătorii de animale frunțași ca: Ioan Hamar, Iosif Boiko, Ioan Pancici și alții care au obținut rezultate bune aplicând metodele învățate din cărțile agricole, citite la bibliotecă.

Pe lângă cărțile zootehnice, sînt expuse și lucrările care înfățișează experiența gospodăriilor agricole frunțașe din țară și regiune (*Satul Curteni, 10 luni în comun în Bodogaia, Dezvoltarea G.A.C. „Horia, Cloșca și Crișan” din Borda, Dezvoltarea regiunii Mureș-Autonomă Maghiară în anii puterii populare*). Expoziția este completată cu materiale apărute în presa centrală și regională referitoare la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

În raza comunei, au fost organizate 4 biblioteci filiale, 10 biblioteci de casă și 20 cercuri de citit care au o activitate continuă și rodnică. La cercurile de citit, de exemplu, colectivității poartă discuții asupra metodelor agrozootehnice aflate din cărți, sau își împărtășesc experiența de gospodari chibzuiți ai bunului obștesc.

Din evidența bibliotecii reiese că au fost organizate 33 manifestări de masă, la care au participat 2097 de persoane. Aceste frumoase realizări m-au determinat să întreb pe bibliotecar cum a reușit să mobilizeze un auditoriu atât de numeros.

— Cred că nu este o taină faptul că printr-o temeinică și minuțioasă pregătire se asigură și reușita manifestărilor următoare. Astfel, am organizat manifestări de amploare, pe care le-am ținut la căminul cultural unde participarea a fost foarte mare (de ordinul sutelor). Alte manifestări cu cartea (în special cu cea agrozootehnică) au fost organizate la locul de muncă al colectivităților. La acestea se adaugă consfăturile cu cititorii din sectorul zootehnic pe teme ca: *Să dezvoltăm creșterea păsărilor, Crescînd vaci care dau mari producții de lapte sporim bunăstarea în G.A.C., Să cultivăm sfecla de zahăr etc.*

Organizate temeinic, manifestările de masă au constituit un mijloc de îmbogățire și perfecționare a metodelor de muncă, dar și un valoros schimb de experiență între sectoarele respective. Majoritatea cititorilor frunțași ai bibliotecii

SPORIREA EFECTIVULUI DE BOVINE ÎN 1962

sînt frunțași și la locul de muncă, unde aplică metode științifice înaintate și luptă cu perseverență pentru îndeplinirea sarcinilor de producție. Pretențiile și discernămintul colectivităților față de cărți au crescut; ei discută cu competență despre conținutul lucrărilor împrumutate de la bibliotecă, își spun părerile, preferințele, fac aprecieri.

Ca urmare a acestei munci susținute, numărul cărților social-politice și în special al celor agrozootehnice, citite în acest an, este mult mai mare ca în anii trecuți, dovedind creșterea interesului colectivităților pentru studiu.

De obicei cînd e vorba să se illustreze hărnicia, bunele rezultate obținute de o bibliotecă, se recurge la cifre (cititorii, cărți citite etc.). În vizita făcută la bibliotecă din Iernuț, raionul Luduș, abia de am avut timp să pomenim de cifre: viața pulsează viu în tot ce se referă la conținutul activității cu cartea în această comună. O atare bibliotecă își merită calificativul de frunțașă și constituie un pilduitor exemplu.

Iuliu FLORESCU

REALIZARI ALE BIBLIOTECILOR IN CONCURSUL BIENAL

ÎN SPRIJINUL COLECTIVIȘTILOR

Pentru a veni în sprijinul brigăzilor de producție ale celor trei gospodării colective din comuna noastră, folosim metode cât mai eficace pentru popularizarea cărții agrozootehnice.

Am alcătuit trei panouri tematice care popularizează cifre din planul de producție al gospodăriilor, însoțite de scurte prezentări de cărți agricole pe specific, și care sînt elaborate de colectiviști. De pildă, pe panoul: *Colectiviști! Pentru a obține 5000 kg porumb boabe la ha, de pe cele 50 de ha, vă recomandăm să citiți...*, am afișat prezentările cărților: *Aplicarea îngrășămintelor naturale, Cum putem obține 5000 kg porumb boabe la ha în terenuri neirigate, Pregătirea terenului pentru semănat, Pregătirea semințelor de porumb*. Prezentările cărților au fost făcute de colectiviștii Gheorghe Mustăță, Dan Gheorghe, Ionel Ciobotaru și Nicolae Geană. Un alt panou a fost acela pe tema *Mulgători din G.A.C. „8 Martie”, pentru a obține 1800 litri lapte pe cap de vacă furajată, însușiți-vă noile metode din cărțile...*

O altă metodă folosită de bibliotecă este întocmirea planurilor de lectură pe brigăzi, ca de pildă *Ce să citească crescătorul de animale, Ce să citească crescătorul de porci, Ce să citească îngrijitorul de oi*. Planurile de lectură cuprind lucrări zootehnice, a căror studiere și aplicare în practică contribuie la obținerea unei producții sporite în acest sector.

La sectorul zootehnic al G.A.C., am organizat biblioteci mobile de care răspund șefii de fermă, fruntași în muncă și buni cititori. Aceste biblioteci au fost dotate cu cărți social-politice și zootehnice. Numeroși colectiviști din aceste brigăzi, ca Vasile Doru, Apostu Băjenaru, Ștefan Moise și alții, au obținut frumoase realizări în muncă, datorită studierii și aplicării învățăturilor cuprinse în broșurile: *Creșterea și îngrijirea vacilor, Creșterea oilor, Avantajele fătărilor timpurii la oi* etc. La locul de muncă al îngrijitorilor de animale, am organizat lecturi în grup care au lămurit pe colectiviști în unele probleme ca: micșorarea mortalității la puii de o zi, creșterea și îngrijirea por-

cilor ș.a., contribuind totodată la o largă circulație și prețuire a cărților zootehnice. Un exemplu: îngrijitorul de porci Ion Cletrone nu avea la început încredere în broșurile de specialitate. Astăzi, cartea zootehnică i-a devenit sfătuitor și prieten. Aplicînd în practică cele citite în broșurile despre îngrijirea porcilor și creșterea porcelor, a obținut în medie 9 porcei de la cele 15 scroafe, în perioada lunilor ianuarie—februarie a.c.

Consfăturile la locul de muncă al colectiviștilor sînt o metodă permanentă în practica bibliotecii noastre. Astfel, au fost organizate consfătuiri pe teme *Căile de sporire a producției de lapte, Cum putem obține păsări bune și productive*, la care au luat cuvîntul numeroși colectiviști.

Colectiviștilor din sectoarele nou înființate în G.A.C. li s-au făcut prezentări de cărți referitoare la cultura viței de vie, îngrijirea albinelor, etc.

Cu colectiviștii din brigăzile de cîmp, am organizat un concurs „Cine știe, citește” pe tema *Cum putem obține 5000 kg porumb boabe la ha pe terenuri neirigate*. De asemenea, s-au organizat și două serii de discuții cu colectiviștii pe teme: *Aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice aduce sporuri mari de recoltă și Măsuri agrotehnice avansate pentru mărirea producției la floarea-soarelui și sfeclă de zahăr*.

În toate acțiunile organizate de bibliotecă s-a avut grijă ca tematica să oglindească îndeplinirea planului de producție al G.A.C., să vină în sprijinul colectiviștilor prin indicarea celor mai noi metode agrozootehnice. Lucrările Consfăturii pe țară a țaranilor colectiviști și documentele Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale au fost popularizate prin concursuri „Cine știe, răspunde”, organizate la sediul bibliotecii, în cercurile de citit și la locul de producție al colectiviștilor. Cărțile noi intrate în fond sînt popularizate prin *Prezentarea bibliografică*. Alte manifestări de masă organizate au fost: seara literară pe tema *Trăim astăzi o viață nouă*, procesul literar cu cartea *Destin* de Aurel Mihale și recenziile cărților *Șoseaua milionarilor* de Petru Vintilă, *Victoria de la Oltina* de Paul Anghel și *Drum deschis* de Șerban Nedelcu.

Încă din cursul anului 1961 am început să organizez fișierul pe brigăzi care-mi este de un real ajutor în îndrumarea lecturii colectivștilor. În fișier figurează nu numai fișele colectivștilor din brigăzi, ci și ale membrilor consiliilor de conducere ale celor trei gospodării colective din comună. În planurile individuale de lectură sînt cuprinse cărți care vorbesc despre întărirea economico-organizatorică a G.A.C. și dezvoltarea agriculturii socialiste.

Fondul de cărți al bibliotecii a fost îmbogățit cu noi lucrări achiziționate, în valoare de 1514 lei. Se simte totuși nevoia să avem în bibliotecă, cît mai multe cărți beletristice, legate de viața nouă a satului și care să ne fie repartizate într-un număr corespunzător de exemplare. Comuna noastră este formată din 5 sate. Or, din volumul *Victoria de la Olina* — foarte solicitat de cititori —, biblioteca nu posedă decît un singur exemplar!

Îndrumată de organizația de partid și sprijinită cu indicații metodice de biblioteca regională și raională, ajutată de bibliotecarii din satele pendinte de comună, biblioteca noastră înregistrează frumoase realizări. Au fost înscrși pînă la mijlocul lunii mai, 1536 cititori din numărul de 1830 planificat pînă la sfîrșitul acestui an. S-au difuzat 8400 de cărți.

Sîntem hotărîți să muncim cu și mai mult avînt, să contribuim printr-o largă și multilaterală propagandă a cărții, la dezvoltarea conștiinței socialiste a colectivștilor și înflorirea economică a patriei noastre socialiste.

Elena PETCU

Biblioteca comunală Dragalina
raionul Bîrlad

ÎNDRUMAREA LECTURII CITITORILOR

În îndrumarea lecturii cititorilor colectivști de mare ajutor îmi este fișierul pe brigăzi. Prin organizarea lui, am reușit să leg mai strîns activitatea cu

cartea de problemele concrete ale muncii colectivștilor, să îndrum în mod diferențiat lectura cititorilor, să mă orientez mai bine în completarea fondului de cărți.

Astfel, deoarece planul gospodăriei colective prevede dezvoltarea sectorului zootehnic, am întocmit un panou care popularizează cifrele de creștere a efectivului de animale pe anul 1962 și cărțile

recomandate în acest scop de bibliotecă. Panoul, împreună cu o bibliotecă mobilă, au fost așezate la sectorul zootehnic al gospodăriei. Tot aici, în cadrul cercului de citit, organizez săptămînal lecturi în grup sau prezentări de cărți zootehnice. Broșurile *Creșterea tineretului taurin*, *Prevenirea și combaterea bolilor la animale*, *Creșterea tineretului porcîn*, constituie un sprijin serios în munca colectivștilor de la acest sector. La sediul bibliotecii, am organizat expoziții cu cărți zootehnice, majoritatea broșurilor expuse fiind solicitate de colectivști. Pe teme zootehnice, am organizat și concursuri „Cine știe, cîștigă” care au antrenat un număr mare de participanți.

În urma discuțiilor individuale cu îngrijitorii de animale, am întocmit planuri de lectură cu un conținut variat, care răspund cerințelor din producție. De exemplu, planul de lectură al brigadierului zootehnist Ion Crăciun cuprinde lucrările: *Cum să transformăm oile cu lînă groasă în oi cu lînă fină și semifînă*, *Prevenirea și combaterea bolilor la animale*, *Avutul obștesc — temelia G.A.C.*, precum și unele cărți de literatură beletristică inspirate din viața nouă a satului (*Drum deschis* de Șerban Nedelcu, *Șapte inși într-o căruță* de Paul Anghel etc.).

O atenție deosebită a fost dată îndrumării lecturii brigadierilor de cîmp, de pregătirea lor profesională depinzînd în mare măsură executarea în bune condițiuni a lucrărilor agricole. Pentru ei au fost popularizate lucrările privitoare la organizarea și normarea muncii în cadrul brigăzilor, despre calitatea lucrărilor agricole ca de pildă *Despre sămînță și metode de semănat*, *Normarea tehnică a muncii în agricultură*, *Cum putem spori fertilitatea solului* etc.

Faptul că gospodăria colectivă are prevăzut în plan să obțină 5000 kg porumb boabe la ha pe teren neirigat de pe o suprafață de 70 de hectare, m-a determinat să organizez o consfătuire cu cititorii pe tema *Cum putem obține 5000 kg porumb boabe la ha în teren neirigat*. În cadrul discuțiilor, comunistul Dinu Gheorghe, brigadier de cîmp, a arătat că citind cărțile *Cultura porumbului*, *Folosirea îngrășămintelor chimice și organice* etc., a aplicat în practică cele aflate din lectura lor. Și alți colectivști ca Ion Baci, Nicolae Ciulei, citind asemenea cărți, muncesc pămîntul după metode agrotehnice avansate.

Ținînd seama de specificul pomivicol al comunei, recomand și difuzez la locul

de muncă broșuri ca *Sfaturi pentru cultura pomilor*, *Tăierea pomilor* etc. Preocupat de a crește randamentul viței de vie și a livezii existente, precum și de extinderea culturii pomilor pe o suprafață de încă 10 hectare, Petre Bot a studiat numeroase broșuri de pomicultură și viticultură și împreună cu colectivității din echipa lui a executat lucrările necesare în vie și livadă.

Fondul de cărți agrozootehnice al bibliotecii a fost organizat în raport cu sectoarele de producție ale gospodăriei. În completarea fondului de cărți am folosit împrumutul interbibliotecar. De exemplu, pentru cititorul Ion Crăciun, brigadier zootehnist, am solicitat cărți despre prevenirea și combaterea bolilor la animale, despre tehnica însămânțării artificiale, iar pentru cititorul Gh. Eșanu un determinant pentru boli și dăunători ai plantelor de cimp.

Didina BEJENARU
Biblioteca comunală Deleni-Vaslui

CIFRELE ARATĂ CALITATE

rezultate și mai bune la toți indicii, așa cum de altfel prevede și Regulamentul celui de-al II-lea Concurs biennial.

În primul trimestru al acestui an, au fost înscrși 8040 de cititori (cifra propusă fiind 7460), care au consultat 93.733 de cărți, cu 10.800 mai mult față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Dacă luăm în considerație că dintre acestea, 35.282 sînt publicații științifice și tehnice, atunci ne putem da seama și mai bine de însemnătatea muncii planificate și sistematice de îndrumare a cititorilor. Peste 30% dintre lucrările servite sînt social-politice, de știință și tehnice. Comparativ cu primul trimestru al anului 1961, la lucrările din ultima categorie, am înregistrat o depășire de 3385 de volume.

A crescut și indicele de citire. La secția de împrumut, unde sînt solicitate cele mai multe publicații, indicele de citire a ajuns în primele trei luni ale anului acesta la 14,5 (față de 13 în trimestrul I/1961). Această creștere se datorește și introducerii accesului liber la rafturile secției de împrumut.

Pe secții, activitatea bibliotecii regionale la acest capitol se prezintă astfel:

Secția de copii — care anul acesta dispune de un nou local, cu o sală de

împrumut spațioasă și bine utilată — a depus o activitate asiduă de educare și îndrumare a lecturii copiilor, obișnuindu-i cu cititul sistematic și ordonat. Realizările obținute în trimestrul I al anului acesta aproape egalează pe cele din întreg anul 1961. Numărul cititorilor copii a sporit la 1459 (planificat 950). Ei au citit 18.444 de cărți, cu aproape 7000 mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Secția tehnică se poate mîndri, de asemenea, cu frumoase succese. În primul trimestru al anului curent, numărul cititorilor muncitori și tehnicieni s-a ridicat la 1070 (față de 900, cît ne propusesem). A sporit covârșitor numărul publicațiilor profesionale consultate (13.347 față de 9220, cît fusese planificat inițial).

Comparativ cu anul precedent, la secția de împrumut a fost difuzat un număr mai mare de opere literare oglindind viața noastră nouă.

La obținerea acestor rezultate a contribuit munca noastră de popularizare a publicațiilor prin expoziții, recenzii, consfătuiri, întâlniri cu scriitorii.

Pentru educarea muzicală a oamenilor muncii, biblioteca a organizat 9 audiții, precedate de conferințe-lectii. În cadrul acestor audiții, pregătite în colaborare cu filiala din localitate a Uniunii Compozitorilor din R.P.R., au fost popularizați compozitori clasici și contemporani, precum și operele lor. Auditorul a fost compus, în mare parte, din muncitori, ceea ce confirmă și pe această cale interesul lor de a-și lărgi orizontul cultural.

Barbara HALASZ
Biblioteca regională Tg-Mureș

AȚIUNI VARIATE CU CARTEA

O formă nouă care, la biblioteca noastră, a devenit populară și eficientă este jocul literar *Să dansăm cu eroii cărții*. În cadrul acestui joc literar, am prezentat viața și operele scriitorilor contemporani care figurează în programul lecturii obligatorii a elevilor de la școlile medii serale, sprijinindu-i și pe această cale în adîncirea cunoștințelor lor.

De mare succes s-a bucurat jocul literar organizat pentru tinerii muncitori ceferiști, la care au fost invitați și tineri de la Întreprinderea regională de reparații auto. În luna februarie, aceștia din urmă și-au invitat colegii

ceferiști la o manifestare de masă simi-lară. Modul cum a fost primit jocul literar de la I.R.A. de către tinerii cititori a dovedit că această formă contribuie la folosirea într-un mod plăcut și instructiv a timpului lor liber, la întărirea prieteniei între tinerii din diferite domenii de activitate.

Pentru atragerea și permanentizarea muncitorilor ca cititori, biblioteca regională a organizat Ziua cărții în uzine și fabrici. Cu ocazia „Zilei cărții”, am înscris în rândul cititorilor un număr de 46 muncitori de la Fabrica de țigle și cărămizi, iar la fabrica „Encel Mauriciu” 96 de strungari și lăcătuși.

Mult îndrăgite de cititori sînt și *întîlnirile dintre scriitori și cititori*. De neuitat a rămas întîlnirea cu scriitorii Francisc Munteanu și Ferenc Papp. Răspunsurile acestora la numeroasele întrebări puse de către cititorii prezenți au ridicat mult nivelul întîlnirilor.

Eva GUTFREUND
Biblioteca regională Tg. Mureș

La biblioteca comunală din Gurghiu-Reghin, au fost înscrși, pînă în prima jumătate a lunii mai, 845 de cititori, dintre care 452 sînt muncitori și colectivști. Aceștia au consultat 5531 volume, numărul publicațiilor tennice și agrotehnice ajungînd la aproape 1200. Se remarcă o creștere a preocupării și interesului colectivștilor pentru însușirea metodelor agrotehnice avansate. La aceasta a contribuit și susținută propăgandă a cărții agrozotehnice, precum și numeroasele manifestări de masă organizate de bibliotecă.

La biblioteca din Gurghiu-Reghin colectivistul Cătărig Ioan, șef de echipă la sectorul zootehnic, Mera Alexandru și Drăgoescu Silvia consultînd broșurile despre creșterea și îngrijirea vacilor.

Lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară din plin. În pauze bibliotecarul din Gornești prezintă colectivștilor ultimile noutăți.

Biblioteca Elena Rotaru depune o vie activitate la sediul gospodăriei colective, prin: expoziții tematice de cărți social-politice și agrozotehnice (*Să întărim gospodăria noastră colectivă, Din experiența gospodăriilor milionare (Hălchiu), Folosirea fondului obștesc din G.A.C., Cultura legumelor timpurii*), prin consfătuiri cu cititorii pe teme ca *Perspectivile de dezvoltare ale G.A.C.*, precum și printr-o agitație vizuală, atractivă și convingătoare.

Panoul de popularizare a cărților agrozotehnice, intitulat *Ce să citim*, cuprinde broșurile nou sosite la bibliotecă sau lucrări recomandate pentru muncile agricole dintr-o decadă.

Cu sprijinul sfatului popular comunal, a fost asigurată baza materială, cheazăsia bunei desfășurări a activității bibliotecii. Fondurile de cărți sînt păstrate în bune condiții, cititorii fiind serviți prompt. Toate acestea fac ca biblioteca din comuna Gurghiu să fie îndrăgită și prețuită.

BIBLIOTECARI COLABOREAZĂ ȘI ÎNVAȚĂ

Pe lîngă seminariile raionale și schimburile de experiență cu bibliotecarii comunali, biblioteca raională din Arad, în colaborare cu Consiliul local al sindicatelor, organizează trimestrial consfătuiri profesionale la care asistă toți lucrătorii din bibliotecile comunale, sindicale și școlare din raion. Scopul lor este de a populariza cu regularitate și de a

generaliza experiența și metodele fructuoase, verificate într-o perioadă dată la aceste biblioteci.

Consfăturile se desfășoară pe baza a trei referate — cite unul din partea fiecărei categorii de biblioteci mai sus menționate. În trimestrul I, au fost dezbătute referate cu tema: *Indrumarea lecturii cititorilor*, întocmite de bibliotecarii de la Intreprinderea „Gheorghe Dimitrov”, biblioteca comunală Șiria și Școala medie nr. 1 din Arad. Atât referatele, cât și discuțiile au relevat metode variate de atragere și îndrumare a cititorilor, de folosire a listelor bibliografice, de atragere a cadrelor didactice în activitatea social-culturală a bibliotecii etc.

Până în prezent, astfel de consfătuiri s-au dovedit interesante și necesare, deoarece componența cititorilor în diferite biblioteci nu este omogenă. Bibliotecile din Arad, de pildă, sînt frecventate de colectivității din gospodăriile situate în împrejurimile orașului, iar în unele comune există un număr de cititori muncitori, care lucrează la întreprinderile din raion. Cu ajutorul acestor consfătuiri, bibliotecarii au posibilitatea de a studia și apoi de a pune în practică, potrivit specificului, concluziile și procedeele care s-au dovedit valoroase într-o bibliotecă de aceeași categorie sau cu profil similar. În plus, ei au ocazia să se cunoască, să se sprijine reciproc și să-și organizeze mai bine schimbul interbibliotecar de publicații.

Biblioteca raională le pune la îndemînă recenzii, seri literare, planuri de lectură, liste bibliografice și alte materiale care se potrivesc cititorilor respectivi.

Tot ca rezultat al colaborării bibliotecilor din orașul Arad poate fi semnalată și organizarea în comun a unor acțiuni de masă mai mari, destinate popularizării publicațiilor din diferite domenii. De pildă, în ultimul timp, răspîndirea muzicii și a cunoștințelor muzicale, a căpătat un caracter permanent. La biblioteca raională sînt organizate periodic recenzii sau prezentări de scriitori și cărți urmate de audii muzicale, la care vin foarte mulți cititori de diferite categorii. În prealabil, biblioteca pregătește, cu ajutorul cititorilor specialiști, lecțiile prevăzute în planul stabilit, pe care apoi le imprimă pe bandă de magnetofon, însoțite de ilustrația muzicală adecvată. Cititorii s-au obișnuit să participe regulat și să-și ia notițe, ca la un adevărat curs. Prin organizarea acestor audii a crescut numărul celor care consultă bogatul fond muzical al bibliotecii.

SPINĂ DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR ÎN CONCURS

● *Seminar cu activiștii culturali.* Cu prilejul seminarului raional cu directorii de cămine culturale și bibliotecarii, ținut la Botoșani în luna mai a. c. s-a organizat un schimb de experiență la biblioteca comunală din Bucecea cu tema: *Contribuția bibliotecii la întărirea și creșterea sectorului zootehnic al G.A.C. din comuna noastră.* Bibliotecara Ortansa Cadariu a vorbit despre formele și metodele de muncă folosite. Bibliotecarii au vizitat apoi expoziția cu tema *Cartea agrotehnică în sprijinul producției și „Colțul colectivistului”* unde pe lângă broșuri și cărți, se aflau expuse fotografiile ale fruntașilor în producție.

În continuarea seminarului, lucrători ai bibliotecii raionale au prezentat lecțiile *Metode ale muncii cu cartea agrotehnică și Despre clasificarea zecimală și organizarea cataloagelor de bibliotecă.* (Colombița BLUMENFELD — bibliotecară).

● *Simpozion pe tema: „Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii”.* Pentru colectivității din raza orașului Huși, biblioteca raională a organizat în cartierul Corni, un simpozion pe tema: *Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii.*

În prezența a 300 de colectiviști, a căror ocupație de bază este viticultura și pomicultura, au luat cuvîntul prof. univ. Sandu Vill, membru în Consiliul superior al agriculturii, prof. Leahu Anton de la Institutul Agronomic din Iași și ing. Gheorghe Popescu de la Centrul de cercetări hortiviticole din Iași. Ei au vorbit despre importanța și felul în care sectorul hortiviticol își poate aduce contribuția la întărirea economico-organizatorică a G.A.C. În continuarea expunerii lor, vorbitorii s-au referit la căile de sporire a productivității viței de vie, merilor și prunilor.

A urmat prezentarea bibliografică: *Cărți despre cultura viței de vie*, fiecare participant la simpozion primind apoi o listă de recomandare pe această temă. (V. FOLESCU — bibliotecar).

ȘTIRI DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR ÎN CONCURS

● *In sprijinul documentării brigadierilor și șefilor de echipă din G.A.C. Biblioteca raională Rm. Sărat, regiunea Ploiești, a luat inițiativa de a trimite scrisori, însoțite de liste de recomandare, la un număr de 550 brigadieri și șefi de echipă din peste 35 G.A.C. din raion, informându-i asupra lucrărilor agricole nou apărute.*

● *Acțiuni variate cu cartea. Biblioteca comunală din Traian, raionul Măcin, popularizează cărțile noi despre creșterea animalelor prin panouri bibliografice, lecturi în colectiv, prezentări de cărți, precum și prin bibliotecile mobile, înființate la locul de muncă al brigăzilor.*

Biblioteca a organizat cu cititorii o consfătuire asupra cărții *Căile de sporire a producției de lapte la vaci* de C. Bordeianu. Alte acțiuni de masă organizate sunt: 4 jurnale vorbite care au popularizat lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști, seri literare pe teme: *Viața nouă a țăranimii oglindită în literatură*, *Chipul colectivistului cîntat de poeți* și recenzii ale cărților: *Dobrogea în marș*, *Șapte inși într-o căruță*, *Drum deschis* și altele. Pe viitor, vor fi organizate consfătuiri cu crescătorii de porci și de păsări asupra cărților zootehnice.

Deși biblioteca comunală din Traian este nou înființată (la 1 aprilie 1962), din cei 320 cititori înscriși, peste 200 sînt colectivști. (Stela MÎȚĂ — bibliotecară).

● *Fruntașii noștri așa își intitulează corespondența tovarășa Maria Olteanu,*

de la biblioteca raională Orșova, prin care relatează activitatea desfășurată de biblioteca din comuna Iablanița.

Biblioteca comunală din Iablanița folosește intens agitația vizuală în popularizarea cărților. Pe un sugestiv panou intitulat: *Ce să citim azi*, sînt expuse ziarele: „Scinteia” și „Drapelul roșu”, articolele importante fiind încadrate în chenar roșu. Printr-un alt panou intitulat: *Biblioteca în slujba construcției socialiste* sînt popularizate angajamentele luate de bibliotecă, între care înscrierea a 700 cititori și difuzarea a 7000 cărți. În primele luni ale anului acesta, biblioteca din Iablanița a inserat 250 noi cititori și a difuzat 2600 cărți.

● *Consfătuire cu cititorii. Biblioteca comunală Plătra-Sat, raionul Slătina, regiunea Argeș, a organizat cu cititorii din G.A.C. „16 Februarie 1933” o consfătuire pe tema: *Cartea agrotehnică în sprijinul obținerii a 5000 kg porumb boabe la ha pe teren neirigat*. La consfătuire au participat peste 300 colectivști. S-au discutat probleme în legătură cu munca în gospodărie, subliniindu-se necesitatea aplicării în practică a metodelor avansate din cărțile agrotehnice.*

● *In sprijinul măririi producției agricole. G.A.C. „Ștefan Gheorghiu” din Topoloveni, raionul Găești, cultivă anul acesta 300 hectare porumb, dintre care 60 hectare pentru producția de 5000 kg porumb boabe la ha. Îndrumată de Comitetul*

comunal de partid și cu sprijinul consiliului de conducere al gospodăriei colective, biblioteca comunală și-a orientat activitatea pentru sprijinirea îndeplinirii sarcinilor de producție ale G.A.C. Dintre acțiunile inițiate în acest scop se înscrie și consfătuirea cu cititorii asupra broșurii: *5000 kg porumb boabe la ha de I. Cumpănașu*. S-au organizat cu acest prilej două expoziții de cărți și s-au trimis cititorilor liste bibliografice pe tema consfătuirii. (Stela PESCARU și Ilie BARANGA — corespondenți).

● *O interesantă consfătuire cu cititorii a avut loc în comuna Monor, raionul Reghin, pe tema *Cultura porumbului 5000 kg boabe la ha în cultură neirigată*. Au participat colectivști-cititori frunțași ai bibliotecii comunale ca de pildă Simion Tonca, Botezat Simion, Ioan Neagoș și alții, care au arătat cu exemple, cum aplică cele învățate din cărți. Manifestarea a ocazionat un bogat schimb de experiență și păreri între colectivști.*

● *O nouă secție de copii. La biblioteca raională din Gheorghieni s-a înființat o secție pentru copii, amenajată într-o sală spațioasă, luminoasă, dotată cu mobilier adecvat vârstei, frecventată zilnic de un mare număr de pionieri și școlari. Au fost înscriși 650 cititori care au citit mai bine de 3700 de volume. Deschiderea secției a ușurat și îmbunătățit munca de servire a adulților — accesul liber la raft — mai aproape de nevoile cititorilor.*

Din activitatea bibliotecii noastre

Biblioteca tehnică a Direcției de sistematizare, arhitectură și proiectări-construcții din Oradea își desfășoară activitatea în rândurile inginerilor, arhitecților și tehnicienilor din cadrul instituției noastre. Formele de muncă sînt variate, căutînd să pună la îndemîna cititorilor tot ceea ce este nou sau oglindeste munca și roadele din domeniul construcțiilor. Biblioteca posedă un număr de 1660 volume și peste 3200 proiecte, norme de muncă în construcții, indicatoare și normative a căror evidență se ține conform regulilor de bibliotecă, în registrul de mișcare a fondului și registrul inventar.

Dacă în ce privește cărțile, ele sînt studiate de cititori, cînd au de lămurit o anumită problemă și îndeosebi pentru ridicarea nivelului lor profesional, — activitatea de fiecare moment a bibliotecii se bazează pe materialele publicate în revistele de specialitate. Biblioteca este abonată la 48 publicații de specialitate din țară și de peste hotare. Pentru a veni cît mai mult în ajutorul proiectanților, s-a dat o deosebită atenție întocmirii și ținerii la zi a catalogului sistematic. Astfel, s-au întocmit fișe pentru fiecare articol în parte din revistele existente, începînd cu anul 1958. Colectivul de traducători traduce sursele tuturor revistelor din limbile rusă, germană, franceză și engleză, în dată după sosirea acestora la bibliotecă. Pentru fiecare titlu de articol se întocmește o fișă, care este introdusă în grupa respectivă din catalog. Astfel, după specificul construcțiilor, în catalog s-au făcut în cadrul grupei „Social-culturale” subdiviziunile: Magazine, Teatre, Spitale, Școli etc., iar în cadrul grupei „Locuințe” subdiviziunile: Mobilier, Locuințe uni-familiale, Locuințe colective, Bucătării, Băi etc. Catalogul este cercetat de cititori, care-și notează articolele ce-i interesează. Și atunci ei le citesc fie în original, fie că solicită a fi traduse, lucru care este realizat imediat de colectivul de traducători. Ca exemplu putem cita următorul caz: pentru tovarășul arhitect Ioan Regman care avea de pregătit conferința cu tema *Culoarea și lumina în arhitectură*, în afară de cărțile care tratează această problemă i s-au pus la dispoziție articole traduse din revistele *Arhitectura în U.R.S.S.*, *Deutsche Architektur*, *Das Bauwerk*, *Baumeister* și *Bauen und Wohnen*.

După cum am arătat mai sus, materialul selectat din toate publicațiile periodice și incluse în catalogul sistematic este de un real folos în munca de zi cu zi a proiectanților. La tema proiectării blocurilor din cadrul complexului Pieții București din orașul nostru, parterul unuia din blocuri era exclusiv rezervat magazinelor. Și cum proiectanții noștri voiau să proiecteze magazine frumoase, modern utilate și la un preț de cost scăzut, au apelat la biblioteca noastră. În catalogul sistematic, la subdiviziunea „Magazine”, au găsit peste 65 de articole din revistele de specialitate din care s-au documentat. La aceasta s-a mai adăugat aportul pe care îl dă fototeca bibliotecii, care deși abia organizată, se îmbogățește cu materiale noi recomandate de C.D.C.A.S. Și astfel materialele din reviste, completate cu cele 35 fotografii reprezentînd interioare de magazine din țară și Capitală, detalii de mobilier și felul de expunere a mărfurilor; au dus la găsirea și adoptarea unor soluții moderne, pe care tovarășul arhitect Vladimir Ionescu le-a aplicat cu prilejul întocmirii proiectului construcțiilor de magazine.

Un alt ajutor prețios în munca de proiectare și de orientare către tot ce este nou, frumos, util și ieftin în domeniul construcțiilor, îl constituie prospectoteca formată din peste 500 prospecte, obținute fie din revistele la care sîntem abonați, fie cerîndu-le direct fabricilor și întreprinderilor producătoare din țară. În afară de faptul că prospectoteca ajută proiectantului în a aplica și introduce în proiectele sale materiale noi de construcție pentru reducerea prețului de cost, ea îi servește și ca îndreptar în ceea ce privește mersul înainte al tehnicii moderne din țara noastră și de peste hotare.

O dată cu înființarea prospectotecii, am început să selectăm mostre de materiale de construcții. Pentru completarea lor, ne-am adresat fabricilor din țară care în marea lor majoritate ne-au și trimis diferite mostre din materialele pe care le produc.

Instituțiile centrale de documentare cu care colaborăm (I.D.T. și C.D.C.A.S.), ne-au dat ajutor ori de cîte ori am avut nevoie în ceea ce privește efectuarea de traduceri din reviste străine la care noi nu sîntem abonați sau fotografii, precum și trimiterea cu regularitate a

materialelor ce le elaborează. C.D.C.A.S. ne-a trimis chiar microfilme și cărți. Ca exemplu putem da ajutorul pe care l-am primit în rezolvarea unei probleme de proiectare pentru construcția Spitalului de copii, cu care ocazie am primit cărți în limbile germană, engleză și italiană, pe care C.D.C.A.S.-ul le are doar într-un singur exemplar și pe care noi le-am restituit apoi la termenul indicat. Aceiași ajutor l-am primit și de la biblioteca Institutului politehnic din Cluj, cu care avem un schimb permanent de cărți și cursuri universitare necesare cititorilor noștri.

Ar fi necesar ca și I.D.T. să adopte metoda împrumutului interbibliotecar cu lucrările despre care aflăm din publicațiile sale ca: *Documentarea tehnică*, *Caiete lunare* și *Caiete trimestriale* de cărți de specialitate noi intrate în biblioteca I.D.T., în care sînt înscrise o serie întreagă de cărți care ne interesează.

O altă formă de informare a tehnicienilor și proiectanților din instituția noastră o constituie gazeta de perete a bibliotecii, unde se afișează lunar proiectele noi aprobate, cărțile sosite în bibliotecă, standardele nou intrate în vigoare etc. De asemenea, se afișează săptămînal, ziarul „Constructorul” și revista „Tehnica nouă”. În felul acesta cititorii sînt în curent cu noutățile tehnice, cu noile metode și materiale de construcție și cu realizările din acest domeniu în toată țara.

Cum una din sarcinile bibliotecii noastre este de a contribui ca în proiectare să se folosească numai proiectele-tip cele mai noi și detaliile de construcții în vigoare, urmărîm ca imediat ce acestea sînt aprobate și intrate în vigoare, să le comandăm de la institutele elaboreatoare. La primirea lor, se inventariază și apoi se comunică de îndată proiectanților, șefilor de ateliere, fie verbal fie telefonic. În felul acesta biblioteca ține o permanentă legătură cu masa proiectanților, făcîndu-i cunoscute noutățile intrate în bibliotecă. De asemenea, atunci cînd o revistă cuprinde un articol interesant într-un domeniu oarecare, este anunțat șeful de atelier sau direct proiectantul respectiv, pentru ca

Tovarășii proiectanți Iuliana Albu și Iosif Habuczky cercetează la bibliotecă materiale în legătură cu o temă de proiectare

citîndu-l să poată folosi o soluție nouă la proiectele care sînt în lucru.

Tot pentru buna informare a cititorilor, biblioteca întocmește trimestrial un „Buletin intern” care cuprinde standardele intrate în vigoare, proiectele sosite în bibliotecă, precum și toate articolele cîteva din reviste, pe teme de specialitate, pentru ca în felul acesta, toate atelierele să aibe la îndemînă un index al noutăților aflate în bibliotecă.

Una din greutățile întîmpinate este sosirea cu întîrziere a cărților noi la Colectura bibliotecilor. Aci, deși avem căsuța rezervată, de multe ori nu găsim cărțile noi, pe motiv că ele încă nu au fost expediate în localitate. Așa s-a întîmplat cu lucrările: *Fotogrametrie și Aerofotogrametrie*, *Elemente de poduri metalice* de Dodu Sterian vol. I partea a II-a care nu ne-au fost procurate pînă în prezent.

Desigur că în activitatea bibliotecii noastre mai sînt încă multe de făcut — metode noi de însușit și pus în practică. Totuși putem afirma ca un fapt pozitiv, că lucrătorii din proiectare se simt zi de zi tot mai atrași spre bibliotecă, unde vin să studieze în orele libere. Ori de cîte ori au nevoie, ei se adresează cu încredere colectivului bibliotecii, care îi ajută în cercetarea și documentarea pe o problemă generală sau de strictă specialitate.

Cornelia TAUTU
documentalistă-bibliotecară

V. EM. GALAN

(Biobibliografie)

S-a născut în Săveni-Dorohoi, regiunea Suceava, la 15 februarie 1921, în familia unui medic. După terminarea liceului, a urmat cursurile Facultății de electromecanică a politehnicii din Iași. În 1942, a debutat în presă, sub pseudonimul V. Lan-ga, publicind poezii umoristice și parodii în versuri. În primii ani după Eliberare, ca redactor la ziarul democratic „Victoria”, condus de N. D. Cocea, a publicat numeroase reportaje despre înnoirile care se înfăptuiau în viața poporului. În mai multe articole, a luat poziție împotriva fostelor „partide istorice”. Din 1946, a devenit colaborator și redactor la ziarul „Scînteia”. Aici a desfășurat o bogată activitate publicistică, atît prin reportaje și articole, cit și prin suita de pamflete *Memoriile agentului electoral Teică Păsăre* adunate apoi în volum. Reportajele sale, la început cu caracter jurnalistic, au dobîndit un caracter tot mai pronunțat literar; curînd, scriitorul publică schițe și nuvele. Dintre acestea, mai însemnate sînt: *Cărămidarii* (1947), *Potop* (1948), *Calul lui Moș Eftimie* (1950).

La începutul anului 1950, apare primul său roman: *Zorii Robilor*, consacrat epocii marilor răscoale țărănești de la 1907. Apariția acestei cărți a adus consacrarea literară a autorului, constituind una dintre primele lucrări de proporții, reprezentative pentru proza realismului socialist din țara noastră. La sfîrșitul anului 1953 și începutul anului 1954, V. Em. Galan întreprinde o lungă călătorie de studii în R. P. Chineză. La întoarcere, scrie mai multe povestiri inspirate din viața nouă a Chinei populare, între care volumele *Mesajul lui U-Yuntuo* (1954) și *Vecinii* (1955). În anul 1954, apare, întîi în revista „Viața romînească” și apoi în volum, prima parte din ciclul *Bărăgan*, roman consacrat perioadei de început a transformării socialiste a agriculturii. După patru ani, în 1958, publică volumul de nuvele *De la potop încoace*, în care, în afară de nuvela mai veche *Potop*, sînt cuprinse numai lucrări scrise în anii 1956—1958. Dintre acestea, cea mai importantă este *La Răzeși*, care redă un episod dramatic din perioada secetei.

Scriitorul a lucrat, în continuare, la ciclul *Bărăgan*, tipărind, în 1959, cel de-al doilea volum. Pentru teatru a scris

comedia satirică *Prietena mea Pir*, apărută în 1960 în revista „Teatrul” și prezentată pe scenă în anul următor. În 1961, a dat o formă nouă romanului *Zorii Robilor*, lărgind peisajul social și adîncind analiza unora dintre tipurile principale.

V. Em. Galan a publicat un mare număr de reportaje, cronici și articole cu diferite teme de actualitate, mai multe reconstituiri istorice din lupta poporului pentru libertate și o viață mai bună. A desfășurat, totodată, o susținută activitate obștească. La Conferința pe țară a scriitorilor din ianuarie 1962 a fost ales vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din R.P. Romînă.

A fost distins cu Premiul de Stat.

★

Începînd cu parodiile de debut, V. Em. Galan s-a remarcat prin capacitatea de a folosi umorul și satira. Îngroșarea caricaturală discretă a contururilor unor personaje, a scenelor prezentate, face parte adesea dintre procedeele scrisului său.

La dezvoltarea acestei trăsături au contribuit și foiletoanele satirice despre agentul electoral Teică Păsăre. Personajul — un trepăduș al vechii faune politicianiste, care își schimbă stăpînii după mărimea simbriei — își alcătuiește „memoriile”, pentru a-și aminti vremurile sale de „glorie”, cînd bîta hotăra rezultatele așa-ziselor alegeri, puse la cale de partidele burgheze. El confruntă acele vremi cu epoca nouă, a primelor alegeri libere, cu adevărat democratice, din 1946, și constată că steaua sa a asfințit pentru totdeauna. Reamintindu-și isprăvile, fostul mardeiaș electoral este pus de autor „să se apere”, „să se justifice”, prin numeroase „argumente”. Toate acestea însă realizează o puternică demascare, Teică Păsăre desvăluindu-și chipul odios de slugă plătită a unui regim plin de dușmănie și dispreg față de mase. Din acest contrast, rezultă un umor satiric de bună calitate.

De asemenea, încă din perioada de debut, V. Em Galan s-a remarcat prin ușurința de a minui variate modalități și procedee literare, de a se mișca în mediile cele mai diferite, abordând întotdeauna teme de actualitate. Formația sa de scriitor este legată neîmijocit de sarcinile concrete ale luptei politice, de obiectivele esențiale ale partidului, ale construcției socialiste. Prin literatura și publicistica sa, V. Em Galan este una din expresiile caracteristice ale scriitorului militant, format în anii democrației populare, călăuzit permanent de principiile literaturii de partid.

Nuvela *Cărămidarii* dezbate problema așa-zisei libertăți a artistului în orânduirea capitalistă. Muncitorul Călugărașu, maestru al ceramicii, este un om modest, retras și dezinteresat. El dobândește un început de conștiință a valorii și situației sale de exploatat, numai în împrejurarea plină de dramatism, când își pierde dragostea, femeia iubită fiindu-i răpită de patron. Răzburarea artistului (strivirea patronului de statua frumoasei Maria) marchează și momentul smulgerii sale de sub dominația celui care exploata forța și geniul creator al mîinilor sale.

În nuvela *Potop*, scriitorul povestește, într-o manieră hazlie, întâmplări petrecute în secolul al XV-lea, demascînd capii bisericii catolice — papa și cardinalii săi — care trăgeau profituri uriașe din specularea superstițiilor. Precizarea unui potop de către un astrolog, prilejuiește o combinație de afaceri a fabricanților de corăbii, încurajată de șefii bisericii. Fabricanții și fețe bisericești profită împreună de pe urma acestei născociri.

Calul lui Moș Eftimie este prima nuvelă a lui Galan cu subiect din actualitatea imediată, din viața socialistă a țării noastre. Eroul acestei lucrări — o adevărată anecdotă de factură populară — este nevasta țaranului sărac Eftimie, proaspăt colectivist. Îndărătnică, femeia vrea să aducă acasă, calul cu care bărbatul ei intrase în gospodăria colectivă. Dar animalul trage, ca altădată vaca în povestea năzdrăvanului Păcală, acolo unde are mîncare și îngrijire mai bună, adică la grajdul colectiv.

Amplora pe care au avut-o nuvelele și bogata publicistică a lui Galan, au făcut ca scrisul lui să se dezvolte curînd către roman. În centrul literaturii sale, el pune mai intens problema alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, baza regimului de democrație

populară. Romanul *Zorii Robilor* oglindește unul din momentele esențiale ale acestei alianțe de luptă, situată în perioada trecutului de exploatare. Inspirat din evenimentele petrecute la Pașcani în 1907, cînd muncitorii de la atelierele căilor ferate s-au solidarizat cu țăranii răsculați, romanul se desfășoară pe două planuri principale. Unul este consacrat descrierii vaste a satului românesc la începutul secolului al XX-lea. Crîncena exploatare moșierească este zugrăvită în tablouri vii. Romanul înfățișează în mod veridic, alături de boieri și de oamenii lor, procesul ridicării chiaburilor. În opoziție cu aceștia, apare marea masă a țărănilor exploatați, care nu izbuteau pe nicio cale să ajungă la un trai mai înlesnit, să alunge mizeria și bolile, care îi copleșeau. În figura lui Gheorghe Dima, țăranul care smulge apelor o fișie de pămînt, indignînd în ani de trudă malul Siretului, cititorul cunoaște una din cele mai luminoase apariții din acest roman. Nici munca îndrîjită a acestui om, spulberată de stăpînire, după cum nici felurite căi încercate de alți săraci din sat nu izbutesc să schimbe cît de cît soarta țărănilor. Răscoala, din care romanul nu zugrăvește decît primele vîlvătaii, apare ca o izbucnire a desnădejdei satului adus la sapă de lemn, fără puțință de izbîndă însă, deoarece răsculații înfruntau neorganizații și fără un obiectiv limpede întreg aparatul represiv al burgheziei și moșierimii. Soluția pe care o sugerează scriitorul este alianța țărănimii asupraite cu proletariatul, al cărui program de luptă prevede înlăturarea oricărei exploatați.

În indicarea acestei perspective de viitor stă principalul merit al romanului *Zorii Robilor*. În paginile sale, alături de tabloul satului în perioada 1907, apare, amplu zugrăvită, viața și lupta clasei muncitoare. *Zorii Robilor* este prima operă de mari proporții a literaturii noastre noi, care aduce în centru viața muncitorimii la începutul secolului, cînd are loc o vie reactivare a cluburilor muncitorești și se desfășoară o intensă activitate ideologică și politică, al cărei rezultat avea să se reflecte curînd în refacerea, în 1910, a partidului politic al clasei muncitoare. În orașelul Pașcani, unde se desfășoară acțiunea romanului, se afla un puternic nucleu de luptători, menționat în documentele autorităților din 1907, cu prilejul anchetării muncitorilor care au eliberat dintr-un vagon pe răsculații arestați din satele vecine. Pornind de la astfel de documente, utilizînd mărturiile ale foștilor participanți la evenimente,

unii apărînd în carte chiar cu numele lor proprii (Alecu Constantinescu, Gheorghe Petrescu etc.), scriitorul a reconstituit cu îndemîinare o întregă epocă, practicile, evenimentele și oamenii care au caracterizat-o.

Cu prilejul apariției celei de-a patra ediții a romanului, în 1961, autorul i-a dat o nouă redactare, adîncind conturarea eroilor, amplificînd tabloul social, în special prin introducerea unor episoade care ilustrează intensificarea exploatării moșierești și chibărești la sate, iar pe de altă parte creșterea activității organizatorice a cluburilor muncitorești, a legăturii lor cu satele. *Zorii Robilor* este astfel unul dintre romanele cele mai reprezentative ale literaturii noastre noi.

Romanul *Bărăgan* constituie o nouă treaptă în dezvoltarea scrisului lui Galan, atît din punctul de vedere al problemelor abordate, cît și din acela al artei literare. Romanul este consacrat unui alt moment esențial al alianței celor două clase, de data aceasta în anii de după Eliberare, cînd ele se află angajate în construirea vieții noi. Acțiunea se desfășoară în anul 1948 și la începutul lui 1949, în regiunea bălților Dunării, aproape de Călărași. Autorul relevă un moment dintre cele mai importante ale trecerii la agricultura socialistă, momentul cînd se consolida bazele acestui proces. Romanul are în centru pe muncitorul comunist Anton Filip, trimis director la ferma de stat „Lespezi”. Prima parte a romanului urmărește, de-a lungul cîtorva luni (primăvara și vara anului 1948), felul cum noul director înlătură de la conducerea fermei pe sabotorii și afa- ceriștii constituiți în bandă și apoi formează un colectiv de muncă activ, în- suflețit de dragoste pentru partid, pen- tru socialism. În cel de-al doilea volum, faptele se desfășoară chiar în ajunul Ple- narei Comitetului Central al Partidului din 3—5 martie 1949 și urmăresc o ac- țiune semnificativă a colectivului, care salvează avutul fermei în fața apelor deslănțuite. În mod firesc, romanul nu-și restrînge perspectiva la întîmplările care au loc la fermă, ci înfățișează pe larg aspecte din viața satului apropiat, Les- pezi. O galerie întreagă de eroi, repre- zentînd diferitele categorii de oameni din sat, dau viață unui complex și sugestiv tablou al epocii zugrăvite. Între colec- tivul fermei și țărani muncitori din sat se stabilesc raporturi care demonstrează rolul și aportul însemnat al unităților socialiste în educarea oamenilor muncii. Romanul *Bărăgan* dă o imagine clară a lumii vechi, care se prăbușește, dar a

cărei înlăturare cere o luptă grea din partea oamenilor devotați socialismului.

Un ritm viu de desfășurare caracte- rizează romanul lui Galan. Autorul între- buințează puține descrieri, eroii sînt în- fățișați prin faptele lor, prin scurtele notații care indică gesturile, atitudinile lor, prin dialogul expresiv. Reacțiile lor sînt adesea surprinzătoare; numeroase episoade și comportări ale eroilor produc un umor de bună calitate. Ironia este și ea prezentă, contribuind la definirea oamenilor și a faptelor. Prin ansamblul tabloului pe care-l realizează în zugră- virea unei perioade de mare complexi- tate, prin bogăția personajelor și faptelor, prin claritatea mesajului pe care-l trans- mite, romanul *Bărăgan*, deși încă neter- minat, este apreciat ca una dintre operele de bază ale literaturii actuale.

Într-o serie de nuvele ulterioare, arta de prozator a lui Galan se dezvoltă în special în ce privește caracterizarea per- sonajelor. Nuvelele din volumul *De la potop încoace*, între care *La Răzeși*, *A cincea roată la căruță* etc., surprind alte aspecte semnificative ale vieții satului.

În prima este reconstituit — sub forma amintirilor unui tînăr tractorist care-și istorisește viața — un episod dramatic din perioada secetei. Nuvela înfățișează un chip de exploatare rural de o ferocitate cu totul deosebită. Egoismul lui Iosub Prisăcaru-Prisac, cum îi spune povesti- torul — atinge ultima limită a urii față de oameni. Prisac lasă pe cei din jur să moară de foame, își ucide în bătaii caii istoviți, silindu-i să are pămîntul uscat de arșiță. Sadismul său merge pînă la asasinarea lentă a unui comunist pe care îl încheie, bolnav și flămînd, într-un grajd. Nu se poate vorbi, în cazul acestui personaj, doar despre setea de avere, ci de forma cea mai dementă a indivi- dualismului, pe care-l cultiva regimul trecut. Totuși, în cele din urmă, Prisac este înfrînt și înlăturat din viața satului, datorită conștiinței de luptă a comu- niștilor aflați în fruntea oamenilor.

Nuvela *A cincea roată la căruță* este alcătuită dintr-un șir de întîmplări, în mare parte comice, avînd în centru pe cei cîțiva membri ai unei echipe de achizitori care cumpără miei din sate. Atașat acestei echipe, un tînăr elev practicant îi suspectează pe tovarășii săi că fac „afaceri”, „învîrteli”. Presupunerea lui sînt răsturnate treptat de fapte, care arată cum achizitorii își îndeplinesc nu numai sarcina lor în domeniul unde lu- crează, dar duc o adevărată muncă de lămurire între țărani muncitori, contri- buind la izolarea speculanților, la spul-

berarea unor svonuri puse în circulație de elementele exploatare din sate.

V. Em. Galan s-a dovedit, în toate scrierile sale, un bun portretist, prin notarea amănunțită a gesturilor, vorbelor și atitudinilor caracteristice eroilor săi. Tablourile de natură l-au atras mai puțin, atît în proza sa literară, cît și în reportaj. În schimb, scriitorul a dat atenție tot mai mare analizei psihologice a personajelor.

Așa cum arătam mai sus, Galan a scris și teatru, unde a adus numeroase procedee din tehnica prozei epice, de exemplu bogatele indicații de regie, adevărate caracterizări ale scenelor, dialogurilor și ale comportării personajelor, sugerind mișcarea lor interioară.

Autor al unor cărți care abordează probleme importante ale contemporaneității, creator al unor personaje vii și expresive, al unor tablouri sociale complexe, V. Em. Galan se situează între scriitorii cei mai reprezentativi ai realismului socialist.

M. GAFIȚA

BIBLIOGRAFIA OPEREI LUI V. EM. GALAN (Selectivă)

Bărăgan. Vol. I—II. Buc., Editura tineretului, 1959. Vol. 1. 477 p. Vol. 2. 424 p.

De la potop încoace. Ediția a 2-a. Buc., Editura tineretului, 1961. 200 p.

Din memoriile agentului electoral Teică Pasăre. Buc., E.S.P.L.A., 1953. 64 p.

Prietenă mea Pix. Comedie în 4 acte. Teatrul, V. (1960), 5 (mai), p. 35—89.

Zorii robilor. Roman. Ediție revăzută. Vol. I—II. Buc., E.P.L., 1961. Vol. 1.

XXVI + 326 p. + portr.; vol. 2. 344 p. (Biblioteca pentru toți, 80—81).

Bibliografia operelor lui V. EM. GALAN traduse în limbile maghiară și germană (Selectivă)

Rabszolgak hajnala. Regény. Bukarest, Allami Irodalmi és Művészeti Kiadó, 1953. 352 p.

Baragán. Regény. I kötet. Bukarest, Allami Irodalmi és Művészeti Kiadó, 1955. 454 p. cu ilustr.

Baragán. 2 kötet. Bukarest, Ifjúsági Könyvkiadó, 1961. 467 p.

★

Brachland erblüht. Roman. Bukarest, Staatsverlag für Kunst und Literatur, 1957. 559 p. cu ilustr.

Im Freibauerndorf. Bukarest, Staatsverlag für Kunst und Literatur, 1959.

130 p.

Critica literară despre opera autorului (Selectivă)

BĂLAN, I. D. *De la potop încoace*. Luceafărul, II (1959), 7 (1 apr.), p. 7.

BUZILĂ, BORIS. *De la potop încoace*. România liberă, XVII (1959), 4432 (11 ian.), p. 2.

CESEREANU, D. *Bărăgan*. Tribuna, III (1959), 37 (10 sept.), p. 2.

CIOBANU, N. *Exigențele genului*. Tribuna, III (1959), 52 (24 dec.), p. 6.

CROHMĂLNICEANU, OV. S. *De la potop încoace*. Viața românească, XII (1959), 1 (ian.), p. 152—155.

DRAGU, MIRON. *Biografia socială a personajului*. Gazeta literară, VII (1960), 9 (25 febr.), p. 2 și VII (1960), 11 (10 martie), p. 2.

ELVIN, B. *Confruntînd două ediții*. Gazeta literară, VIII (1961), 37 (7 sept.), p. 6.

GEORGESCU, PAUL. *De la potop încoace*. Gazeta literară, VI (1959), 10 (5 martie), p. 2.

HORODINCĂ, GEORGETA. *Ceva despre arta lui V. Em. Galan*. Gazeta literară, VI (1959), 47 (19 noiembr.), p. 2.

LUCA, EUGEN. *Drumul lui Anton Filip*. Contemporanul, 1959, 37 (18 sept.), p. 3.

MICU, DUMITRU. *Un roman al transformării socialiste a Bărăganului*. Știința, XXIX (1960), 4915 (17 aug.), p. 1 și 3.

NOVICOV, MIHAI. *Chipul luptătorului comunist în proza contemporană*. Buc., E.P.L., 1961. p. 20—36.

RAICU, L. *Etica socialistă. Pe marginea prozei lui V. Em. Galan*. Gazeta literară, VI (1959), 4 (22 ian.), p. 2.

SIMION, EUGEN. *Un roman despre transformarea socialistă a agriculturii*. Tînărul leninist, IX (1959), 9 (sept.), p. 92—94.

TUDOR, EUGENIA. *Bărăgan*, vol. II. Viața românească, XII (1959), 10 (oct.), p. 210—211.

TUDOR, EUGENIA. *De la potop încoace*. Viața românească, XI (1958), 12 (dec.), p. 191—193.

VITNER, ION. *Prozatori contemporani*. Buc., E.P.L., 1961. p. 65—119.

VITNER, ION. *Romanul sufletelor moarte*. Luceafărul, II (1959), 19 (1 oct.), p. 7.

LUCRARI DESPRE PROBLEMELE POLITICII INTERNAȚIONALE

*Expunere
bibliografică*

Problemele vieții politice internaționale au atras întodeauna atenția și au trezit interesul opiniei publice, a maselor largi de oameni ai muncii. Se poate afirma însă, fără riscul de a exagera, că niciodată aceste probleme nu au fost urmărite cu atâta interes și seriozitate ca în zilele noastre.

Un vast material de informare și lămurire asupra situației internaționale este cuprins în documentele partidului nostru, ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ale partidelor comuniste și muncitorești, în presa cotidiană și unele periodice, diferite broșuri publicate în Editura politică, Editura științifică etc.

Documentele istoricului Congres al XXII-lea al P.C.U.S. (Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. și Raportul cu privire la Proiectul de Program al P.C.U.S. care au fost prezentate de tovarășul N. S. Hrușciov) conțin și o profundă analiză a situației internaționale contemporane ajutând la înțelegerea principalelor fenomene și evenimente din viața internațională.

Fără nici o îndoială că problema cheie a întregii vieți internaționale o constituie problema dezarmării, a încetării experiențelor cu arma nucleară, deoarece de rezolvarea ei — după cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov în cuvântarea rostită la posturile sovietice de radio și televiziune, — depind în bună măsură destinele lumii.

După cum atrăgea atenția tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale „În lumea de azi s-au acumulat stocuri de arme cu o asemenea putere nimicitoare încât o scinteie poate provoca un incendiu mondial de proporții fără precedent, o catastrofă termonucleară care ar șterge de pe fața pământului țări și popoare întregi, ar pricinui distrugerii practic incalculabile”. De aceea — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — „se impune... înțelegere și chibzuință în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii și eliminarea pericolelor care planează asupra popoarelor — și de la înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele”.

De o asemenea politică dă dovadă zi de zi Uniunea Sovietică, care cu o energie și un spirit de inițiativă neobosit luptă pentru unirea tuturor forțelor păcii pentru a obține înfăptuirea dezarmării generale și totale.

La această luptă, împreună cu celelalte țări socialiste își aduce contribuția și Republica Populară Română, care se manifestă ca un factor activ în promovarea cauzei păcii în lume.

În comitetul celor 18 state pentru dezarmare — în care este membră și Republica Populară Română, — delegația țării noastre, pe lângă sprijinirea fermă a propunerilor Uniunii Sovietice, a venit cu inițiative menite a ușura orientarea dezbaterilor pe o cale constructivă.

De altfel, în aceste zile popoarele au din nou prilejul să se convingă: cine dorește sincer pacea și cine unelțește împotriva ei. În timp ce la Geneva delegația americană vorbește cu fățărnicie despre „dorința” Statelor Unite de a găsi calea spre soluționarea problemei dezarmării, în regiunea insulelor Christmas și Johnston din Oceanul Pacific, din ordinul aceluiasi guvern din Washington se efectuează explozii nucleare în atmosferă. Nici un fel de argumente nu pot acoperi în fața popoarelor profund indignate contradicția flagrantă dintre declarațiile și faptele imperialiștilor americani.

Este deosebit de important faptul că în conștiința a zeci și sute de milioane de oameni din țările lumii își croiește tot mai larg drum nu numai cunoașterea realistă a groaznicelor consecințe ale unui război termonuclear, ci și convingerea că în actuala etapă a dezvoltării sociale, omenirea este în stare să rezolve probleme care depășeau posibilitățile generațiilor trecute. Între aceste probleme se numără și problema cheie a întregii vieți internaționale — dezarmarea, înlăturarea pericolului unui nou război mondial.

Desigur că convingerea în posibilitatea rezolvării problemei dezarmării generale și totale nu se bazează pe iluzia că imperialismul și-ar schimba natura să agresivă războinică, ci pe cunoașterea profundelor schimbări petrecute în raportul de forțe în lumea contemporană care fac ca principalele trăsături, direcții de dezvoltare a societății să fie determinate

nu de imperialism ci de sistemul mondial socialist care devine factorul hotărâtor al dezvoltării istorice.

Problema dezarmării, sub toate aspectele ei esențiale: cauzele pentru care este problema cheie a întregii vieți internaționale; cine este interesat în politica războiului și cine luptă consecvent pentru dezarmare și pace; caracterul realist al programului sovietic de dezarmare generală și totală; contribuția Republicii Populare Române la lupta pentru rezolvarea acestei probleme vitale pentru întreaga omenire, sînt în pagini relativ puține, dar bine documentat și convingător tratate în broșura *Dezarmarea — problema cheie a vieții internaționale* de C. Bogdănescu, apărută în Editura politică, 1962.

O importanță deosebită în mobilizarea celor mai largi mase populare în lupta împotriva războiului, pentru dezarmare, o are demascarea așifătorilor la război, indiferent sub ce mască s-ar ascunde. Acest lucru se face în broșura *Cu crucea într-o mînă — cu bomba atomică în cealaltă* de L. Velikovici, apărută în Editura Militară, 1961.

Chiar fără a fi cineva specialist în problemele situației internaționale își poate da seama că în afară de înlăturarea coșmarului unui nou război mondial deosebit de pustiitor, dezarmarea generală și totală ar avea și o serie de alte consecințe deosebit de favorabile. După datele unui studiu care a fost publicat într-o revistă americană de politică internațională — citat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, — „Omenirea cheltuiește 14 milioane de dolari pe oră pentru armamente și armată. Dacă acești bani ar fi folosiți în scopuri pașnice... s-ar putea construi locuințe pentru 240 milioane de familii în țările slab dezvoltate... Ar putea fi înlăturată foametea în rîndul celor 3 miliarde de locuitori ai pămîntului și cei bolnavi ar putea primi îngrijire medicală...“.

De acest aspect foarte important al problemei dezarmării se ocupă I. V. Lada în broșura intitulată *Ce ar aduce omenirii dezarmarea*, apărută în traducere din limba rusă în Editura politică, 1961. Pe baza unor calcule efectuate de oameni de știință economiști, autorul prezintă numeroase date cu privire la ceea ce ar putea realiza omenirea din uriașele sume cheltuite în lume pentru înarmare. Se demască și se combat afirmațiile propagandei finanțate de monopolurile profitoare de pe urma cursei

înarmărilor, cum că dezarmarea ar avea consecințe nefaste pentru economia țărilor capitaliste în sensul măririi șomajului cu muncitorii care lucrează actualmente în industria de armament. Concluzia broșurii exprimă caracterul realist al propunerilor sovietice de dezarmare generală și totală și binefacerile pe care le-ar aduce înlăturarea lor pentru întreaga lume.

★

O altă problemă deosebit de importantă, a cărei rezolvare o cer tot mai stringent interesele păcii și destinderii internaționale, o constituie lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial. Se știe că drept urmare a politicii de renaștere a militarismului german, promovată de puterile occidentale în zonele lor de ocupație din Germania, prin încălcarea acordurilor de la Yalta și Potsdam din 1945, s-a ajuns la situația actuală cînd există două state germane, iar o parte a Berlinului, cea occidentală aflată în centrul Republicii Democratice Germane, a fost transformată într-un focar de spionaj și provocări fasciste. Cele două state germane au cunoscut și cunosc o dezvoltare fundamental diferită. În timp ce Republica Democrată Germană a luat naștere ca primul stat democratic iubitor de pace în istoria poporului german, iar acum în strînsă alianță cu Uniunea Sovietică și celelalte țări ale marii familii a lagărului socialist construiește cu succes socialismul și se afirmă ca factor activ în apărarea păcii, — Republica Federală Germană s-a născut și se afirmă mai departe ca stat militarist, agresiv, care amenință pacea Europei și a întregii lumi.

Poporul nostru, ca și alte popoare care în decursul unei singure generații a avut de suferit în două rînduri de pe urma războaielor mondiale dezlănțuite de militarismul german, este direct interesat în rezolvarea problemei germane. Care este calea rezolvării acestei probleme? Ea a fost arătată din nou de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul menționat: „trebuie încheiat Tratatul de pace german, asigurîndu-se pe această bază transformarea Berlinului occidental dintr-un focar de încordare și o sursă de primejdii pentru pace într-un oraș liber, demilitarizat, cu o atmosferă curățită de miasele războiului rece“ (*Raport prezentat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R.P.R.*, Editura politică, 1962, pag. 56).

În broșura intitulată *Republica democratică germană — stat al muncitorilor și*

țăranilor (Editura politică, 1961), A. Stanciu înfățișează imaginea luminoasă a primului stat al muncitorilor și țăranilor din istoria Germaniei, realizările mari îndeplinite de poporul R. D. Germane pe drumul construcției socialiste. Autorul scoate în evidență însemnătatea constituirii Republicii Democratice Germane, atît pentru poporul german — ca fiind bastionul forțelor democratice din întreaga Germanie — cît și pentru pacea și securitatea europeană. Ca membră a Tratatului de la Varșovia, R. D. Germană contribuie la asigurarea securității și păcii.

Alte broșuri cum ar fi *Ceața brună deasupra Bonnului* de C. Ionescu, Editura științifică; *Bundeswehrul vest-german — Ermașul Wehrmachtului hitlerist* de E. Georgescu în Editura Militară; *Strategia revanșei* de E. Henry în Editura politică, demască caracterul militarist, reacționar, agresiv al R. F. Germane.

În mod bine documentat se arată că cercurile militariste vest-germane dau dovadă de spirit aventurier, că ele n-au învățat nimic din lecțiile istoriei măcar a celui de-al doilea război mondial, ceea ce face cu atît mai necesar de a le pune frîu. Un alt număr destul de însemnat de broșuri se referă direct la unul din aspectele actuale esențiale ale problemei germane — problema Berlinului occidental (*Dosarul Berlin-vest* de E. Preda în Editura politică, 1961; *Berlinul occidental — focar de diversivune și spionaj* de A. Vela în Editura Militară, 1961). Cu date și fapte este ilustrat în aceste broșuri modul în care puterile occidentale și autoritățile de la Bonn au transformat Berlinul occidental într-un focar de spionaj — bază de agresiune împotriva R. D. Germane și a întregului lagăr socialist.

Concluzia tuturor broșurilor menționate este necesitatea lichidării grabnice a rămășițelor celui de-al doilea război mondial. Dar în mod expres, pînă la de la titlul ei, de această necesitate se ocupă E. Phoebus în broșura *De ce este necesară încheierea tratatului de pace cu Germania*, apărută în Editura politică, 1961.

★

Prăbușirea sistemului colonial al imperialismului, caracterizată în Documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. ca al doilea rezultat — ca importanță istorică — al dezvoltării mondiale, exercită o influență continuă și multilaterală asupra situației internaționale. În acest mare proces s-au eliberat peste

50 de țări cu o populație de peste un miliard 600 milioane de oameni.

Majoritatea statelor de curînd eliberate au pornit pe planul politicii interne la dezvoltarea unei economii naționale proprii prospere, la lichidarea groznicilor urmări ale îndelungatei dominații coloniale, iar în politica externă se pronunță pentru menținerea și întărirea păcii, contribuind astfel la schimbarea raportului de forțe în lume în favoarea păcii. Unui asemenea proces de dezvoltare îi este consacrată broșura lui Lionel Nițescu: *Republica Guineea*, apărută în colecția „Pe harta lumii” a Editurii științifice, 1962.

Pentru înlăturarea consecințelor dezastruoase ale dominației coloniale și a putea crea și dezvolta o industrie proprie, noile state independente au nevoie de ajutor economic, financiar, tehnico-științific. Acest lucru îl știu și statele imperialiste. Și în timp ce Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, între care și țara noastră, acordă noilor state independente ajutor dezinteresat, imperialiștii caută ca sub masca așa numitului „ajutor” să intre pe fereastră acolo de unde au fost dați afară pe ușă, să subordoneze din punct de vedere economic țările slab dezvoltate. Rolul primordial în această privință îl joacă imperialismul american, caracterizat ca principalul reazim al colonialismului în zilele noastre.

De caracterul radical deosebit al ajutorului acordat de țările lagărului socialist față de cel acordat de statele imperialiste se ocupă în mod documentat I. Zaharia în broșura sa intitulată *Ajutor și „ajutor”*, apărută în Editura politică, 1961. Autorul arată cu numeroase exemple rolul ajutorului dezinteresat acordat de U.R.S.S. și celelalte țări socialiste noilor state independente în făurirea unei industrii naționale proprii și în opoziție cu aceasta simulacrul de ajutor acordat de statele imperialiste, precum și scopul de subordonare economică urmărit pe această cale.

Cum era și de așteptat, puterile imperialiste au făcut și fac totul pentru a împiedeca eliberarea popoarelor de sub jugul colonial sau pentru a-și restaura dominația asupra celor eliberate. Pentru a aminti numai evenimentele din anul acesta, trebuie menționate uneltirile S.U.A. împotriva păcii în Laos concretizate prin debarcarea de noi trupe americane în Tailanda și concentrarea lor la granița cu Laos-ul. *A doua declarație de la Havana* (apărută în Editura politică, 1962), vine să demaște planu-

vă prezentăm...vă recomandăm...

rile agresive puse la cale de S.U.A. la conferința ministrilor de externe ai statelor membre ale O.S.A. de la Punta del Este din ianuarie 1962, chemînd popoarele la solidaritate cu Cuba revoluționară.

Este cunoscut faptul că imperialiștii francezi au dus timp de peste 7 ani război colonial împotriva poporului algerian și abia în martie anul acesta s-a ajuns la un acord pentru încetarea focului (la Evian). Una din cauzele încăpățînării imperialiștilor francezi în refuzul de a recunoaște independența Algeriei a fost dorința de a menține sub dominația lor Sahara cu uriașele ei bogății. Broșura *Sahara nu e numai nisip* de I. Cioară, apărută în Editura politică, 1961, ajută la înțelegerea acestei probleme.

★

După cum se știe, în viața internațională actuală se manifestă două linii de politică externă fundamental opuse: politica agresivă și războiului dusă de puterile imperialiste și politica păcii și colaborării între popoare dusă de țările lagărului socialist.

Principala forță a lumii imperialiste o constituie Statele Unite ale Americii. Despre imperialismul american s-a scris și se scrie în multe materiale. Acum, o nouă carte vine să completeze imaginea reală a Statelor Unite: *America văzută de aproape* de Alexandra Sidorovici și Silviu Brucan (Editura tinerețului, 1962).

Constituind o înmănunchere de impresii culese de-a lungul mai multor ani de ședere în S.U.A. — volumul reușește să dea cititorului posibilitatea de a vedea multe aspecte ale Statelor Unite de azi, văzute într-adevăr „de aproape”. Autorii, după un tur rapid în jurul New-Yorkului și a altor mari orașe americane, înfățișează mecanismul dominației monopolurilor asupra economiei, politicii și modului de gândire al Americii, demască moravurile cărora le dă naștere dominația capitalului, isteria de război. Ei prezintă totodată și forțele cu adevărat democratice din America de azi, vorbind cu simpatie de americanul cinstit care urăște războiul, chiar dacă adesea ignoră cine sînt vinovații de pregătirea lui.

Principala forță care se ridică ca un zid de netrecut în fața politicii agresive a imperialismului, o constituie sistemul mondial socialist care devine factorul hotărîtor al dezvoltării sociale contemporane. Relațiile de tip nou statornicite între țările care formează marea familie frățească a lagărului socialist, exercită o puternică influență pozitivă asu-

pra relațiilor internaționale în general. Condiția esențială a tăriei lagărului socialist, a rolului său de factor hotărîtor în relațiile internaționale contemporane o constituie unitatea și coeziunea rîndurilor sale. Schimburile de vizite ale delegațiilor de partid și guvernamentale, constituie bune prilejuri de manifestare a stringerii continue a relațiilor de prietenie frățească între partidele marxist-leniniste și guvernele țărilor respective. Unei asemenea manifestări îi este consacrată broșura *Sub semnul marii prietenii* apărută în Editura politică, 1961. Este vorba de vizita delegației de partid și guvernamentale a țării noastre condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Uniunea Sovietică în vara lui 1961. Această vizită a contribuit la adîncirea și mai mult a marii prietenii romîno-sovietice.

Între 18—25 iunie a.c. delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu N. S. Hrușciov, a fost oaspetele țării noastre, la invitația C.C. al P.M.R., a Consiliului de Stat și a guvernului R. P. Romîne. Această vizită a contribuit la întărirea continuă a prieteniei și colaborării dintre popoarele romîni și sovietici, a fost folositoare pentru întărirea unității și coeziunii sistemului mondial socialist.

Întîlnirile și convorbirile ce au avut loc, cu acest prilej, între delegațiile de partid și guvernamentale romîni și sovietici au decurs în spiritul prieteniei, cordialității și înțelegerii reciproce tovarășești. În Comunicat este reafirmată — între altele — fidelitatea față de Declarația din 1957 și de Declarația Consfățuirii de la Moscova din 1960, care constituie o busolă de nădejde în lupta pentru țelurile mărețe ce stau în fața comuniștilor, a clasei muncitoare, a oamenilor progresiști din toate țările.

Oamenii muncii din toate țările își îndreaptă cu speranță privirile spre țările socialismului, văzînd în ele pe cei mai dîrzi apărători ai păcii. Acest lucru este dovedit și de faptul că partizanii păcii au ales Moscova ca loc pentru Congresul mondial pentru dezarmarea generală și pace.

★

Lectura, studierea broșurilor menționate ca și a altora ce vor apare pe tema situației internaționale, ajută pe fiecare cititor la o mai profundă înțelegere a problemelor vieții politice internaționale contemporane.

AFIȘUL în activitatea bibliotecilor

Una din formele de agitație vizuală folosite de biblioteci pentru popularizarea cărților, manifestărilor de masă și atragerea de noi cititori este afișul. Ca definiție generală, afișul este o înștiințare, de obicei tipărită sau scrisă pe hîrtie sau carton și care conține un text scurt, sugestiv, însoțit cel mai adesea de o ilustrație adecvată. La elaborarea lui, bibliotecarul trebuie să țină seama de caracteristicile afișului politic: conținut ideologic, expresivitate, execuție artistică și simplitate. Aceste trăsături capătă în afișele întocmite de bibliotecă un aspect specific, în care pe lângă mijloacele plastice care ajută la înțelegerea conținutului se cer texte mai detaliate.

Afișele de bibliotecă au ca obiect popularizarea unei singure cărți, a operelor unui scriitor sau a unor serii de cărți legate între ele printr-o tematică comună. În mod obligatoriu, afișul cuprinde un text însoțit de una sau mai multe imagini (de obicei: portrete de scriitori, coperte de cărți sau elemente de grafică decorativă). La anumite teme pot fi utilizate și ilustrații (desene monocrome — adică într-o singură culoare) care contribuie la ridicarea nivelului grafic al afișului, sporindu-i atractivitatea.

Pentru ca afișul să fie ușor reținut de cititori, se recomandă ca în compoziția lui să fie cît mai echilibrat. Se va scrie astfel cu litere vizibile tema manifestării sau a grupajului de cărți. Sfătuim pe bibliotecari să nu folosească culori țipătoare, pestrițe, sau să încarce afișul cu prea multe elemente decorative, deoarece nu-l fac atrăgător. Formularea titlului și a textului însoțitor trebuie să fie concisă; ele pot avea un caracter de chemare, îndemn sau comunicare. Se va avea în vedere ca numărul cărților recomandate, prin intermediul afișului, să nu fie prea mare.

Formatul afișelor este determinat de conținut (dacă popularizăm o singură carte sau mai multe, dacă anunțăm o manifestare de masă organizată de bibliotecă). În general, el nu trebuie să depășească formatul unei coli de 70×100 cm. Pot fi folosite și formate intermediare: 50×70 cm., 25×35 cm. etc.

Pentru o mai bună înțelegere a rostului afișului și orientare a bibliotecarilor în întocmirea lui, vom da cîteva exemple:

1) Afișul pentru popularizarea unei cărți (fig. 1) se realizează de obicei pe o coală de hîrtie groasă sau carton, for-

mat 50×70 cm. În centru se plasează desenul mărit al copertei cărții. Pentru a scoate în evidență cartea respectivă, coperta va fi montată pe o pată de culoare, realizată prin culoare sau prin decupări din hîrtie colorată.

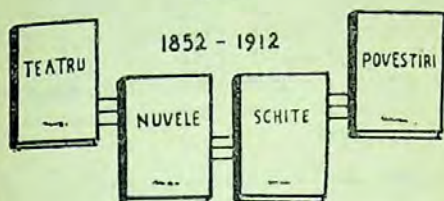

Coperta cărții o desenăm la mărimea dorită, cu ajutorul pătrățelilor. În cazul afișului plasăm un text scurt (scopul pentru care popularizăm cartea).

2) În cazul cînd voim să realizăm un afiș prin care prezentăm operele unui scriitor procedem astfel: pe o hîrtie sau carton de formatul 70/100, plasăm titlul afișului (De exemplu *Citiți din operele clasicii I. L. Caragiale*), portretul scriitorului (fotografie sau desen), coperte ale celor mai importante lucrări ale scriitorului. Afișul poate fi completat cu unele elemente grafice inspirate din opera scriitorului respectiv, așa cum se vede în fig. 2.

Recomandări tehnice: pentru ca afișul să fie mai atrăgător la vedere, nu-l executăm pe hîrtie albă. Cu un tampon de vată, muiat în emulsie de cafea, colorăm întreaga suprafață a hîrtiei, obținînd astfel un fond crem pe care se poate lucra foarte bine cu tuș și culori tempera sau guașe.

CITITI DIN OPERELE CLASICULUI I.L. CARAGIALE

3) Afișul prin care popularizăm o serie de cărți legate printr-o tematică comună va avea formatul 50×70 cm. Vom avea grijă ca tematica lucrărilor prezentate să fie scrisă citeț și plasată ca în fig. 3. Pentru a cuprinde cât mai multe cărți, prezentarea lor se va face sub formă de pliant (părțile înnegrite din pliant se realizează foarte ușor decupând din hirtie colorată formatele cerute, care apoi se lipesc între coperte).

În acest afiș, copertele cărților se copiază direct, deoarece se expun la mărimea volumului tipărit. Copierea copertei se face cu ajutorul unei foițe transparente, care ne ajută să redăm toate detaliile. După aceea luăm un tampon de sugativă sau vată îmbibată cu praf de creion și dăm pe verso foiței în dreptul desenului copiat. Aplicăm apoi foița pe locul unde vrem să punem coperta pe afiș. Cu un

SĂ NE ÎMBOGĂTIM CUNOȘTINTELE AGRICOLE
CITIND CĂRȚILE:

BIBLIOTECA DESCHISĂ.....

ac rotunjit la vîrf imprimăm imaginea copertei, după aceea finisăm desenul în tuș sau culoare.

4) Afișele pentru popularizarea cărților la secția de copii trebuie să fie întotdeauna ilustrate (fig. 4). Altfel, sînt seci și neatrăgătoare pentru micii cititori.

5) Unele manifestări de masă cu cartea reclamă o popularizare deosebită care se poate înfăptui prin afișul figurat sau numai cu text scris. Biblioteca trebuie să aibă grijă ca afișele să se distingă între ele, atît ca concepție cit și ca realizare tehnică.

Datele cuprinse aici trebuie să orienteze pe cititori, arătînd cine organizează manifestarea, felul manifestării, conținutul (sugerat printr-un titlu cît mai grăitor), locul unde se va desfășura, data, ora exactă, cine prezintă materialul. (Este util a se ține pe afiș numele vorbitorului, în cazul că este cunoscut și se bucură de popularitate). Dacă urmează un program artistic se menționează și acest fapt.

Realizarea grafică a afișului trebuie să rezolve prezentarea și sublinierea datelor susamintite în ordinea importanței lor prin: caractere de litere diferite, mărimea literelor, culori și amplasare (fig. 5). Afișul figurat cere respectarea aceluiași principii — să conțină elemente de popularizare, — completîndu-se cu un portret, desen, decupări etc., scurte referiri la conținutul manifestării.

Un afiș executat corect, cu gust artistic, simplu și clar va fi un mijloc sugestiv și eficient de informare a cititorilor, atît asupra fondului de cărți cît și a activității de masă cu cartea, contribuind astfel la creșterea numărului cititorilor, la prezența lor tot mai numeroasă cu prilejul acțiunilor organizate de bibliotecă.

cele mai frumoase cărți
le găsiți
la

BIBLIOTECA RAIONALĂ
"ION CREANGĂ"

Organizează

JOI 7 IULIE A.C. ORA 19
ÎN SALA CASEI DE CULTURĂ

O seară literară

CU TEMA

I.L. CARAGIALE

VA URMA FILMUL ARTISTIC
"O SCRISOARE PIERDUTĂ"

INTRAREA LIBERĂ

Corneliu IENCIU

Scritorul sovietic Konstantin Simonov este cunoscut atît prin lirica sa, cît și prin proza inspirată din Marele Război pentru Apărarea Patriei (romanele Zile și nopți, Tovarăși de arme ș.a.). Pe scenele noastre s-au jucat cu succes piesele sale Chestiunea rusă, Oamenii ruși și Al 4-lea. Impresionează în lucrările scriitorului, pe lângă modul direct, curajos, de a ridica unele probleme ale actualității, atmosfera psihologică și factura lirică deosebită.

Și în romanul *Vii și morți* întîlnim aceeași atitudine curajoasă, inovatoare, pe care ne-am deprins s-o vedem la Simonov, precum și atmosfera lirică specifică, de astădată cu o notă amară, aspră, dar tot optimistă.

Dramaticele evenimente din vara singerosului an 1941 și pînă la ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice pe frontul Moscovei sînt redată nu numai cu exactitate, dar se descoperă și conținutul lor mai intim, de ordin social-politic și moral, fapt care le ridică la o semnificație aparte. În legătură cu aceasta s-a afirmat că ideea romanului *Vii și morți* s-ar dezvolta pe două direcții paralele. Pe de o parte se dezbate probleme privind consecințele nefaste ale cultului personalității în primele luni ale războiului, iar pe de altă parte se urmărește felul cum s-a încheșat și a crescut ura activă a poporului sovietic împotriva cotropitorilor fasciști, eroismul și patriotismul său socialist.

La acestea se adaugă trăinicia de nezdruncinat a Puterii sovietice, a orînduirii de stat, forța mobilizatoare a partidului, — care au însuflețit și oțelit întreg poporul sovietic, zăgăzuind înaintarea hoardelor fasciste la porțile Moscovei.

Eroismul ostașilor sovietici, spiritul lor de sacrificiu, capătă în roman dimensiuni pe măsura realităților istorice. Omagînd pe cei căzuți, dar mai cu seamă pe combatanții victorioși asupra fascismului, *Vii și morți* este astfel o carte zguduitoare, realistă și îndrăzneată, călăuzită de lumina însuflețitoare a idealului comunist.

Felul în care se răsfrîng singeroasele evenimente în sufletul maselor, impulsîndu-le vitejia, dă cărții o notă patetică, permanentă, de epopee.

Roman psihologic, de o simplitate zguduitoare, *Vii și morți* amintește nuvela *Soarta unui om* de Mihail Șolohov sau filmul *Balada soldatului*. În paginile cărții trăiesc cu putere oameni feluriți, pe care războiul i-a apropiat, cu singurul scop al stăvilirii și înfrîngerii dușmanului care a invadat pămîntul patriei. Întimplări aspre, crude, îi sudează, ajutîndu-i să treacă peste clipele de derută, de panică, însufleții de dragostea de patrie și credința nestrămutată în victoria finală.

Întreaga acțiune a romanului este polarizată în jurul a două personaje principale: politrucul Sintov și generalul Serpilin. Alături de ei trăiesc cu putere colonelul de tancuri Klimovici, comisarul de batalion Malinin, soldatul Zolotariov și mulți oameni simpli și eroici, care-i secondează, biruind obstacolele cu abnegație legendară. Ei personifică eroismul popular, invincibil în apărarea cauzei libertății.

În zugrăvirea acestor personaje, Simonov se arată preocupat de a le defini individualitatea autentică. Optica sa partinică delimitează net esența orînduirii sovietice de unele manifestări negative.

Să-l luăm de pildă, pe politrucul Sintov, căruia autorul îi consacră cele mai multe pagini ale romanului. Surprins de izbucnirea războiului chiar în ziua cînd sosea într-o stațiune de odihnă, Sintov pornește grabnic spre unitatea sa de pe graniță, unde își lăsase copilul în grija bătrînilor. Dar frontul înaintase mult pe pămîntul sovietic, încît politrucul nu izbuteste să afle nimic despre copil. După ce lucrează la un ziar de

1) SIMONOV, K. *Vii și morți*. Roman. Traducere din limba rusă de Vl. Cogan. Ilustrații de Th. Bogoi. Buc., Editura pentru literatură universală. 1962. 614 p.

front, Sințov se înrolează în regimentul lui Serpilin.

În urma unor lupte grele, Sințov scapă din încercuire. Împreună cu soldatul Zolotariov, rătăcește flămînd și ostent, încercînd să-și regăsească unitatea. Într-o încercare cu inamicul, Sințov este rănit atît de grav, încît Zolotariov îl crede mort. Acesta îi ia bluza cu actele și reușind să treacă linia frontului, declară că politrucul a murit.

Între timp, Sințov fusese luat prizonier și în drum spre lagăr, fuge de sub escortă și se ascunde într-o pădure. Cu multă greutate, el ajunge la o unitate din spatele frontului sovietic. Neavînd acte este privit cu neîncredere. Întîmplarea îi scoate în cale pe ziaristul Liusin, cu care fusese coleg. Acesta îl ia spre Moscova, în mașina sa. Sințov speră că la ziar va fi recunoscut și va putea să se întoarcă iarăși pe front. Dar Liusin, din lașitate, îl lasă la marginea Moscovei, înainte de punctul de control.

Slăbit și îndurerat, Sințov rătăcește mult pînă ajunge acasă, unde soția lui tocmai se pregătea să plece într-o misiune de partizani. Întîlnirea dintre cei doi soți este zguduitoare. După această scurtă revedere, Sințov se prezintă la Comitetul raional de partid al Moscovei, care-i împlinește dorința de a fi trimis pe front, iar Mașa este parasutată în spatele frontului.

Ajuns iarăși în linia de luptă, Sințov luptă ca sergent, așteptînd să i se clarifice situația. Comitetul de partid al regimentului propune să i se redea calitatea de membru de partid. Hotărîrea se amîină. În regiment, el este subordonat comunistului Malinin. Această împrejurare, prilejuiește autorului să zugrăvească una din cele mai emoționante figuri ale romanului. Este vorba de activistul de partid Malinin.

Caracterul acestui comunist se conturează din cîteva trăsături aspre, care par a ascunde o oarecare indiferență, dar conțin de fapt o dragoste nesfîrșită față de tovarășii săi, pe care îi iubește mai mult decît pe sine însuși. Umanismul comunist este reprezentat în cel mai înalt grad prin acest personaj, în

care autorul concentrează întreaga frumusețe a omului nou. Calitățile remarcabile ale acestui vechi activist de partid, fac din el un om cioplit parcă din granit: „...omul acesta ursuz, care îmbătrînise la secția evidenței de partid, nu avea o a doua opinie, de rezervă, pentru orice eventualitate. Avea o singură părere despre oameni, bună sau rea, adică avea încredere în omul respectiv sau nu avea. Și dacă avea, apoi avea fără rezerve, iar dacă nu o avea și în cea mai neînsemnată chestiune, apoi n-o mai avea de loc“.

Malinin îl privește cu încredere pe Sințov, îl ajută. Încrederea lui merge pînă acolo, încît atunci cînd este grav rănit, vrea să-l lase pe Sințov ca politruc în locul său.

Generalul Serpilin este o altă figură centrală a romanului: tenace, iscusit tactician, devotat socialismului. Rămîn neșterse în memoria noastră faptele sale de vitejie, ura sa neîmpăcată împotriva cotropitorilor, puterea morală, dragostea de patrie și încrederea neclintită în victoria finală.

Romanul *Vii și morți* conturează multe și minunate figuri de ostași. Întreagă această galerie de oameni aprigi dovedește înaltă finută morală, capacitatea de a înfăptui cu calmă convingere actele cele mai impresionante. În fața greșelilor altora, ei nu se încovoie; sînt comuniști, legați de popor și care în grelele încercări ale vremelnicei ocupații hitleriste a patriei, se comportă demn, eroic, călîndu-se neîntreput. Nenumărate fapte și întîmplări rămîn ca episoade de neasemuită valoare artistică. Amintim de pildă duelul dintre avioanele Messerschmit și avionul de vînătoare sovietic, moartea comandantului de divizie Orlov, ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice pe frontul Moscovei, alungarea și nimicirea hitleriștilor care cotropiseră pămîntul sfințit al patriei.

Lectura acestui roman deosebit de valoros are o mare însemnătate în educarea comunistă a tineretului și în general a oamenilor muncii.

Eugen AGRIGOROAIEI

FIȘIER BIBLIOGRAFIC

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști din agricultură. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol. Buc., Editura politică, 1962. 32 p.

Lege cu privire la înființarea Consiliului superior al agriculturii și a Consiliilor agricole regionale și raionale. Buc., Editura politică, 1962. 32 p.

★

GEORGESCU, T. *De la greva generală la crearea P.C.R.* Buc., Editura științifică, 1962. 208 p.

Lupta pentru clarificarea politică, ideologică și organizatorică desfășurată în mișcarea muncitorească în preajma creării Partidului Comunist din România (octombrie 1920 — mai 1921).

★

BRUCAN, SILVIU. *Ideologii războiului termonuclear.* Buc., Editura politică, 1962. 48 p.

Lucrarea demască „teoriile” ideologilor războiului termonuclear, substratul lor, scopul cărui slujesc, subliniind totodată caracterul lor nerealist, lipsa de perspectivă a unei politici care se întemeiază pe asemenea teorii ce nu țin seama de radicala schimbare a raportului de forțe, în favoarea socialismului și a păcii.

În carte sînt prezentate de asemenea noi date referitoare la mecanismul cursei înarmărilor în S.U.A. În partea finală a lucrării, autorul subliniază faptul că însăși în citadela imperialismului — în S.U.A. — crește opoziția maselor față de planurile criminale preconizate de ideologii războiului termonuclear.

★

Istoria Romîniei. Vol. II. Lucrare redactată de un colectiv de autori. Redactor responsabil Acad. A. Oțetea. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1962. 1218 p.

Volumul cuprinde următoarele capitole: Feudalismul timpuriu; Feudalismul dezvoltat, în condițiile fărâmițării feu-

dale și ale luptei pentru centralizarea statului; Feudalismul dezvoltat, în condițiile instaurării dominației otomane (a doua jumătate a sec. al XVI-lea).

★

CEAUȘU, V. *Pentru o producție sporită de cereale.* Buc., Editura politică, 1962. 64 p.

Sînt expuse, într-o formă atractivă, metodele înaintate de muncă folosite de unele gospodării agricole de stat și colective pentru obținerea unor recolte bogate de cereale la hectar, precum și studiile întreprinse și rezultatele obținute de stațiunile experimentale.

MIRCESCU, A. *Să folosim mașinile din plin.* Buc., Editura politică, 1962. 40 p.

Autorul înfățișează căile principale de îmbunătățire a folosirii mașinilor și utilajelor, ca de pildă: buna organizare a producției și a muncii, executarea la timp și în bune condiții a reparațiilor, modernizarea mașinilor, extinderea procedeele tehnologice înaintate, etc. Se dau exemple din experiența unor colective de muncitori, care au obținut bune rezultate în această direcție.

★

ROVENSKI, Z., UEMOVA, A., UEMOVA, E. *Mașina și gîndirea.* Traducere din limba rusă. Buc., Editura politică, 1962. 160 p.

Studiu filozofic despre cibernetică.

IAROSLAVSKI, EM. *Cum se nasc, trăiesc și mor zeii și zeițele.* Buc., Editura politică, 1962. 320 p.

Autorul analizează izvoarele reale, „pămîntesti”, ale legendelor religioase și studiază în special legendele care există paralel în religia creștină și în alte religii, mai vechi, ajungînd la concluzii ateiste, fundamentate pe un vast material istoric.

PARFENOV, V. A. *Întoarcerea din Cosmos.* Traducere din limba rusă. Buc., Editura științifică, 1962. 93 p.

Sînt expuse succint și pe înțelesul unui cerc larg de cititori, problemele tehnico-științifice privitoare la asigurarea întoarcerii pe Pămînt a navelor cosmice.

★

ALBU, FLORENȚA. *Cimpia soarelui.* Buc., Editura tineretului, 1962, 184 p. + ilustr.

Volum de reportaje, consacrate vieții noi din satele și comunele de pe Bărăgan.

Tribuna BIBLIOTECARULUI

Activitatea editorială în discuția cititorilor

Intocmirea unui plan editorial care să răspundă sarcinilor construcției socialiste, implică din partea editurilor pe lângă o justă orientare tematică și o bună cunoaștere a cerințelor cititorilor. Pentru a răspunde acestui deziderat, Editura pentru literatură a organizat la Iași — în cadrul consultărilor inițiate — o consfătuire cu cititorii din cadrul bibliotecii regionale. Cu această ocazie, tovarășul Mihail Șora, redactor șef al acestei edituri, a adus la cunoștința participanților planul tematic editorial pe următorii ani pentru colecțiile „Biblioteca pentru toți” și „Scriitori romini”. Din prezentarea făcută reiese o serie de îmbunătățiri menite să ducă la lichidarea unor deficiențe semnalate în activitatea editurii.

Numeroși participanți la consfătuire au apreciat eforturile depuse de editură pentru îmbogățirea colecțiilor respective atât cu lucrări originale ale scriitorilor noștri, inspirate din actualitate, cât și pentru atenția ce se acordă valorificării moștenirii literare. De asemenea, au fost apreciate planurile editurii, eșalonate pe o perioadă mai îndelungată (20 de ani), timp în care vor fi editate numeroase lucrări ale scriitorilor clasici romini și de peste hotare.

Fără a subaprecia eforturile editurii, vorbitorii au arătat și unele deficiențe, făcând, totodată, propuneri valoroase. De exemplu, tânărul muncitor Ion Sticlaru s-a ocupat de volumele apărute în colecția „Biblioteca pentru toți”, care sînt mult solicitate de cititori. Subliniind marea importanță a prefetelor ce însoțesc volumele din această colecție, a conchis că unele dintre ele nu sînt scrise la un nivel corespunzător. Astfel prefața criticului Mihail Petroveanu la volumul *La hanul lui Minjoală* de I. L. Caragiale conține fraze greoi formulate ca: „De îndată ce ficțiunea se urnește, toate elementele menite să repugne, sînt treptat ori brusc depreciate, persiflate, de-a dreptul răsturnate...” O situație asemănătoare oferă și prefața la volumul

Roșu și negru care este scrisă greoi și pentru a cărei înțelegere este nevoie de cunoașterea amănunțită a istoriei Franței.

Cititoarea Ana Șelaru, muncitoare la fabrica „Tesătura”-Iași, a relevat faptul că muncitorii citesc atât literatură de specialitate, cât și beletristică. Cărțile din colecția „Biblioteca pentru toți” sînt mult căutate, datorită tematicii interesante pe care o abordează. Totuși, în această colecție au apărut prea puține cărți inspirate din viața nouă a patriei, prea puține lucrări despre viața muncitorului de la oraș, cu toate preocupările lui.

Participanții au propus să se traducă mai mult din literatura străină contemporană, în special sovietică, exemplificînd că apariția în această colecție a romanului *Vi-l prezentăm pe Baluev* s-a bucurat de o caldă primire din partea cititorilor. Numeroși vorbitori (în special cadre didactice care predau limba și literatura română) s-au ocupat de aportul deosebit pe care-l aduc cărțile din colecția „Scriitori romini” la elucidarea unor probleme de istorie literară, volumele apărute în această colecție fiind tot mai mult folosite de către elevi. Totodată, ei au subliniat necesitatea largirii tematicii acestei colecții. Ținîndu-se seama și de cerințele programei de învățămînt, trebuie tipărite volume din operele scriitorilor dintre cele două războaie mondiale și din operele scriitorilor contemporani. Lipsa lor îngreunează desfășurarea procesului de învățămînt, mai ales că lucrările antologice editate în ultimii ani s-au epuizat.

Pe lângă observații legate de conținutul cărților ce apar în aceste două colecții, s-au făcut numeroase sugestii asupra prezentării grafice, atrăgîndu-se atenția editurii asupra coloritului copertei, formatului, hîrtiei, țiparului și chiar a tirajului.

Consfătuirea organizată de biblioteca regională Iași și-a dovedit din plin utilitatea pentru ambele instituții. Dacă

editura a primit sugestii pentru îmbunătățirea tematicii și a aspectului grafic al celor două colecții, biblioteca regională a tras o serie de concluzii referitoare la criteriile de completare a fondurilor de cărți pe viitor.

În atenția bibliotecii regionale Iași se află organizarea unor asemenea consfătuiri și cu alte edituri, în scopul strîngerii legăturilor dintre bibliotecă, edituri și cititori.

Constantin GILEA
Biblioteca regională Iași

NOTA REDACȚIEI.

Inițiativa bibliotecii regionale Iași trebuie reținută și de alte biblioteci, ca deosebit de importantă. Ea constituie un ajutor sistematic acordat editurilor în îmbunătățirea tematică a planurilor de tipărituri. Datorită utilității lor, aceste consfătuiri trebuie organizate în cit mai multe biblioteci.

Desigur, nu în toate localitățile din țară se pot organiza consfătuiri ca aceea de la Iași. Totuși, chiar acolo unde nu sînt condiții, bibliotecarii pot sprijini activitatea editurilor. Cunoscînd părerile cititorilor despre lucrările apărute, dezerdatele acestora cu privire la unele goluri în producția editorială, păreri despre ilustrația și înfățișarea grafică a cărților, propuneri de reeditare a unor cărți epuizate etc., — bibliotecarii pot veni cu sugestii și propuneri valoroase.

Pentru aceasta este însă absolut necesar, ca bibliotecarii să se arate preocupați de acest aspect al muncii cu cartea, să culeagă de la cititori păreri și sugestii în vederea îmbunătățirii activității editoriale.

Revista noastră invită pe bibliotecarii să-și expună în paginile ei aceste propuneri și sugestii, — elaborate în urma consultării cititorilor, — considerînd că astfel se vor cimentea și mai strîns legăturile dintre bibliotecă, cititori și edituri.

FIȘIERUL PE BRIGĂZI ȘI „COLȚUL COLECTIVISTULUI” mijloace importante de îndrumare a lecturii cititorilor

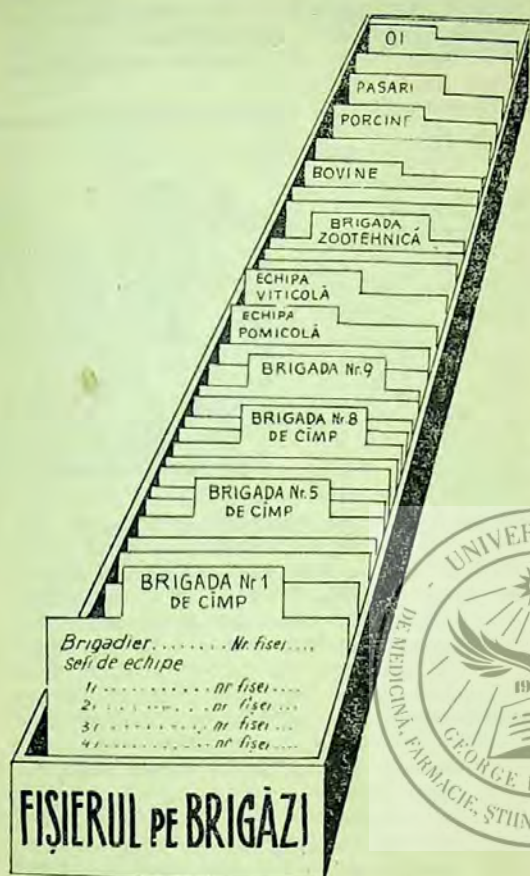
Unul din obiectivele principale ale concursului bial „Biblioteca în slujba construcției socialiste” este legarea întregii activități cu cartea de problemele concrete ale producției. Prin încheierea colectivizării complete a agriculturii, sarcina principală a bibliotecilor de la sate este dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pregătirea profesională și totodată multilaterală a țăranilor colectivști.

Munca cu cartea la sate a căpătat astfel un conținut nou. Bibliotecarul trebuie să cunoască sarcinile de producție ale gospodăriei agricole colective, să atragă la citit în primul rînd pe toți colectivștii, pe toți brigadierii, șefii de echipe și de ferme. Odată cu înscrierea cititorilor la bibliotecă (fie la sediu, fie prin biblioteci mobile la locul de muncă), atenția bibliotecarului se îndreaptă către îndrumarea lecturii acestora, ținînd seama de specificul muncii fiecăruia.

Un ajutor prețios în munca de îndrumare a lecturii cititorilor îl constituie fișierul pe brigăzi.

Metoda fișierului pe brigăzi a fost însoțită de bibliotecarii din raionul Rm. Sărat, în urma studierii experienței bibliotecilor din regiunea Dobrogea. Această metodă a început să fie aplicată imediat după seminarul raional ținut în luna ianuarie a. c. Bibliotecarii noștri au adus însă unele elemente noi, care simplifică organizarea și folosirea „fișierului pe brigăzi”. Astfel, „fișierul pe brigăzi” se organizează direct pe fișele de cititor, economisind în felul acesta fișele de catalog. Pe fișa de cititor mai sînt notate: brigada, echipa sau ferma unde lucrează cititorul colectivist. Aranjate pe brigăzi, fișele de cititor sînt despărțite prin fișe divizionare, pe care se scrie: specificul brigăzii — de cîmp sau zootehnică, — numele și prenumele brigadierului, șefilor de echipă (în ordinea echipelor). În dreptul fiecărui cititor se trece numărul de fișă, pentru a putea fi găsit cu ușurință. Fișele de cititor se așază apoi în ordinea numerelor în cadrul brigăzii respective. Pe fișa divizionară pot fi specificați și cititorii frunțași, membrii consiliului de conducere al G.A.C. etc.

Pentru echipele legumicole, pomicole, viticole, de construcții etc., ca și pentru fermele sectorului zootehnic se întocmesc separat fișe divizionare. Pentru

muncitori, intelectuali, elevi și alte categorii de cititori se introduc fișe divizionare, aparte. Astfel întocmit, fișierul pe brigăzi înlesnește cunoașterea specificului de muncă al tuturor cititorilor colectivști și totodată se poate ști cîți cititori sînt în fiecare brigadă (comparativ cu numărul total al colectivștilor din brigada respectivă).

Pe baza evidenței numărului colectivștilor din fiecare brigadă a gospodăriei colective, biblioteca comunală din Boldu a întocmit „Caietul bibliotecarului”, cu ajutorul căruia urmărește în mod organizat înscrierea noilor cititori.

Experiența bibliotecilor din raionul Rm. Sărat a dovedit că folosirea „fișierului pe brigăzi” contribuie cu bune rezultate în îndrumarea lecturii cititorilor și implicit la atragerea spre lectură a colectivștilor. Este însă, neapărat nece-

sar ca pe lângă această metodă, biblioteca să desfășoare o susținută activitate de popularizare a cărților, să se preocupe în mod activ de îndrumarea lecturii cititorilor.

În majoritatea bibliotecilor comunale din raionul Rm. Sărat s-a organizat „Colțul colectivistului”, unul din mijloacele de agitație vizuală cele mai eficiente în popularizarea și recomandarea cărților.

În timp ce, cu ajutorul „fișierului pe brigăzi”, lectura colectivștilor — reparțiți pe brigăzi — este îndrumată prin planuri individuale de lectură — „Colțul colectivistului” creează posibilitatea ca cititorii să-și aleagă singuri cărțile legate de preocupările lor. În comunele Puiesti, Sihlea, Boldu, Timboesti, „Colțul colectivistului” a fost organizat ca raft liber în care cărțile sînt așezate pe teme (*Documente de partid și de stat privind agricultura, Căile de întărire economico-organizatorică a G.A.C., Din experiența G.A.C. frunțași, Ce ne spun cărțile despre lucrările agricole și fertilitatea solului, Ce ne spun cărțile despre creșterea animalelor, Pagini despre viața nouă a colectivștilor etc.*). Tot aici se află expuse panouri și liste de recomandare. De exemplu pe panoul intitulat Pentru realizarea planului de producție al G.A.C. vă recomandăm să citiți..., biblioteca comunală din Boldu a afișat planuri de lectură pentru brigăzile de cîmp, fermele zootehnice, echipele legumicolă, viticolă, pomicolă ș.a., precum și grafice care ilustrează sarcinile de producție ale fiecărui sector din G.A.C. „Gh. Doja” din comună. Tot la „Colțul colectivistului” biblioteca comunală Boldu a expus și panoul de onoare al cititorilor colectivști intitulat *Frunțași în îndeplinirea planului de producție al G.A.C. — cititori frunțași*. Acest panou s-a dovedit a fi un mijloc important de influențare a lecturii cititorilor, prin popularizarea eficientă lecturii. La rubrica *Cititori colectivști despre cărțile citite* a acestui panou, colectivștul frunțaș Ion Lazăr și-a împărtășit părerile asupra unora din cărțile citite (*Cultura porumbului, Victoria de la Oltina etc.*).

„Colțul colectivistului” poate fi întregit cu citate din documentele de partid privind dezvoltarea agriculturii și grafice înfățișînd realizări ale gospodăriilor colective din localitate. La panoul de onoare al cititorilor frunțași pot fi expuse chiar fișele cititorilor respectivi.

AL. C. OPROESCU

Biblioteca raională Rm. Sărat, regiunea Ploiești

CĂRȚILE ÎNTRE ELE...

Totul, în lumea asta, vorbește. Pădurea, stelele, vietățile, lucrurile. Și numai omul le poate înțelege. Nu, însă, pe toate la fel. Apicultorul înțelege cel mai bine albinele care, la rîndul lor, nu numai că-l servesc cu miere, dar nu-l înțeapă niciodată. Un pomicultor știe ce spun caișii, cireșii, merii. Și așa mai departe. E normal deci ca bibliotecarul să înțeleagă cel mai bine graiul cărților. M-am convins de lucrul acesta cînd am ajuns la biblioteca din Grigoreni, raionul Moinești. Bibliotecara Aglaia Jigău părea extrem de tulburată.

— Bine că ați venit — îmi spune — că nu mai pot suporta hărmălaia asta. E un adevărat bilci. Uitați-vă și dvs. cum gesticulează, cum se frămîntă, cum plîng de spaimă... Parcă n-ar fi cărți, zău așa, ci niște oameni...

Eram stupefiat. Nu mi s-a nîtmplat niciodată ceva similar și nici nu puteam crede că sînt luat peste picior.

— Vă rog, liniștiți-vă, tovarășă bibliotecară! Luați loc, vreți un pahar cu apă?

— Apă? Nu, mulțumesc, am destulă. Vă rog să mă iertați că nu v-am spus de la-nceput despre ce-i vorba. Dar... Ascultați, ascultați!

O voce plăcută, feminină, îmi atrage atenția. O recunosc pe *Lența*, eroina lui Francisc Munteanu. Caut să stabilească locul precis de unde vorbește, dar nu reușesc, fiindcă nu-mi pot închipui ce-ar căuta *Lența* printre cărțile de știință popularizată. Și totuși...

— Știți, îi fac educație ateistă, să-i mențin moralul ridicat, să nu mai creadă în presimțiri.

— Și reușiți?

— Nu prea. Are idei fixe.

Acum o văd foarte bine pe *Lența*; iat-o pumîndu-și mîinile la gură și strigă cito țin copertele:

— Nu mai pot răbda! Presimt că iar plouă și iar intrăm la apă.

— Da de unde știi tu, mă rog? — întreabă *Cultura porumbului*.

— Sînt un barometru excelent. Ce, ai uitat cînd m-au salvat *Cei trei mușche-*

tari de la înec? Ai uitat că toată iarna am stat în frig? Am reumatism. La vîrsta mea... sînt nenorocită...

— Asta nu-ți dă dreptul să strgi de parcă te-ai certa cu Goldiș, îi face observație *Sfaturile pentru cultura legumelor*. Te sfătuiesc...

— Sfaturile tale ar fi mai bine să le dai colectivștilor, nu mie...

— N-am ajuns niciodată în mîna unui colectivșt, și prea puține, doar 21 dintre surorile mele agrotehnice, au avut

norocul ăsta. În trei luni, dragă, în trei luni... M-am uitat odată în fișele celor 109 cititori (în trei luni) și m-am îngrozit. Auzi tu, din 3964 de cărți, cite sîntem, să nu fie împrumutate decît 209, într-un trimestru întreg. De ce oare?

— Îți spun eu de ce — sări cu gura *Creșterea oilor cu lînă fină*. Tovarășa bibliotecară are grijă să nu ne uzăm și să nu ne rătăcim de turmă.

Ne educă-n spiritul solidarității...

— Cum asta?

— Să fim toate la un loc atunci cînd s-o dărîma clădirea bibliotecii. Nu vedeți că-n colțul din dreapta s-a lăsat podeaua ca spinarea unei cămile? Pîriul, care trecea prin spatele bibliotecii, trece-acum chiar pe sub noi.

— Dacă-i așa, înseamnă că avem o bibliotecară...

— Avem...

— Gura, că v-aude!

Ușa se deschide și-n prag apare bibliotecara. Ochiul mi se fac mari de mirare.

— După cîte mi-aduc aminte, dumne-neata erai aici.

— Da, eram. Am profitat însă de faptul că erai atent la ciorovăiala cărților și m-am repezit să-l invit și pe tovarășul președinte.

— Și... vine?

— Nu. Nu vine, dar mi-a promis că vorbește dînsul cu...

— Vorbește?

— Da, vorbește...

DESFĂȘURAREA CONCURSULUI BIENAL ÎN RAIONUL MĂCIN

De la începutul celui de-al II-lea Concurs bienal, în urma indicațiilor primite din partea sfatului popular raional și a bibliotecii regionale Dobrogea, biblioteca raională Măcin și-a îndreptat toată atenția către sprijinirea bibliotecilor comunale și satești. Au fost trimise 6 scrisori cuprinzând indicații metodice referitoare la organizarea activității cu cartea în vederea îndeplinirii obiectivelor concursului, precum și un însemnat număr de materiale metodice pentru organizarea manifestărilor de masă: seri literare, recenzii, jurnale-vorbite, seri de întrebări și răspunsuri etc.

În perioada ianuarie-aprilie a.c., deplasările pe teren (în medie 15-16 zile lunar), au cuprins toate bibliotecile comunale și majoritatea celor satești. Din cei 8659 cititori înserși numai la sediul bibliotecilor de masă din raionul nostru, peste 60% sînt cititori maturi, iar dintre aceștia numărul cititorilor muncitori și țărani colectivști se ridică la 4585, difuzându-se în primele trei luni ale anului 34.488 cărți, dintre care peste 23% sînt social-politice, științifice, tehnice și agricole. Nerealizarea cifrei prevăzută în regulamentul concursului bienal se datorește slabei activități desfășurate de unele biblioteci comunale, cu posibilități și condiții destul de bune (Carcaliu, Hamciarca, Luncașița și Mircea Vodă).

Fruntașă pe raion este biblioteca din comuna Cerna. Tovarășa Petra Chinda sprijinită de organele locale de partid și de stat, colaborează cu organizațiile de masă din comună, desfășurînd o muncă susținută în rîndul colectivștilor. Bibliotecile din comunele Pisica, Cîrjelari, Greci, Pecineaga, Dorobanțu etc., se străduiesc să urmeze exemplul bibliotecii din Cerna.

În mod special, ne-am îndreptat atenția spre bibliotecile cu activitate slabă, și mai ales către cele satești. Cu ajutorul Comitetului executiv al sfatului popular raional s-au luat măsuri pentru o mai bună organizare și desfășurare a activității cu cartea. Toate cadrele noi, inclusiv cele de la bibliotecile nou înființate,

au efectuat înainte de încadrare o practică de 12 zile la biblioteca raională, unde li s-au dat îndrumările necesare. Deoarece în primul trimestru numai 8 biblioteci au organizat consfătuiri cu cititorii, urmează ca în cel de-al doilea trimestru fiecare bibliotecă să organizeze o consfătuire cu cititorii pe tema unei cărți agricole, științifice sau de literatură beletristică. De asemenea, controlul și îndrumarea pe teren vor fi făcute în mod operativ, urmărindu-se cum se aplică indicațiile date de biblioteca raională.

Cecilia ICLEANU

Biblioteca raională Măcin, regiunea Dobrogea

ÎN PAS CU CERINȚELE SATULUI

În planul de muncă al bibliotecii din comuna Rîmnaș, raionul Zalău, obiectivul principal este răspîndirea cărților social-politice și agrozootehnice. La sediul bibliotecii, la cercurile de citit și la locul de muncă, colectivștii sînt îndrumați să citească acele cărți care îi ajută în muncă. Astfel am organizat recenziile unor cărți agrozootehnice ca de pildă: *Cum putem obține 5000 kg boabe la ha la porumbul dublu hibrid în cultură neirigată*, *Porumbul siloz*, *Creșterea vacilor de lapte de V. Temișan* etc., prezentări bibliografice pe teme: *Sporirea producției agricole, factor de seamă în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective*, *Cultura roșiilor* și expozițiile de cărți: *Creșterea animalelor, izvor de mari venituri în gospodăria agricolă colectivă*, *Cum obținem 5000 kg porumb boabe la ha*.

Acum cînd pe ogoarele comunei Rîmnaș muncile agricole sînt în plină desfășurare, activitatea bibliotecii s-a mutat la locul de muncă al colectivștilor. O eficacitate mare o au lecturile în colectiv. S-a preluat *Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii* prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Pentru îndrumarea lecturii colectivștilor, am întocmit planuri de lectură pe

106

brigăzi (agricole, zootehnice, legumicole, pomicele și viticole), care au fost afișate la G.A.C. La sectorul zootehnic, a fost expus un panou cu cărți despre creșterea animalelor.

Rezultatele acestor acțiuni n-au întârziat să se arate. Numeroși colectivități frecventează biblioteca comunală, numărul total al cititorilor pe trimestrul I/1962 fiind de 994, iar al cărților citite de 2971, dintre care 807 cărți agrozootehnice.

Elvira DEAC

Biblioteca comunală Romișnaș, raionul Zalău,
regiunea Cluj

CONVORBIRI CU CITITORII

Biblioteca comunală Hoghiz, acordă o mare atenție „Convorbirilor cu cititorii”. Voi da ca exemplu convorbirea pe tema *Păstrarea avutului obștesc-carte*. Am ales această temă, observând că unii cititori nu păstrează cărțile în bună stare, neținând seama că sînt un bun obștesc și vor fi citite și de alții. Pentru popularizarea acțiunii am întocmit afișe, pe care le-am expus în locuri vizibile, am anunțat personal pe cititori și am trimis chiar invitații scrise. Totodată am confecționat câteva semne de carte, pe care am înscris diferite sfaturi ca de exemplu „Cartea este cel mai bun prieten”, „Învăță, ca să poți învăța și pe alții”, „Păstrează cartea, căci este un bun obștesc”, precum și recomandarea diferitor titluri de cărți noi și autori. De asemenea, am întocmit un panou intitulat *Cum e bine, și cum e rău*, cu ilustrații despre modul de păstrare a cărților, pe care l-am expus în sala unde urma să se țină convorbirea.

Cu ocazia desfășurării convorbirii, am împărțit semnele de carte cititorilor, dîndu-le și sfaturi cum să și le confecționeze, cu mijloace proprii, cum trebuie să păstrăm o carte, pentru a putea fi citită de cît mai mulți cititori. Rezultatul convorbirii nu a întârziat să se arate și spre bucuria mea nu am mai întîlnit bețe de chibrit sau file îndoite în interiorul cărților. Ulterior, unii cititori au căutat chiar să lipească filele rupte sau copertele desprinse și au învelit cărțile împrumutate de la bibliotecă.

Aceste activități mărunte, de fiecare zi, împreună cu altele de mai mare amploare pentru răspîndirea cărții contribuie la formarea unei noi atitudini a cititorilor față de avutul obștesc.

Eva MEISTER

Biblioteca comunală Hoghiz, raionul Rupea,
regiunea Brașov

POȘTA REDACȚIEI

IOANA ZAMFIR (biblioteca raională Vișeu). Metodele pe care le descrieți în materialul trimis: *Îndrumarea lecturii cititorilor în perioada de vară*, sînt valabile pentru orice perioadă a anului. Socotim că era bine dacă, urmînd tematica aleasă — care este interesantă, — ați fi prezentat cîteva din metodele specifice perioadei de vară, cînd activitatea cu cartea la sate se mută la locul de muncă al colectivităților.

GEORGETA FILIP (biblioteca raională Buzău). Articolul dvs. tratează teoretic problema organizării fondurilor de publicații și a cataloagelor. Ne-ar fi interesat să arătați experiența bibliotecii raionale în acest domeniu. Așteptăm de la dvs. un alt articol, întregit cu date concrete.

GEORGETA GRIGORE (biblioteca raională Roman). Contribuția bibliotecilor de la sate la educarea tărînimii în spirit colectivist este o sarcină deosebit de importantă pentru activitatea cultural-educativă de masă. Trimiteți-ne un material care să oglindească atenția ce o acordă bibliotecile din raionul Roman stimulării procesului de dezvoltare a conștiinței socialiste, formării spiritului colectivist al oamenilor muncii de la sate, intensificării răspîndirii cărților corespunzătoare cerințelor și necesităților satului nou, colectivizat.

VICTORIA ENCIUC (biblioteca orașenească Siret). Articolul trimis nu precizează perioada de timp în care se analizează activitatea cercurilor de citit. Scrieți-ne despre metodele folosite în îndrumarea lecturii cititorilor și rezultatele obținute.

GRAZIELA ZAHARIA (biblioteca raională Măcin). Corespondența trimisă ne informează despre unele inițiative valoroase ale bibliotecilor comunale din Cerna, Pisica, Greci, Turcoaia, raionul Măcin, dar nu precizează prin ce anume acțiuni se relevă activitatea acestora. Este necesar s-o completați cu indicații precise asupra activității bibliotecilor din raion în îndeplinirea sarcinilor concursului bienal, măsurile luate de bibliotecă raională pentru sprijinirea unităților cu activitate mai slabă, etc. Așteptăm răspunsul dvs.